

เอกสารประกอบการสอน รายวิชา

หลักภาษาอาหรับเบื้องต้น

Basic Arabic Grammar 12122102

ดร.อาดีละห์ หะยีนิแว

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2564

คำนำ

เอกสารประกอบการสอนฉบับนี้เป็นรายวิชาของหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับ ผู้เขียนได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โดยประกอบด้วยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 บท ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์ ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ คำนาม คำกริยา ชนิดของคำในภาษาอาหรับ ชนิดของคำนาม หลักของการผันกริยา

ซึ่งเนื้อหาในเอกสารประกอบการสอนเล่มนี้ส่วนหนึ่งได้นำมาจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา แนวคิดจากผลการวิจัย และแหล่งอ้างอิงต่างๆ เช่น หนังสือและตำรา รวมทั้งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอาหรับและไวยากรณ์นำมาเขียน เรียบเรียงเพื่อให้ง่ายแก่การอ่าน

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบการสอนฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่านในการใช้เป็นคู่มือสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับภาษาอาหรับและไวยากรณ์ หากมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเอกสารเล่มนี้ กรุณาแจ้งต่อผู้เขียนจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำเพื่อให้เอกสารประกอบการสอนฉบับนี้เสร็จสิ้นด้วยดี

(ดร.อาตีละห์ หะยีนีแวน)

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
แผนบริหารการสอนประจำวิชา	1
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 1	7
บทที่1ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับ	10
ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับ	10
ความสำคัญของภาษาอาหรับ	10
องค์ประกอบของภาษา	12
ลักษณะทั่วไปของภาษาอาหรับ	13
ประเทศที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาประจำชาติ	13
ลักษณะพิเศษของภาษาอาหรับ	13
ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา	14
บทสรุป	15
คำถามทบทวนบทที่ 1	15
เอกสารอ้างอิง บทที่ 1	16
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2	17
บทที่2 ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ	19
ความหมายไวยากรณ์ภาษาอาหรับ	19
ระบบเสียงในภาษาอาหรับ	20
โครงสร้างในภาษาอาหรับ	20
รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ	20

คำถามทบทวนบทที่ 2	24
เอกสารอ้างอิง บทที่ 2	24
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3	25
บทที่3 องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ	27
แบบฝึกท่ายหน่วยที่ 3	35
คำถามทบทวนบทที่ 3	36
เอกสารอ้างอิง บทที่ 3	37
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4	40
บทที่4 คำนาม	40
คำถามทบทวนบทที่ 4	52
เอกสารอ้างอิง บทที่ 4	54
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5	55
บทที่5 คำกริยา	57
คำถามทบทวนบทที่ 5	67
เอกสารอ้างอิง บทที่ 5	68
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6	69
บทที่6 ชนิดของคำในภาษาอาหรับ	71
คำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ	72
คำเชื่อมในภาษาอาหรับ	74
คำสรรพนามในภาษาอาหรับ	76
คำถามทบทวนบทที่ 6	82
เอกสารอ้างอิง บทที่ 6	84
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 7	85
บทที่7 ชนิดของคำนาม	87

แบบฝึกท้ายหน่วยที่ 7	96
คำถามทบทวนบทที่ 7	97
เอกสารอ้างอิง บทที่ 7	97
แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 8	98
บทที่ 8 หลักของการผันกิริยา	100
ชนิดของคำกริยาที่มูร้อบได้	112
คำถามทบทวนบทที่ 8	120
เอกสารอ้างอิง บทที่ 8	122

แบบวางแผนการทำเอกสารประกอบการสอน

แผนบริหารการสอนประจำวิชา

ชื่อรายวิชา   หลักภาษาอาหรับเบื้องต้น   (2122102)

Basic Arabic Grammar

คำอธิบายรายวิชา

จำนวนหน่วยกิต 3 (3-0-6)

ทักษะการเขียนภาษาอาหรับเขียนข้อความสั้นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน บันทึกส่วนตัว บันทึกประจำวันและจดหมายแสดงความยินดีในโอกาสต่าง ๆ เพื่อฝึกการใช้ศัพท์ต่าง ๆ ในการสร้างประโยคและเรียบเรียงข้อความได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

Writing skills in Arabic; short messages in daily life, short letters, dairy note and congratulatory letters on various occasions in order to practice using the vocabularies to construct sentences and compose texts correctly and appropriately

จุดประสงค์รายวิชา

เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. เข้าใจและสรุปความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์และหลักภาษาอาหรับได้
2. อธิบาย วิเคราะห์ โครงสร้างพื้นฐานของประโยคในหลักภาษาอาหรับได้
3. เปรียบเทียบระหว่างข้อความที่เป็นประโยคและข้อความที่ไม่เป็นประโยคได้
4. สื่อความและสังเคราะห์ การขยายประโยคและการสร้างประโยคความรวมชนิดต่าง ๆ ได้
5. แต่งประโยคภาษาอาหรับได้ถูกต้องตามหลักภาษาอาหรับ
6. นำเสนอประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอาหรับได้
7. ประยุกต์โครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอาหรับมาใช้ในการสื่อสารภาษาอาหรับได้
8. สังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับโครงสร้างพื้นฐานของประโยคในภาษาอาหรับได้
9. แสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลา เต็มเวลาและ

ครบถ้วน

10. แสดงออกถึง คุณลักษณะของนักศึกษาที่ดี โดยแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับ และธรรมเนียมปฏิบัติว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
11. แสดงออกถึงความมีวินัยในตนเอง โดยปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความประณีต เรียบร้อยสมบูรณ์ และแล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
12. แสดงออกถึง ความกระตือรือร้นในการเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีจิตอาสา

การวางแผนการสอน

1. รายละเอียดของหัวข้อเรื่องจากคำอธิบายรายวิชา

บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาอาหรับ

3 ชั่วโมง

ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับ

ความสำคัญของภาษาอาหรับ

องค์ประกอบของภาษา

ลักษณะทั่วไปของภาษาอาหรับ

ประเทศที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาประจำชาติ

ลักษณะพิเศษของภาษาอาหรับ

ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา

บทสรุป

บทที่ 2 ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

6 ชั่วโมง

ความหมายไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

ระบบเสียงในภาษาอาหรับ

โครงสร้างในภาษาอาหรับ

รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ

ค่านามแบบเจาะจงและไม่เจาะจง

บทที่ 3 องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ 3 ชั่วโมง

اسْمٌ (คำนาม)

فِعْلٌ (คำกริยา)

حَرْفٌ (คำเชื่อม, คำประกอบอื่น ๆ ที่มีใช้คำนามและคำกริยา)

บทที่ 4 اسْمٌ คำนาม 3 ชั่วโมง

ประเภทของคำนามในภาษาอาหรับ

เครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับ

ศัพท์คำนามที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

บทที่ 5 فِعْلٌ คำกริยา 6 ชั่วโมง

กริยาอดีตกาล (فِعْلٌ مَاضٍ)

กริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล (فِعْلٌ مُضَارِعٌ)

กริยาที่เป็นคำสั่ง (فِعْلٌ أَمْرٌ)

ประเภทของคำกริยาในภาษาอาหรับ

กริยาต่อเหยื่อ (الفِعْلُ الصَّحِيحُ)

กริยามั่วตัด (الفِعْلُ الْمُعْتَلُّ)

บทที่ 6 ชนิดของคำในภาษาอาหรับ 3 ชั่วโมง

คำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ

คำเชื่อมในภาษาอาหรับ

คำสรรพนาม ในภาษาอาหรับ

บทที่ 7 ชนิดของคำนาม 3 ชั่วโมง

คำนามที่แบ่งตามจำนวน - เอกพจน์ ทวิพจน์ พหูพจน์ (แบ่งตามเพศ)

คำนามแบ่งตามลักษณะ - แบบเจาะจง และแบบไม่เจาะจง

บทที่ 8 คำนาม คำกริยาที่เปลี่ยนแปลงสระ พยัญชนะบางตัวที่ปลายได้ 3 ชั่วโมง

ชนิดของคำนามที่มูร้อบได้

ชนิดของคำกริยาที่มูร้อบได้

2. วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนแนะนำรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผล
2. ประเมินพื้นฐานนักศึกษาเบื้องต้นด้วยแบบทดสอบ
3. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มศึกษาความสำคัญของวิชาหลักภาษาอาหรับ ละส่งตัวแทนมานำเสนอ
4. ผู้สอนอธิบาย บรรยาย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ โดยให้ฟังบทสนทนาจากคลิปวิดีโอ
5. ผู้สอนและนักศึกษาทบทวน สรุปความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษาอาหรับ
6. ให้นักศึกษาค้นคว้าคำแบบเจาะจงและไม่เจาะจง แล้วทำเป็นคลิปวิดีโอ นำเสนอหน้าห้อง
7. ให้นักศึกษา ฟังบทสนทนาจากคลิปวิดีโอ เกี่ยวกับคำสรรพนามในภาษาอาหรับ
8. ให้นักศึกษาทำกิจกรรมตามใบงานและทำแบบฝึกหัด
9. ผู้สอนบรรยายเรื่อง ชนิดคำชี้ ในภาษาอาหรับ แล้วให้นักศึกษาสรุปเนื้อหา โดยใช้ Power point ประกอบ
10. ให้นักศึกษาจับคู่แล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียนตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย
11. นักศึกษาสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษา อภิปราย ชักถาม

3. สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา หลักภาษาอาหรับ
2. แบบทดสอบ
3. ใบงาน
4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
  - 4.1 กิจกรรมออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
  - 4.2 กิจกรรมเกมภาษาอาหรับในมัลติมีเดีย
  - 4.3 กิจกรรมท่องศัพท์คำนาม
  - 4.4 กิจกรรมใบคำ
5. ไวท์บอร์ดและปากกาเขียนไวบอร์ด
6. เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Power point และเครื่องฉายภาพ (LCD projector)
  - 6.1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ
  - 6.2 เรื่อง ความสำคัญของหลักภาษาอาหรับ
  - 6.3 เรื่อง คำแบบเจาะจงและไม่เจาะจง
  - 6.4 เรื่อง ชนิดของคำชี้ในภาษาอาหรับ
  - 6.5 เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษาอาหรับ
7. หนังสือ ตำรา
  - 7.1 หนังสือเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับอย่างง่าย ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
  - 7.2 ตำราไวยากรณ์อาหรับ ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
8. งานวิจัยเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับ
9. แหล่งเรียนรู้
  - 9.1 ภายนอก ได้แก่ ห้องสมุดวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และห้องสมุดมหาวิทยาลัยฟาฏอนี
  - 9.2 ภายใน ได้แก่ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ห้องสมุดคณะครุศาสตร์
10. Internet และ Web-site

4. การวัดผลและประเมินผล 100 คะแนน

4.1 การวัดผล

4.1.1 การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และจิตพิสัย	10%
4.1.2 งานที่รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน	40%
1. ฝึกการปฏิบัติการนำเสนอหน้าชั้นเรียน	10%
2. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้	10%
3. ความรับผิดชอบในการส่งงานทุกชิ้นและตรงเวลา	10%
4. สรุปผลการศึกษาเป็นเล่มรายงาน	10%
4.1.3 คะแนนสอบระหว่างภาค	20%
4.1.4 สอบปลายภาค	30%

4.2 การประเมินผลการเรียน ใช้แบบอิงเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน	ค่าร้อยละ
A	ดีเยี่ยม	4.0	80-100
B+	ดีมาก	3.5	75-79
B	ดี	3.0	70-74
C+	ดีพอใช้	2.5	65-69
C	พอใช้	2.0	60-64
D+	อ่อน	1.5	55-59
D	อ่อนมาก	1.0	50-54
E	ตก	0.0	0-49

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 1

หัวข้อเนื้อหา

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ 1

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถเข้าใจและสรุปความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับได้
2. นักศึกษาสามารถอธิบาย วิเคราะห์ ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับได้
3. นักศึกษาสามารถเข้าใจความสำคัญของภาษาอาหรับเป็นอย่างดี
4. นักศึกษาสามารถสรุปและนำเสนอความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับได้
5. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลาเต็มเวลาและครบถ้วน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอและสรุปสาระสำคัญของความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับ
5. คำถามทบทวนบทที่ 1
6. แบบบันทึกพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา
7. สื่ออีเลินนิง (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
8. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. จากการตอบคำถามทบทวนบทที่ 1
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ
5. สังเกตจากพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา

บทที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับ

บทนำ

ภาษาในโลกนี้นับว่ามีความสำคัญกับมนุษย์และมนุษย์นำมาใช้อย่างแพร่หลายมากมายทั่วไป ภาษาหนึ่งคือ ภาษาอาหรับ ทั้งด้านการสื่อสารชีวิตประจำวันและใช้ในการเรียนรู้ และการปฏิบัติ ศาสนารวมทั้งการศึกษาเพื่อความรู้ทั่วไป ภาษาอาหรับมาพร้อมกับศาสนาอิสลาม ดังนั้นผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนจึงต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่ออ่านในพิธีทางศาสนา ความพิเศษประการหนึ่งที่ได้รับจากภาษาอาหรับคือ อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับ ดังนั้นแม้คนที่มิใช่อาหรับอ่านที่ใช้ภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก จึงต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับไปด้วยอีกภาษาหนึ่ง อย่างน้อยต้องอ่านได้ แม้จะพูดเชิงสื่อสารไม่ได้ก็ตาม เป็นอีกสำเนียงหนึ่งที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์รวมของมุสลิมผู้นั้น การที่มุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้การอ่านภาษาอาหรับให้ชัดเจนเพราะหน้าที่ประการหนึ่งของมุสลิมคือ การทำละหมาด และศาสนพิธีอื่น ๆ อีกมากมายซึ่งจะต้องกล่าวเป็นภาษาอาหรับ เช่น การอะซาน การขอพรในวาระต่าง ๆ ซึ่งมุสลิมจะต้องกล่าวเป็นภาษาอาหรับ ดังนั้นมุสลิมทุกคนจึงต้องเรียนภาษาอาหรับเพื่อการอ่านในพิธีต่าง ๆ การอ่านอัลกุรอานจะได้รับผลบุญซึ่งตอบแทนจากอัลลอฮ์ ซุบฮาน่าฮูว่าตะอาลา ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ได้รับรองไว้ว่าการอ่านอัลกุรอานเพียงหนึ่งตัวอักษรจะได้รับการตอบแทนหนึ่งความดี หนึ่งความดีทวีเป็สิบความดี ดังนั้นเพียงอักษรเดียวจากอัลกุรอาน หากใครอ่านจะได้รับการถึงสิบความดีเป็นสิ่งตอบแทน การอ่านอัลกุรอานจึงเป็นสิ่งที่มุสลิมทุกคนต้องอ่าน แม้ผู้ฟังจะไม่ทราบความหมาย แต่เมื่อได้ยินเสียงอัลกุรอาน ก็จะเกิดความสงบ ไม่พูดหรือกระทำการแทรกซ้อนเสียงอัลกุรอานที่ตนรับฟัง ผู้เคร่งครัดจะหยุดการกระทำทุกอย่างจนเมื่อสิ้นเสียงอัลกุรอานจึงจะเริ่มทำใหม่หรือต่อเนื่องก็ตาม เพื่อแสดงถึงความเคารพในอัลกุรอาน ซึ่งเป็นดำรัสจากพระเจ้า

การศึกษาไวยากรณ์ภาษาอาหรับอาจจะเป็นเรื่องที่ยากสำหรับใครหลายๆ คน โดยเฉพาะเรื่อง “การบ่งบอกสภาพหรือหน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ทั้งในรูปแบบคำเดี่ยวและในรูปแบบประโยค” แต่หากว่าเราทราบถึงวิธีการและแนวทางในการศึกษาเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบแล้ว มันอาจจะกลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับเราในการศึกษาไวยากรณ์ภาษาอาหรับอย่างแน่นอน สำหรับวิธีการและแนวทางที่จะนำมาให้ความรู้ นั้น เชื่อเหลือเกินว่าบทความนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ความ

เข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการบ่งบอกสภาพหรือหน้าที่ของคำในภาษาอาหรับรวมถึงการพิจารณารูปแบบของคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง

ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับ

จากวิกิพีเดีย (2563) ภาษาอาหรับ (อาหรับ: العربية; อังกฤษ: Arabic Language) เป็นภาษากลุ่ม เซมิติก ที่มีผู้พูดมากที่สุด ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดพอควรกับภาษาฮีบรูและภาษาอราเมอิก โดยพัฒนามาจากภาษาเดียวกันคือภาษาเซมิติกดั้งเดิม ภาษาอาหรับสมัยใหม่ถือว่าเป็นภาษาขนาดใหญ่ แบ่งเป็นสำเนียงย่อยได้ถึง 27 สำเนียง ในระบบ ISO 639-3 ความแตกต่างของการใช้ภาษาพบได้ทั่วโลกอาหรับ โดยมีภาษาอาหรับมาตรฐานซึ่งใช้ในหมู่ผู้นับถือศาสนาอิสลาม ภาษาอาหรับสมัยใหม่มาจากภาษาอาหรับคลาสสิกซึ่งเป็นภาษาเดียวที่เหลืออยู่ในภาษากลุ่มอาหรับเหนือโบราณ เริ่มพบในพุทธศตวรรษที่ 11 และกลายเป็นภาษาทางศาสนาของศาสนาอิสลามตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 เป็นภาษาของคัมภีร์อัลกุรอาน และภาษาของการนมาซและบทวิงวอนของชาวมุสลิมทั่วโลก ชาวมุสลิมจะเริ่มศึกษาภาษาอาหรับตั้งแต่วัยเด็ก เพื่ออ่านอัลกุรอานและทำการนมาซ

ภาษาอาหรับเป็นแหล่งกำเนิดของคำยืมจำนวนมากในภาษาที่ใช้โดยมุสลิมและภาษาส่วนใหญ่ในยุโรป ภาษาอาหรับเองก็มีการยืมคำจากภาษาเปอร์เซียและภาษาสันสกฤตด้วย ในช่วงยุคกลาง ภาษาอาหรับเป็นภาษาหลักในการขับเคลื่อนวัฒนธรรมโดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และปรัชญา จึงทำให้ภาษาในยุโรปจำนวนมากยืมคำไปจากภาษาอาหรับ โดยเฉพาะภาษาสเปนและภาษาโปรตุเกส ทั้งนี้เพราะอารยธรรมอาหรับเคยแผ่ขยายไปถึงคาบสมุทรไอบีเรีย

ความสำคัญของภาษาอาหรับ

ภาษาต่าง ๆ ในโลกมนุษย์ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง หรือระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าที่ตนนับถือ การสื่อสารระหว่างมนุษย์นั้นจะเป็นการติดต่อประสานงานในด้านการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับคนอื่น เช่นการค้าขาย การสนทนาทั่วไป ส่วนการสื่อสารกับพระเจ้าเป็นการสื่อสารเพื่อแสดงออกซึ่งความเคารพภักดีต่อพระองค์ นักภาษาระบุว่าสังคมมนุษย์มีภาษา

ของตนใช้สื่อสารประมาณ 3,000 ภาษา (สารานุกรมไทยฯ เล่ม 18) แต่ที่มีหนังสือที่เรียกว่าภาษาเขียนของตนเองไม่ถึง 100 ภาษา ภาษาไทยและภาษาอาหรับเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น ภาษาในโลกนี้นับว่ามีความสำคัญกับมนุษย์และมนุษย์นำมาใช้อย่างแพร่หลายมากมายทั่วไปภาษาหนึ่งคือ ภาษาอาหรับ ทั้งด้านการสื่อสารชีวิตประจำวันและใช้ในการเรียนรู้ และการปฏิบัติศาสนารวมทั้งการศึกษาเพื่อความรู้ทั่วไป ภาษาอาหรับมาพร้อมกับศาสนาอิสลาม ดังนั้นผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนจึงต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับเพื่ออ่านในพิธีทางศาสนา

ความพิเศษประการหนึ่งที่ได้รับจากภาษาอาหรับคือ อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับ ดังนั้นแม้คนที่มีใจอาหรับอ่านที่ใช้ภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก จึงต้องเรียนรู้ภาษาอาหรับไปด้วยอีกภาษาหนึ่ง อย่างน้อยต้องอ่านได้ แม้จะพูดเชิงสื่อสารไม่ได้ก็ตาม เป็นอีกสำเนียงหนึ่งที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์รวมของมุสลิมผู้นั้น การที่มุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้การอ่านภาษาอาหรับให้ชัดเจนเพราะหน้าที่ประการหนึ่งของมุสลิมคือ การทำละหมาด และศาสนพิธี อื่น ๆ อีกมากมายซึ่งจะต้องกล่าวเป็นภาษาอาหรับ เช่น การอะซาน การขอพรในวาระต่าง ๆ ซึ่งมุสลิมจะต้องกล่าวเป็นภาษาอาหรับ ดังนั้นมุสลิมทุกคนจึงต้องเรียนภาษาอาหรับเพื่อการอ่านในพิธีต่าง ๆ การอ่าน อัลกุรอานจะได้รับผลบุญซึ่งตอบแทนจากอัลลอฮ์ ซุบฮาน่าฮูว่าตะอาลา ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ได้รับรองไว้ว่าการอ่านอัลกุรอานเพียงหนึ่งตัวอักษรจะได้รับการตอบแทนหนึ่งความดี หนึ่งความดีทวีเป็นสิบความดี ดังนั้นเพียงอักษรเดียวจากอัลกุรอาน หากใครอ่านจะได้รับถึงสิบความดีเป็นสิ่งตอบแทน

การอ่านอัลกุรอานจึงเป็นสิ่งที่มุสลิมทุกคนต้องอ่าน แม้ผู้ฟังจะไม่ทราบความหมาย แต่เมื่อได้ยินเสียงอัลกุรอาน ก็จะเกิดความสงบ ไม่พูดหรือกระทำการอะไรแทรกซ้อนเสียงอัลกุรอานที่ตนรับฟัง ผู้เคร่งครัดจะหยุดการกระทำทุกอย่างจนเมื่อสิ้นเสียงอัลกุรอานจึงจะเริ่มทำใหม่หรือต่อเนื่องก็ตาม เพื่อแสดงถึงความเคารพในอัลกุรอาน ซึ่งเป็นดำรัสจากพระเจ้า

สิ่งที่ควรแก้ไขในสังคมของเราคือการอ่านอัลกุรอานและพูดคุยไปด้วย ซึ่งถือว่ากระทำผิดต่อบัญญัติของอิสลามและไม่ให้เกียรติต่ออัลกุรอาน การเปิดเครื่องเสียงฟังอัลกุรอานนั้นไม่ควรกระทำเพื่อความบันเทิง หากไม่อยู่ในบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการฟังและไม่เจียบสงบอย่างแท้จริงก็ไม่ควรเปิดหรืออ่านอัลกุรอาน

องค์ประกอบของภาษา

องค์ประกอบโดยทั่วไปของภาษาจะมี 4 ประการ คือ เสียง พยางค์คำ ประโยค และ ความหมาย

1. **เสียง** นักภาษาศาสตร์จะให้ความสำคัญของเสียงพูดมากกว่าตัวเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะภาษาย่อมเกิดจากเสียงที่ใช้พูดกัน ส่วนภาษาเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด คำที่ใช้พูดจากันจะประกอบด้วยเสียงสระ เสียงพยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์ แต่บางภาษาก็ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ เช่น บาลี สันสกฤต เขมร อังกฤษ

2. **พยางค์และคำ** พยางค์เป็นกลุ่มเสียงที่เปล่งออกมาแต่ละครั้ง จะประกอบด้วย เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้ พยางค์แต่ละพยางค์จะมีเสียงพยัญชนะต้น ซึ่งเป็นเสียงที่อยู่หน้าเสียงสระ พยางค์ทุกพยางค์จะต้องมีเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ บางพยางค์ก็อาจมีเสียงพยัญชนะสะกดประกอบอยู่ด้วย

3. **ประโยค** ประโยค เป็นการนำคำมาเรียงกันตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่กำหนดเป็น กฎเกณฑ์หรือระบบตามระบบทางไวยากรณ์ของแต่ละภาษา และทำให้ทราบหน้าที่ของคำ

4. **ความหมาย** ความหมายของคำมี 2 อย่าง คือ

(1) ความหมายตามตัวหรือความหมายนัยตรง เป็นความหมายตรงของคำนั้น ๆ เป็นคำที่ถูกกำหนดและผู้ใช้ภาษาที่มีความเข้าใจตรงกัน

(2) ความหมายในประหวัดหรือความหมายเชิงอุปมา เป็นความหมายเพิ่มจากความหมายในตรง

ลักษณะทั่วไปของภาษาอาหรับ

ภาษาอาหรับเป็นภาษาเก่าแก่ที่สำคัญภาษาหนึ่งของโลก เป็นภาษาในตระกูลเซมิติก ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับภาษาฮีบรู และภาษาอาราเมอิก เป็นภาษาทางวรรณกรรม นับเป็นเวลา กว่า 1,500 ปี ที่สำคัญกว่านี้คือ ภาษาอาหรับเป็นภาษาประจำศาสนาอิสลาม เป็นภาษาของพระคัมภีร์ อัลกุรอาน ที่มุสลิมทุกชาติ ทุกภาษาเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลกศรัทธา เพราะเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว ที่ประทานลงมาเป็นทางนำ และระบอบชีวิตที่สมบูรณ์แบบ แก่มนุษย์ชาติ และเป็นภาษาของการละหมาด และการขอพรของมุสลิมทั่วโลก มุสลิมจะเริ่มศึกษาภาษาอาหรับตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อการเรียนรู้หลักการทางศาสนา การละหมาด การอ่านอัลกุรอาน

ประเทศที่ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาประจำชาติ

ภาษาอาหรับเป็นภาษาทางราชการของสมาชิกสันนิบาตอาหรับที่มีสมาชิกจากภูมิภาคเอเชีย ตะวันตก แอฟริกาเหนือ และแอฟริกาตะวันออก รวมกันถึง 22 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ โมร็อกโก ซูดาน อัลจีเรีย ตูนิเซีย ลิเบีย ชด จิบูตี เจริเทรีย มอริตานิเย อีรัก จอร์แดน ซีเรีย ปาเลสไตน์ เลบานอน เยเมน โอมาน การ์ตา บาร์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรต คูเวต นอกจากนั้นยังเป็นภาษาที่สองในประเทศมุสลิมอีกหลายประเทศ ทั้งในแอฟริกาและเอเชีย

ลักษณะพิเศษของภาษาอาหรับ

ภาษาอาหรับมีลักษณะพิเศษที่สำคัญดังนี้

1. มีระบบการสร้างคำที่นามหัตจรรย คำหนึ่งสามารถจะผันออกไปได้มากมาย พร้อมทั้งความหมายที่เปลี่ยนไปตามความต้องการ เช่นคำว่ากิน เมื่อจะเปลี่ยนเป็นผู้กิน หรือสิ่งที่กิน หรือเวลากิน หรือที่กิน หรือจะกิน หรือกินแล้ว หรือจงกิน ก็ไม่จำเป็นต้องเติมคำนำหน้าแต่ประการใด เพียงตัดต่ออักษรในตัวของตัวเอง ก็จะได้ความหมายที่ต้องการ
2. เป็นภาษาที่เขียนโดยไม่จำเป็นต้องมี สระ กำกับ
3. คำนามในภาษาอาหรับมี 2 เพศ เพศชาย และเพศหญิง และมีพจน์ 3 พจน์คือ เอกพจน์ ทวิพจน์ พหูพจน์

ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา

ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา(theories of language development)

1. ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (the autism theory หรือ autistic) ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเรียนเสียงอันเนื่องมาจากการพึงพอใจที่จะได้ทำเช่นนั้น โม่ว์เรอร์ (mowrer) เชื่อว่าความสามารถในการฟังและความเพลิตเพลินจากการได้ยินเสียงของผู้อื่นและเสียงของตนเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการทางภาษา

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (the limitation theory) เลวิส (lewis) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาภาษาอย่างละเอียด ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษานั้นเกิดจากการเลียนแบบซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง

3. ทฤษฎีเสริมแรง (reinforcement theory) ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยการวางเงื่อนไข ไรน์โกลด์ (rhiengold) และคณะศึกษาพบว่า เด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัล หรือได้รับการเสริมแรง

4. ทฤษฎีการรับรู้ (motor theory of perception) ลิบอร์แมน (liberman) ตั้งสมมุติฐานไว้ว่าการรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับการเล่นเสียง จึงเห็นได้ว่าเด็กมักจ้องหน้าเวลาเรา พูดด้วยการทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็กฟังและพูดซ้ำกับตนเอง หรือหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปากแล้วจึงเรียนรู้คำ

5. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (babble buck) ซึ่ง ธอร์นไดค์ (thorndike) เป็นผู้คิดโดยอธิบายว่าเมื่อเด็กกำลังเล่นเสียงอยู่นั้น เผลอมีบางเสียงไปคล้ายกับ เสียงที่มีความหมายในภาษาพูดของพ่อแม่ พ่อแม่จึงให้การเสริมแรงทันที ด้วยวิธีนี้จึงทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษา

6. ทฤษฎีชีววิทยา (biological theory) เลนเนเบอร์ก (lenneberg) เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษานั้นมีพื้นฐานทางชีววิทยาเป็นสำคัญ กระบวนการที่คนพูดได้ขึ้นอยู่กับอวัยวะในการเปล่งเสียง เด็กจะเริ่มส่งเสียงอ้อแอ้และพูดได้ตามลำดับ

7. ทฤษฎีการให้รางวัลของแม่(mother reward theory) ดอลลาร์ด (Dollard) และ มิลเลอร์ (miller) เป็นผู้คิดทฤษฎีนี้โดยย้าเกี่ยวกับบทบาทของแม่ของเด็กในการพัฒนาภาษาของเด็กว่าภาษาที่แม่ใช้ในการเลี้ยงดูเพื่อสนองความต้องการของลูกนั้นเป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดภาษาพูดแก่ลูกจากการศึกษาทฤษฎีและกระบวนการเรียนภาษาดังกล่าว จะได้ว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยจะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาการเป็นขั้นตอน เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับ

สิ่งแวดล้อมรอบตัวในลักษณะที่เลียนแบบหรือลอกผิดถูก การเร้าและการได้รับแรงเสริมจากคนใกล้ชิด จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา ได้ดียิ่งขึ้น

บทสรุป

การศึกษาไวยากรณ์ภาษาอาหรับอาจจะเป็นเรื่องที่ยากสำหรับใครหลายๆ คน โดยเฉพาะเรื่อง “การบ่งบอกสภาพหรือหน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ทั้งในรูปแบบคำเดี่ยวและในรูปแบบประโยค” แต่หากว่าเราทราบถึงวิธีการและแนวทางในการศึกษาเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบแล้ว มันอาจจะกลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับเราในการศึกษาไวยากรณ์ภาษาอาหรับอย่างแน่นอน สำหรับวิธีการและแนวทางที่จะนำมาให้ความรู้ นั้น เชื่อเหลือเกินว่าบทความนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการบ่งบอกสภาพหรือหน้าที่ของคำในภาษาอาหรับรวมถึงการพิจารณารูปแบบของคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง

คำถามทบทวนบทที่ 1

1. จงอธิบายความสำคัญของภาษาอาหรับ?
2. จงบอกองค์ประกอบของภาษา?
3. จงบอกลักษณะทั่วไปของภาษาอาหรับ มาพอสังเขป?
4. ทฤษฎีการพัฒนาการทางภาษา มีอะไรบ้าง?
5. ลักษณะพิเศษของภาษาอาหรับเป็นอย่างไร?

เอกสารอ้างอิง บทที่ 1

ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับ. ในวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. มูลินีวิวิกิพีเดีย. สารานุกรมออนไลน์. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/ประวัติความเป็นมาของภาษาอาหรับ>. อินเทอร์เน็ต. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2563.

พรรณิตา บุญสัน (2563). การศึกษาไวยากรณ์ภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2563. จาก. <http://www.poodarab.com/2015/03/blog-post.html>

ยูจิน (2553). ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา, สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2563. จาก. <http://yujin-wwwyujinbook-yujin.blogspot.com/>

วินัย สมะมะอุง (2563). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักภาษาอาหรับและไวยากรณ์อาหรับ, สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2563. จาก. <https://www.islammore.com/view/459>

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

หัวข้อเนื้อหา

ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถเข้าใจและสรุปเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอาหรับได้
2. นักศึกษาสามารถอธิบายระบบเสียงภาษาอาหรับพอสังเขปได้
3. นักศึกษาสามารถจำแนกโครงสร้างในภาษาอาหรับได้
4. นักศึกษาสามารถเข้าใจรูปแบบประโยคในภาษาอาหรับได้เป็นอย่างดี
5. นักศึกษาสามารถแต่งประโยคภาษาอาหรับได้
6. นักศึกษาสามารถแยกแยะคำนามแบบเจาะจงและไม่เจาะจง

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอาหรับ
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. จับคู่ให้นักศึกษามานำเสนอเรื่อง รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ
5. ให้นักศึกษาแต่ละคู่อภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เรื่องรูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ
6. ทำกิจกรรมออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อแต่งประโยคภาษาอาหรับในแต่ละคน
7. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละคู่
8. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
9. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
10. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ
4. เอกสารประกอบการสอน ไวยากรณ์อาหรับอย่างง่าย เล่มที่ 1
5. คำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 2
6. กิจกรรมออกหน้าชั้นเรียนเพื่อแต่งประโยคภาษาอาหรับในแต่ละคน
7. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
8. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
9. Website Internet http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา
3. ตรวจสอบใบคำถามทบทวนบทเรียน
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยการสุ่มถามนักศึกษา
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 2

ไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

ความหมายไวยากรณ์ภาษาอาหรับ

ไวยากรณ์ หมายถึง หลักการเรียงเรียงเสียงต่าง ๆ ให้เป็นประโยคเพื่อสื่อความ โดยที่ผู้พูดต้องการสื่อความคิดของตนเองให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งจะมีหลาย ๆ ความหมายมารวมกัน เช่น ฉันชอบอ่านหนังสือ ผู้พูดจะต้องเรียนรู้ว่า การเรียนรู้โน้ตทัศน์หรือความคิดรวบยอดในลำดับต่าง ๆ ที่จะให้เกิดความหมายต่างกัน บางครั้งถ้าเรียงผิดหลัก โดยเฉพาะไวยากรณ์นั้น เช่น “หนังสือชอบอ่านฉัน” ความหมายจะเปลี่ยนไป หรือบางครั้งก็ไม่มี ความหมาย ดังนั้น ถ้าต้องการความหมายหนึ่ง จะต้องเรียงแบบหนึ่ง และถ้าต้องการอีกความหมายหนึ่ง จะต้องเรียงอีกแบบหนึ่ง หลักการเรียงคำจะแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา เช่น ภาษาไทย คำคุณศัพท์จะอยู่ต่อคำนาม เช่น แมวดำหนึ่งตัว แต่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษ คำคุณศัพท์จะอยู่หน้าคำนาม “A black cat” (แมวดำ) เป็นต้น (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553)

ไวยากรณ์อาหรับ (النحو) มิใช่เป็นวิชาที่มีเป้าหมายหลักเพื่อเน้นสอนการ “แปล” ภาษาอาหรับให้ถูกต้อง แต่เป็นวิชาที่สอนให้ผู้เรียน สามารถ “อ่าน” สระที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำแต่ละคำในประโยค ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อาหรับ ส่วนเรื่องการแปล จะต้องอาศัยการจดจำคำศัพท์ ตลอดจนลักษณะการแปรรูปของคำศัพท์ต่าง ๆ อันเป็นวิชาเทคนิคเฉพาะด้านอีกต่างหาก เรื่อง “การอ่าน” สระภาษาอาหรับให้ถูกต้อง กับ “การแปล” ภาษาอาหรับ จึงไม่จำเป็นจะต้องสัมพันธ์กันเสมอไป

ระบบเสียงในภาษาอาหรับ

ตามธรรมชาติเสียงของแต่ละภาษาย่อมกำหนดลงไว้ตายตัวว่า มีเสียงอะไร ออกเสียงอย่างไร เสียงใดมียอมออกเสียงได้ถนัด เสียงใดไม่มี อาจออกเสียงนั้น ๆ ไม่ได้เลย หรือถึงแม้จะพยายามก็อาจจะออกเสียงได้บ้างแต่ก็ไม่ถนัด คำที่ยืมจากภาษาอื่น หากมีเสียงแปลกไปไม่มีตามที่กำหนด ก็ต้องดัดแปลงให้เข้ากับเสียงและวิธีการออกเสียงที่มีอยู่เสียก่อน จึงจะค่อยออกเสียงได้สะดวกและถนัด เสียงที่กำหนดไว้เป็นระเบียบตลอดจนมีวิธีการออกเสียงที่ลงรอยเป็นแบบเดียวกัน เช่นนี้เรียกว่า “ระบบเสียง”

ระบบเสียงในภาษาอาหรับ ภาษาอาหรับ เป็นภาษาที่ใช้กันมากในกลุ่มประเทศอาหรับ และโลกมุสลิม เพราะเป็นภาษาของคัมภีร์อัลกุรอาน ดังนั้นจึงมีนักภาษาศาสตร์มากมายได้ศึกษาความเป็นมาของภาษาอาหรับ ระบบเสียงในภาษาอาหรับ และไวยากรณ์ภาษาอาหรับ เพราะการที่จะเข้าใจวิทยาการทางศาสนาได้นั้น ต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาอาหรับก่อน ด้วยเหตุนี้ทำให้หนังสือและวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ภาษาอาหรับนั้นมีมาก ภาษาอาหรับมีลักษณะเด่นที่ต่างจากภาษาอื่นก็คือ เป็นภาษาที่เขียนจากซ้ายไปขวา มีตัวสระที่สามารถทำหน้าที่เป็นพยัญชนะได้ คำในภาษาอาหรับสามารถตีความหมายได้หลากหลายภาษาอาหรับยังมีหลักไวยากรณ์ที่ซับซ้อน ซึ่งไวยากรณ์อาหรับเป็นกฎเกณฑ์แตกต่างจากระบบเสียงในภาษาอื่น ๆ (รอมยี มอหิ, 2559: 37)

โครงสร้างในภาษาอาหรับ

ระบบเสียง	พยัญชนะ
	สระ
ไวยากรณ์	อักขรวิธี
	วากยสัมพันธ์
ความหมาย	โวหาร
	วาทศาสตร์

รูปจำลอง (model) องค์ประกอบของระบบเสียงในภาษาอาหรับ

รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ

ประโยคในภาษาอาหรับที่แปลกจากภาษาอื่นอย่างหนึ่ง ก็คือ ประโยคส่วนใหญ่มักเริ่มต้นด้วยคำกริยาก่อน ตามด้วยประธาน และกรรมตามลำดับ นี่คือโครงสร้างประโยคอย่างง่ายในภาษาอาหรับ แต่จริง ๆ แล้วประโยคในภาษาอาหรับมีรูปแบบประโยคที่ตายตัว ซึ่งอาจจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ดังนี้

1. ประโยคที่เริ่มต้นด้วยคำกริยา (جملة فعلية)
2. ประโยคที่เริ่มต้นด้วยกับคำนาม (جملة اسمية)

1. ประโยคที่เริ่มต้นด้วยคำกริยา (جملة فعلية) คือรูปแบบประโยคที่เริ่มต้นด้วยกับคำกริยา โดยส่วนใหญ่แล้วมักตามหลังด้วยประธานและกรรมของประโยค โครงสร้างมีดังนี้

فعل (กริยา) + فاعل (ผู้กระทำ) + مفعول به (กรรม)

ตัวอย่างประโยคประเภทนี้ เช่น

كَتَبَ الْوَالِدُ الْوَأَجِبَ

ประโยคดังกล่าว หากแปลกันตามตัว ก็จะแปลกันได้ว่า “ได้เขียนเด็กผู้ชายการบ้าน” แต่อย่างที่บอกไปแล้วในตอนแรก ลักษณะพิเศษของประโยคในภาษาอาหรับ มักขึ้นต้นด้วยคำกริยา ดังนั้นในการแปลประโยคลักษณะนี้ จะต้องแปลจากประธาน กริยา กรรม อย่างเช่นการแปลประโยคในภาษาอื่น ๆ ดังนั้นแล้วประโยคข้างต้น จึงแปลได้ว่า “เด็กผู้ชายคนนั้นได้เขียนการบ้านแล้ว”

2. ประโยคที่เริ่มต้นด้วยกับคำนาม (جملة اسمية) คือรูปแบบประโยคที่เริ่มต้นด้วยกับคำนาม ซึ่งในภาษาอาหรับมักจะเห็นรูปแบบประโยคในลักษณะนี้น้อยกว่ารูปแบบแรก ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในรูปแบบประโยคสั้นๆ อย่างเช่นการอธิบายลักษณะนามของสิ่งต่าง ๆ หรือไม่ก็ประโยคที่ว่าด้วยเรื่องของประธานและภาคแสดงของประธาน หรือมุบตะตะอู และคอบัรนั่นเอง ตัวอย่างประโยคในรูปแบบนี้ โครงสร้างมีดังนี้

مبتدأ (คำนาม) + خبر (คำบรรยาย)

ตัวอย่างประโยคประเภทนี้ เช่น

الطَّالِبُ خَطُّهُ جَمِيلٌ

ประโยคดังกล่าวแปลได้ว่า “นักศึกษาคนนั้นลายมือของเขาสวย” จะเห็นว่า ประโยคข้างต้นขึ้นต้นด้วยกับคำนาม ประโยคในลักษณะนี้จะถือว่าเป็นประโยคประธานและภาคแสดงของประธาน หรือมุบ

ตะดะอ และคอบัวร์ และมีการแสดงความเป็นเจ้าของเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมถึงเรื่องของการบอก
ลักษณะนามเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ดังต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของประโยคทั้งสองประเภท

الجملة الفعلية

ประโยคที่เริ่มต้นด้วยคำกริยา

الجملة الاسمية

ประโยคที่เริ่มต้นด้วยกับคำนาม

1 - يَنْزِلُ الرُّكَّابُ مِنَ
الطَّائِرَةِ.

2 - رَكِبَ مَحْمُودُ الدَّرَاجَةَ.

3 - يَزْرَعُ الْفَلَّاحُ شَجَرَةَ
الْمَنْجُو.

4 - تَصْنَعُ الْأَخَذِيَّةُ مِنَ الْجِلْدِ.

5 - رَتَّبَتْ الْبِنْتُ غُرْفَتَهَا .

1- اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ رَاقِيَةٌ.

2- الشَّعْبُ الْعَرَبِيُّ كَرِيمٌ.

3- اللَّوْنُ الْأَزْرَقُ جَمِيلٌ.

4- الْعَصْفُورَةُ فَوْقَ الشَّجَرَةِ.

5- حُجْرَةُ الدِّرَاسَةِ مُغْلَقٌ .

الإسم النكرة والمعرفة

1. คำนามแบบเจาะจง (الإسم المعرفة) คือ ชื่อคน ชื่อสัตว์ หรือคำนามทั่ว ๆ ไปที่เจาะจง
2. คำนามไม่เจาะจง (الإسم النكرة) คือ คำนามทั่ว ๆ ไปที่ไม่เจาะจง

ข้อควรสังเกต : - คำนามแบบเจาะจงจะมี ال

- คำนามแบบไม่เจาะจงจะไม่มี ال

الاسم النكرة والمعرفة

الإِسْمُ النَّكْرَةُ : وَهِيَ مَا لَا تَدُلُّ عَلَى مُعَيَّنٍ وَتَقْبَلُ (ال) وَيُؤَيَّرُ فِيهَا التَّعْرِيفُ ، أَوْ تَقَعُ مَوْجِعَ مَا يَقْبَلُ (ال) مِثَال : قَلَمٌ ، فَمَعْنَاهَا أَيُّ قَلَمٍ وَيَقْبَلُ (ال) فَيَقَالُ : الْقَلَمُ .

الإِسْمُ الْمَعْرُوفَةُ : وَهِيَ مَا تَدُلُّ عَلَى مُعَيَّنٍ بِدَائِمَتِهَا مِثْلَ : صَالِحٍ ، فَاطِمَةَ ، تَيْلَانَدُ ، جَالًا ، فَهِيَ أَعْلَامٌ مَعْرُوفَةٌ بِدَائِمَتِهَا أَوْ بِإِضَافَةٍ (ال) لِلنَّكْرَةِ مِثَال : جَامِعَةٌ ، طَالِبٍ ، حُجْرَةٌ ، فَتَصِيرُ بَعْدَ إِضَافَتِهَا (ال) : الْجَامِعَةُ ، الطَّالِبِ ، الْحُجْرَةِ ، فَتَكُونُ مَعْرُوفَةً ،

أنواع المعرفة

اسم الإشارة
هذا، ذلك، هذه، تلك

الإضافة
كتاب القواعد

الاسم الموصول
الذي، الذين، التي

الضمائر
هو، هي، أنت، أنا

المُنَادَى
يا يوسف / يا فاطمة

المعرفة ب (ال)
الكتاب، الرئيس،

إِسْمُ الْعَلَمِ
يوسف، زينب، مصر

คำถามทบทวนบทที่ 2

1. จงอธิบายความหมายของของไวยากรณ์ภาษาอาหรับ มาพอสังเขป?
2. ระบบเสียงในภาษาอาหรับ มีความสำคัญอย่างไร?
3. โครงสร้างในภาษาอาหรับมีอะไรบ้าง?
4. รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับมีกี่ประเภท พร้อมแสดงโครงสร้าง?
5. คำนามแบบเจาะจงและไม่เจาะจง มีความแตกต่างกันอย่างไร?

เอกสารอ้างอิง บทที่ 2

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553). จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ: ศูนย์เสริมกรุงเทพ,
พุดารับ (2556). รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2563. จาก

http://www.poodarab.com/2013/04/blog-post_25.html?m=1

รอมย์ มอหิ (2559). เอกสารประกอบการสอน วิชา การอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น, 2559: 37.

الأستاذ السيد بن حسن الديب (2012). الحوار في شرح الأجرومية. الأندلس: دار الرسالة العالمية

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

หัวข้อเนื้อหา

องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถบอกความหมายของแต่ละองค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับได้
2. นักศึกษาสามารถอธิบายเกี่ยวกับคำนาม คำกริยา และหุรพได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับได้
4. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างคำนามและคำกริยาในภาษาอาหรับ
5. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลา เต็มเวลาและครบถ้วน
6. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงคุณลักษณะที่ดี โดยแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับได้
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เรื่ององค์ประกอบแต่ละชนิดทำกิจกรรมเกมภาษาอาหรับในมัลติมีเดีย (Quizizz) พร้อมกับเขียนข้อสรุปลงในใบงานที่ 3 และส่งตัวแทนออกมานำเสนอ
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ
5. ใบงานที่ 3 องค์ประกอบแต่ละชนิดของประโยคภาษาอาหรับ
6. กิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz)
7. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
8. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
9. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz)
3. ตรวจสอบใบงานที่ 3 องค์ประกอบแต่ละชนิดของประโยคภาษาอาหรับ
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยการตอบคำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 3
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 3

องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ

ประโยคต่าง ๆ ในภาษาอาหรับ ไม่ว่าจะมีส่วนที่ร้อยก็พันประโยค แต่จะมีองค์ประกอบเพียง 3 ประเภทเท่านั้นที่จะเข้าร่วมทำหน้าที่ต่าง ๆ ในประโยคเหล่านั้น องค์ประกอบทั้ง 3 ประเภท ได้แก่

1. اسْمٌ (คำนาม)
2. فِعْلٌ (คำกริยา)
3. حَرْفٌ (คำเชื่อม, คำประกอบอื่น ๆ ที่มีใช้คำนามและคำกริยา)

ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยคแต่ละประเภทข้างต้น

1. คำนาม (اسْمٌ)

คำนามหรือ اسْمٌ หมายถึงคำที่แสดงความหมายว่าเป็นคน, สัตว์, สิ่งของต่าง ๆ, เมืองต่าง ๆ, ต้นไม้, แม่น้ำ, ลำธาร, ท้องฟ้า, ภูเขา ฯลฯ ...

ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างคำนามในภาษาอาหรับ	
أَحْمَدُ : นายอะหมัด,	خُطَّافٌ : นกนางแอ่น,
أَنْدُنٌ : กรุงลอนดอน,	الْبَشْنِينُ : ดอกบัว
بُرْكَانٌ : ภูเขาไฟ	السَّمَاءُ : ท้องฟ้า
السِّكِّينُ : มีดใหญ่	الْهُدْبُ : ขนตา
مِسْمَارٌ : ตะปู	سَمَكٌ : ปลา
حِصَانٌ : ม้า	الضَّفْدَعُ : กบ

เครื่องหมายของคำนาม (عَلَامَاتُ الْإِسْمِ)

ก. **أل** (อะลีฟ ลาม) **أل** เป็นพยัญชนะ 2 ตัวที่ติดรวมอยู่ ด้านหน้าของคำนาม ตามปกติ **أل** ในทางภาษาจะมีความหมายหลายนัย แต่โดยทั่วไปแล้วมักจะใช้ **أل** บ่งบอก “ตัวตนที่ชัดเจน” ของคำนามที่มันนำหน้า ซึ่งโดยนัยนี้ความหมายของ **أل** ในภาษาอาหรับก็จะตรงกับคำว่า The ในภาษาอังกฤษนั่นเองโปรดดูตัวอย่างการเปรียบเทียบคำนามภาษาอาหรับที่มี **أل** นำหน้า และคำนามภาษาอังกฤษที่มี The นำหน้า ตลอดจนความหมายของมันดังต่อไปนี้

ภาษาอาหรับ	ภาษาอังกฤษ	คำแปล
الرَّجُلُ	The man	ผู้ชายคนนั้น
الطَّائِرُ	The bird	นกตัวนั้น
الْمَدِينَةُ	The town	เมืองใหญ่นั้น
التَّمْسَاحُ	The crocodile	จระเข้ตัวนั้น

คำนามต่าง ๆ ที่มี **أل** นำหน้าตามตัวอย่างข้างบนนี้ จะบ่งบอกความหมายของตัวตนที่ชัดเจน ดังที่ได้เน้นตัวหนาและขีดเส้นใต้ไว้แล้ว แต่ถ้าหากตัด **أل** ในภาษาอาหรับ(หรือ The ในภาษาอังกฤษ) ออกไป ความหมายของคำนามข้างต้นก็จะไม่เน้นตัวตนที่ชัดเจน แต่จะเปลี่ยนเป็นบ่งบอกเป็นความหมายกว้างๆแทน ซึ่งจากตัวอย่างคำนามทั้ง 5 คำนั้น หากตัด **أل** ออกไป ก็จะเหลือดังนี้ **رَجُلٌ** แปลว่า ผู้ชายคนหนึ่ง (คือ จะเป็นใครก็ได้ ที่มีอวัยวะเพศเพศชาย) **طَائِرٌ** แปลว่า นกตัวหนึ่ง (จะเป็นนกตัวไหนก็ได้) เป็นต้น

สรุปแล้ว คำทุกคำในภาษาอาหรับ หากมี **أل** อยู่ข้างหน้า ถือว่า คำนั้น ๆ เป็นคำนามทั้งสิ้น

ข. **تَنْوِينٌ** (สระคูหรือสระซ้อน) คำว่า ต้นวีน (**تَنْوِينٌ**) ตามความเข้าใจทั่วไป หมายถึง “สระคู” หรือ “สระซ้อน” ซึ่งถูกเขียนไว้ที่ “พยัญชนะตัวสุดท้าย” ของคำนามที่ไม่มี **أل** ทั้งนี้ เพราะ **أل** และ **تَنْوِينٌ** จะอยู่รวมกันในคำ ๆ เดียวกันไม่ได้ อย่างเช่นคำว่า **الْمَدْرَسَةُ** (โรงเรียนหลังหนึ่ง) ท่านจะอ่านหรือเขียนว่า **الْمَدْرَسَة** (โดยใส่สระซ้อนที่ตัว **ة**) ไม่ได้ต้นวีน (**تَنْوِينٌ**) ถือเป็นเครื่องหมายเฉพาะของคำนาม (**إِسْمٌ**) เช่นเดียวกับ **أل** หมายความว่า คำ

ใดมีต้นวินอยู่ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของมัน คำนั้นจะต้องเป็นคำนาม (اسْمٌ) เสมอ สระคูหรือสระซ้อน ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นสระ ضَمَّةٌ ซ้อนคือ (-ِ--), หรือสระ فَتْحَةٌ ซ้อนคือ (-َ--), หรือ สระ كَسْرَةٌ ซ้อนคือ (-ِ--). เรียกว่า ต้นวิน ทั้งสิ้น และอย่างที่ได้อธิบายผ่านมาแล้วว่า คำนาม อิศระ คือยังไม่ได้เป็นส่วนประกอบของประโยคใด ๆ พยัญชนะตัวสุดท้ายของมันจะใส่สระอะไรก็ได้ โดยความหมายจะไม่เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

ตัวอย่างคำนามที่มี “ต้นวิน” ของสระทั้งสามเป็นเครื่องหมาย

فُنْدُقٌ, فُنْدُقًا, فُنْدُقٍ	โรงแรมหลังหนึ่ง
إِمْرَأَةٌ, إِمْرَأَةً, إِمْرَأَةٍ	สตรีผู้หนึ่ง
مُهَنْدِسٌ, مُهَنْدِسًا, مُهَنْدِسٍ	วิศวกรคนหนึ่ง
رَطَّانَةٌ, رَطَّانَةً, رَطَّانَةٍ	อูฐฝูงหนึ่ง

หมายเหตุ : สิ่งที่ท่านจะต้องรับรู้ ณ ที่นี้ก็คือ ข้อเท็จจริงของคำว่า تَنْوِينٌ ไม่ได้หมายถึง สระคูหรือสระซ้อน ดังที่ได้อธิบายมาตั้งแต่ต้น แต่ที่ได้อธิบายไปอย่างนั้น ก็เพื่อความสะดวกต่อการ เข้าใจในขั้นต้นเท่านั้น ทว่า ความหมายจริงๆของ تَنْوِينٌ ก็คือ نُونٌ سَاكِنَةٌ (นูนหยุดนิ่งหรือนูนตาย, นูนที่เป็นตัวสะกด) ซึ่งอยู่ที่ท้ายคำ และเป็นเสียงอ่านของสระซ้อนเหล่านั้น ส่วนสระคูหรือ สระซ้อน ถือเป็นเพียง “สัญลักษณ์” หรือ “เครื่องหมาย” แทนค่า تَنْوِينٌ อีกทีหนึ่ง

ค. حُرُوفُ الْجَرِّ (หุรุษญัร) คำว่า حُرُوفُ الْجَرِّ เป็นพหูพจน์ของคำว่า حَرْفٌ الْجَرِّ ที่ได้เคยกล่าวถึงมาแล้วในตอนต้น ท่านอาจจะสงสัยว่า หุรุษญัร (حَرْفُ الْجَرِّ) คืออะไร ? حَرْفُ الْجَرِّ ก็คือ คำบางคำ, หรือพยัญชนะบางตัวซึ่งมีสระกำกับอยู่จนมีความหมาย .. ดังจะได้อธิบายต่อไป ถ้าเคยศึกษาไวยากรณ์ไทยหรือไวยากรณ์อังกฤษมาแล้ว ก็จะทราบได้ทันทีว่า ความหมายโดยทั่วไปของ “หุรุษญัร” ในภาษาอาหรับ จะตรงกับ “คำบุพบท” ในวิชาไวยากรณ์ไทย หรือคำ Preposition ในวิชาไวยากรณ์อังกฤษนั่นเอง กฎเกณฑ์ที่ท่านจะต้องจดจำให้ขึ้นใจในที่นี้ก็คือ حَرْفُ الْجَرِّ เป็นเครื่องหมายที่ใช้ “นำหน้า” เฉพาะคำนามเท่านั้น, และจะทำหน้าที่ บังคับคำนามข้างหลังให้ต้องอ่านแบบ جُرٌّ (ญัร) เสมอ การอ่านแบบญัร ก็คือ อ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ (สระอี) ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำนาม

นอกจาก “สระกัสเราะฮ์” ซึ่งถือเป็นเครื่องหมายหลัก แล้ว การอ่านแบบญัร ยังมี เครื่องหมายรอง อีก 2 อย่าง ดังจะได้อธิบายต่อไป การอ่านแบบญัรนี้ จะมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อ่านแบบ คือฟุฎ (خَفْضٌ) หุรฟุญัรที่นำหน้าค่านามได้นั้น มีทั้งหมด 20 ตัวด้วยกัน แต่ที่มักจะเจอบ่อยในตำราภาษาอาหรับและจะแนะนำให้รู้จักในขั้นตอนนี้มี 8 ตัว คือ

1. مِنْ (แปลว่า จาก, ซึ่งบ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นการกระทำ)
2. إِلَى (แปลว่า ไปถึง, ไปยัง, ไปสู่ หมายถึงจุดสิ้นสุดการกระทำ)
3. عَنْ (แปลว่าจาก, หมายถึงแยกจาก,พรากจาก,ห่างจาก,หลุดออกจาก, ตายจาก เป็นต้น)
4. عَلَى (แปลว่า บน, ข้างบน, ด้านบน)
5. فِي (แปลว่า อยู่ใน, ข้างใน)
6. بِ (แปลว่า ด้วย, โดย)
7. كَ (แปลว่า เหมือน, คล้าย, เสมือน อันเป็นคำเปรียบเทียบความคล้ายคลึงของสิ่งสองสิ่ง)
8. لِ (แปลว่า เพื่อ, แก่, ให้แก่, เป็นกรรมสิทธิ์ของ, เป็นสิทธิของ, เนื่องจาก เป็นต้น)

จ. الْجُرُّ (อ่านแบบญัร)

เครื่องหมายค่านามที่จะแนะนำเป็นข้อสุดท้ายก็คือ การอ่านแบบญัร

คำว่า الْجُرُّ (อ่านแบบญัร) กับ حَرْفُ الْجُرِّ (หุรฟุญัร) มีความหมายแตกต่างกัน “الْجُرُّ” หมายถึง “การอ่านด้วยสระกัสเราะฮ์” (สระออี) – หรือเครื่องหมายรองของสระกัสเราะฮ์ ดังจะได้อธิบายต่อไป – ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำ ส่วน “حَرْفُ الْجُرِّ” หมายถึง “คำหรือพยัญชนะที่นำหน้าค่านาม” และบังคับค่านามข้างหลังมันให้อ่านแบบญัร ตัวอย่างของค่านามที่อ่านแบบญัร ก็คือตัวอย่างของค่านามที่อยู่หลังจากหุรฟุญัรที่ผ่านมาแล้วในคำอธิบายเรื่องหุรฟุญัร จึงไม่ขออธิบายซ้ำ ณ ที่นี้ อีก ถ้าสังเกตให้ดีก็จะพบว่า มีค่านามจำนวนมากที่มีเครื่องหมายค่านามอยู่ในตัวเองไม่ใช่แค่เครื่องหมายเดียว แต่อาจจะเป็น 2 หรือ 3 เครื่องหมาย

ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ว่า أَنْظُرُ إِلَى لَبْوَاءٍ : จงดูที่สิงโตตัวเมียตัวนั้นซิ

คำว่า لَبْوَاءٍ (สิงโตตัวเมีย) เป็นค่านาม, มีเครื่องหมายของค่านามอยู่ 3 ประการ คือ มี إِلَى ซึ่งเป็นหุรฟุญัรนำหน้า, มีต้นวิน คือสระฮอนอยู่ที่ตัว ى, และอ่านแบบญัร คืออ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ที่ตัว ى ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้าย หรือประโยคที่ว่า : نَامَ الطَّائِرُ فِي الْعِشِّ : นกตัวนั้น นอนอยู่ในรัง

คำว่า **الطَّائِرُ** เป็นคำนาม, มีเครื่องหมายคำนามจากที่กล่าวมาแล้วเพียงประการเดียวคือ มี อลิฟลาม (**أَلْ**) ส่วนคำว่า **الْعُنَى** (รงนก) เป็นคำนาม, แต่มีเครื่องหมายของคำนาม อยู่ 3 ประการคือ มี **فِي** ซึ่งเป็นหุรูปญูรนำหน้า, มี **أَلْ** ข้างหน้า, และอ่านแบบญูร คือมีสระกัสเราะฮ์ที่ตัว **ش** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้าย

2. คำกริยา (**فِعْلٌ**)

องค์ประกอบประเภทที่สองของประโยคก็คือ คำกริยา หรือ **فِعْلٌ** จะต้องจำไว้เสมอว่า ลักษณะการเรียงคำของประโยคในภาษาอาหรับ จะต้องเอาคำกริยา (**فِعْلٌ**) ไว้ข้างหน้า และผู้กระทำ (**فَاعِلٌ**) จะต้องอยู่หลังคำกริยา อีกทีหนึ่ง

คำกริยา (ฟิอแอล **فِعْلٌ** :) ในภาษาอาหรับจะมี 3 ชนิดด้วยกันคือ

2.1 **فِعْلٌ مَّاضٍ** (ซึ่งจะเรียกหรือเขียนเป็นคำไทยว่า ฟิอแอลมาฎีย, หมายถึงกริยาอดีตกาล)

2.2 **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** (ซึ่งจะเรียกหรือเขียนเป็นคำไทยว่า ฟิอแอลมุฎอเรียฮอ, หมายถึงกริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล)

2.3 **فِعْلٌ أَمْرٌ** (ซึ่งจะเรียกหรือเขียนเป็นคำไทยว่า ฟิอแอลอะมรร, หมายถึงกริยาที่เป็นคำสั่ง)

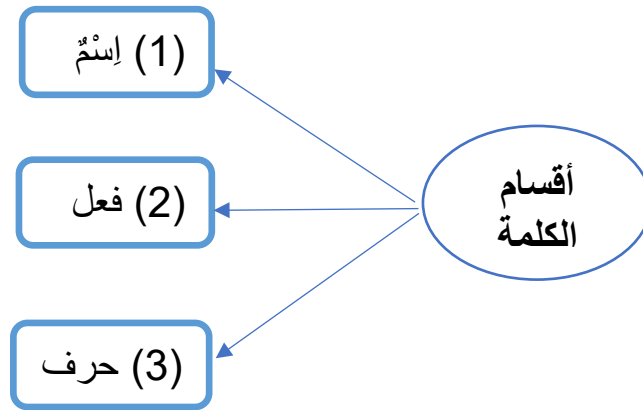
3. หุรูป (**حَرْفٌ، حُرُوفٌ**)

หุรูป เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของประโยค ลักษณะของ หุรูป (**حَرْفٌ**) ที่จะสังเกตได้ก็คือ เป็นคำซึ่งไม่มีทั้งเครื่องหมายของคำนาม (**إِسْمٌ**) และไม่มีทั้งเครื่องหมายของคำกริยา (**فِعْلٌ**) ในตัวมัน ตัวอย่างเปรียบเทียบง่าย ๆ ในเรื่องนี้ ก็คือ พยัญชนะตัว **ج** ตัว **ح** และตัว **خ** รู้จักตัว **ج** ก็เพราะมันมีเครื่องหมายเฉพาะตัว คือมีจุดข้างล่าง, และรู้จักตัว **خ** ก็เพราะมันมีเครื่องหมายเฉพาะตัว คือมีจุดข้างบนส่วนการรู้จักตัว **ح** ก็เพราะมันไม่มีทั้งเครื่องหมายของตัว **ج** คือจุดข้างล่าง, และไม่มีเครื่องหมายของตัว **خ** คือจุดข้างบน การแบ่งแยกหุรูป ออกจากคำนามและคำกริยา ก็อยู่ในลักษณะเดียวกันนี้ หุรูปในภาษาอาหรับ นอกจาก “หุรูปญูร” ที่อธิบายผ่านมาแล้ว ยังมีอีกหลายชนิด ซึ่งบางอย่างเราสามารถนำมาเปรียบเทียบกับหลักไวยากรณ์ของเราได้ และบางอย่างก็เปรียบเทียบไม่ได้ ในที่นี้ จะขอยกตัวอย่างหุรูปซึ่งมีอยู่ในประโยคต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. حَرْفُ اسْتِفْهَامٍ (หุรฺฟฺใช้ในคำถาม)
ตัวอย่างเช่นประโยคที่ว่า هَلْ تَعَدَّيْتِ ؟ : แปลว่า คุณทานอาหารกลางวันแล้วหรือยัง ?
2. حَرْفُ عَطْفٍ (หุรฺฟฺใช้เชื่อมคำ หรือที่เรียกในไวยากรณ์ไทยว่าคำสันธาน)
ตัวอย่างเช่นประโยคที่ว่า : وَصَلَ الْمُعَلِّمُونَ وَالطُّلَبَةُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ แปลว่า บรรดาครู และ บรรดานักเรียนไปถึงโรงเรียนแล้ว
3. حَرْفُ نَهْيٍ (หุรฺฟฺใช้ในการห้าม)
ตัวอย่างเช่นประโยคที่ว่า : لَا تَأْكُلْ وَأَنْتَ تَعْبَانُ แปลว่า คุณ อย่า กิน ขณะคุณกำลังเหนื่อยจัด
4. حَرْفُ تَحْقِيقٍ (หุรฺฟฺใช้ยืนยัน)
ตัวอย่างเช่นประโยคที่ว่า : قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا แปลว่า แน่نون ผู้ขัดเกลามัน(กิเลส) ต้องประสบความสำเร็จ
5. حَرْفُ فَسَمٍ (หุรฺฟฺใช้ในการสาบาน)
ตัวอย่างเช่นประโยคที่ว่า : وَاللَّهِ لَكَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ แปลว่า ขอสาบาน ด้วยพระองค์อัลลอฮ์ เขาโกหกแน่นอน เป็นต้น คำว่า هَلْ (หรือยัง), وَ (และ), لَا (อย่า), قَدْ (แน่นอน) และ وَ (ขอสาบาน) ทั้งหมดนั้น ถือเป็นหุรฺฟฺทั้งสิ้น

الدرس الثالث: الكلمة وأقسامها

تعريف الكلمة : هي اللفظ الموضوع لمعنى مفرد مثل : محمد ، كتاب ، جبل

إِسْمٌ

تَعْرِيفُهُ : مَا دَلَّ عَلَى مَعْنَى فِي نَفْسِهِ غَيْرُ مُقْتَرِنٍ بِزَمَانٍ .

مِنْ عِلَامَاتِ الْإِسْمِ :-

- 1 . أَنْ يَأْتِيَ بَعْدَ حَرْفِ الْجَرِّ مِثْل: فِي الْحُجْرَةِ قِطَّةٌ .
- 2 . الْإِضَافَةُ مِثْل: حُجْرَةُ النَّوْمِ وَاسِعَةٌ .
- 3 . التَّنْوِينُ مِثْل: طَالِبَةٌ ، طَالِبَةٌ ، طَالِبَةٌ .
- 4 . دُخُولُ (أَلْ) مِثْل: الْكِتَابُ
- 5 . أَنْ يَأْتِيَ بَعْدَ حَرْفِ النِّدَاءِ مِثْل: يَا مُحَمَّدٌ .

مِنْ أَنْوَاعِ الْإِسْمِ :-

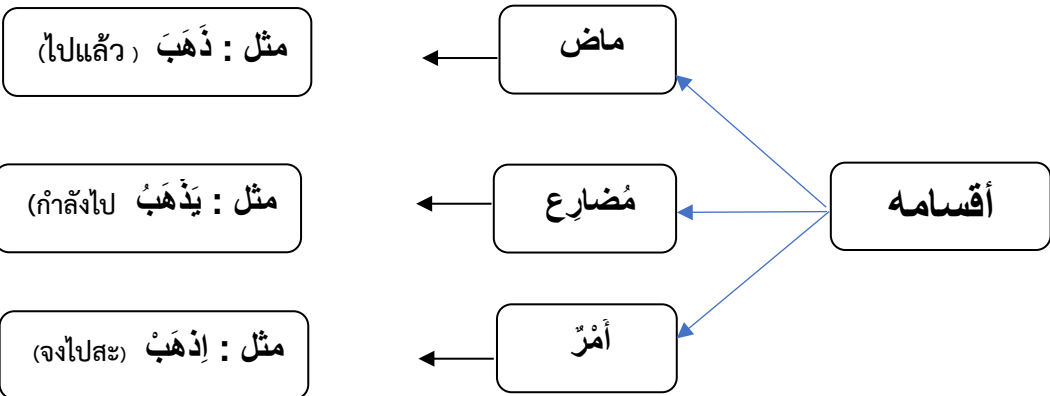
- (1) اسْمٌ عَلَمٌ : زَيْنَبُ ، مُحَمَّدٌ ، تَيْلَانْدُ
- (2) الضَّمَايِرُ : هُوَ ، هِيَ ، أَنْتَ ، أَنْتِ ، نَحْنُ ، أَنَا
- (3) اسْمُ الْإِشَارَةِ : هَذَا ، هَذِهِ ، ذَلِكَ ، تِلْكَ
- (4) الْإِسْمُ الْمَوْصُولُ : الَّذِي ، الَّتِي ، الَّذِينَ ، الَّلَاتِي

فِعْلٌ

تَعْرِيفُهُ : مَا دَلَّ عَلَى مَعْنَى فِي نَفْسِهِ مَعَ اقْتِرَانِهِ بِزَمَنِ ، أَيْ أَنَّ الزَّمَانَ جُزْءٌ مِنْهُ .

عَلَامَاتُ الْفِعْلِ :-

- 1 (أَنْ تَنْصِلَ بِهِ تَاءُ الْفَاعِلِ ، مِثْلَ : كَتَبْتُ / ت / ت / تَمَّ / تَمَّ / تِنِ)
- 2 (أَنْ تَنْصِلَ بِهِ تَاءُ التَّانِيثِ السَّاكِنَةُ : كَتَبْتُ)
- 3 (أَنْ تَنْصِلَ بِهِ يَاءُ الْمُخَاطَبَةِ الْمُؤَنَّثَةِ إِمَّا فِي فِعْلِ مُضَارِعٍ أَوْ أَمْرٍ : تُكْتَبِينَ / أُكْتَبِي)
- 4 (أَنْ تَنْصِلَ بِهِ بِ " قَدْ " : قَدْ قَامَ / قَدْ يَقُومُ)
- 5 (قَبُولُ حَرْفِي التَّسْوِيفِ (السِّينِ أَوْ سَوَفَ) : سَنَذْهَبُ / سَوْفَ نَذْهَبُ)
- 6 (أَنْ يَكُونَ مَبْدُوءَةً بِحَرْفٍ مِنْ حُرُوفِ الْمُضَارَعَةِ (أ / ن / ي / ت) : يَذْهَبُ / تَذْهَبُ / نَذْهَبُ / أذْهَبُ . مَجْمُوعَةٌ فِي كَلِمَةٍ (انيئت))

حَرْفٌ

تَعْرِيفُهُ : مَا دَلَّ عَلَى مَعْنَى فِي غَيْرِهِ وَلَا يَدُلُّ عَلَى مَعْنَى فِي نَفْسِهِ .

أنواع الحرف :-

- 1 حرف الجر : مِنْ ، إِلَى ، عَنْ ، عَلَى ، فِي
- 2 حرف نفي : لا ، ما ، لم ، لن
- 3 حرف العطف : وَ ، فَ ، ثُمَّ
- 4 حرف الاستفهام : الهمزة (أ) ، هَلْ
- 5 حرف القسم : **وَاللَّهِ** ، **تَاللَّهِ** ، **يَاللَّهِ**

แบบฝึกทำยหน่วยที่ 3

أسئلة وتدريبات

(1) وَضِّحِ التَّعْرِيفَاتِ الْآتِيَةَ

1. الكلمة: .....
2. الاسم: .....
3. الفعل: .....
4. الحرف: .....

(2) اذْكَرْ أَقْسَامَ الْكَلِمَةِ

.....

.....

(3) بَيِّنْ أَنْوَاعَ الْأَسْمِ، وَعَلَامَاتِهِ مَعَ الْمَثَالِ .

.....

.....

.....

(4) وَضِّحْ أَقْسَامَ الْفِعْلِ وَعَلَامَاتِهِ مَعَ الْمَثَالِ .

.....

.....

.....

(5) تَكَلِّمْ عَنِ أَنْوَاعِ الْحَرْفِ .

.....

.....

.....

(6) ضَعِ الكَلِمَاتِ الآتِيَةَ فِي جُمْلَةٍ مُفِيدَةٍ :

أ. طَالِبٌ .....

ب. جَامِعَةٌ .....

ت. حِجْرَةٌ .....

ث. الْمُعَلِّمَةُ .....

ج. يَدْرُسُ .....

ح. يَتَكَلَّمُ .....

خ. كَتَبَ .....

د. اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ .....

คำถามทบทวนบทที่ 3

1. องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับมีกี่ประเภท?
2. จงอธิบาย คำนาม (اسْمٌ) มาพอสังเขป? พร้อมยกตัวอย่าง?
3. เครื่องหมายของ คำนาม (اسْمٌ) มีอะไรบ้าง?
4. จงอธิบาย คำกริยา (فِعْلٌ) มาพอสังเขป? พร้อมยกตัวอย่าง?
5. คำกริยา (فِعْلٌ) ในภาษาอาหรับมีกี่ชนิด? อะไรบ้าง?
6. จงอธิบาย หุรُฟ (حَرْفٌ) มาพอสังเขป? พร้อมยกตัวอย่าง?

เอกสารอ้างอิง บทที่ 3

อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1, สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม

2563. จาก http://psuarab.blogspot.com/2011/11/blog-post_13.html

ฮัสนา บริบูรณ์ดี(2564). องค์ประกอบของประโยคภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2563. จาก

<http://hasna7012.blogspot.com/2016/08/blog-post.html>

الأستاذ السيد بن حسن الديب (2012). **الحوار في شرح الأجرومية**. الأندلس: دار الرسالة

العالمية

طه علي حسين الديلمي و كامل محمود نجم الديلمي (2004). **أساليب حديثة في**

تدريس قواعد اللغة العربية. عمان : دار الشروق للنشر والتوزيع، الطبعة

الأولى

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

หัวข้อเนื้อหา

اسم คำนาม

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถบอกความหมายของคำนามได้
2. นักศึกษาสามารถอธิบายประเภทของคำนามในภาษาอาหรับได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปและอภิปรายเครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับได้
4. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างคำนามในภาษาอาหรับพร้อมบอกความหมายให้ถูกต้อง
5. นักศึกษาสามารถแยกแยะเครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับได้
6. นักศึกษาสามารถท่องศัพท์คำนามที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันได้
7. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลาเต็มเวลาและครบถ้วน
8. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความมีวินัยในตนเอง โดยปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความประณีต

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับความหมายของคำนาม
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของคำนาม เรื่องเครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับ และกิจกรรมการท่องศัพท์คำนาม
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง **اسم** คำนาม
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอาหรับอย่างง่าย
5. กิจกรรมท่องศัพท์คำนามที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน
6. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
7. สื่ออีเลิร์นนิ่ง (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
8. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมท่องคำศัพท์
3. ตรวจคำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 4
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยการสุ่มจากนักศึกษา
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 4

اسْمُ คำนาม

คำนามหรือ اسْمُ หมายถึงคำที่แสดงความหมายว่าเป็นคน, สัตว์, สิ่งของต่าง ๆ, เมืองต่าง ๆ, ต้นไม้, แม่น้ำ, ลัาธาร, ท้องฟ้า, ภูเขา ฯลฯ

1. ประเภทของคำนามในภาษาอาหรับ

คำนามในภาษาอาหรับอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ นั่นก็คือคือ...

1. คำนามนกะเราะฮฺ หรือคำนามไม่จำเฉพาะเจาะจง (اسم النكرة) คือ คำนามที่ชี้ไปยังสิ่งใดซึ่งไม่ระบุแน่ชัดถึงคำนามนั้น ๆ โดยเครื่องหมายที่สังเกตได้ถึงคำนามประเภทนี้ คือ สระท้ายคำเป็นต้นวีน (สระซ็อน) และไม่มีอะลิฟลามนำหน้าคำนาม
  - 2.1 คำสรรพนาม (الضمير) เช่น أنت ، أنا ، هو เป็นต้น
  - 2.2 ชื่อเฉพาะ (العلم) เช่น أحمد ، مكة ، مُحَمَّدٌ เป็นต้น
  - 2.3 คำนามชี้เฉพาะ (اسم الإشارة) ได้แก่ هؤلاء ، تلك ، ذلك ، هذه ، هذا เป็นต้น
  - 2.4 ประพันธ์สรรพนาม (اسم الموصول) คือสรรพนามที่ชี้แทนนามที่อยู่ข้างหน้า และในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคหน้าและหลังให้สัมพันธ์กัน เช่น الذي ، التي ، الذين ، اللاتي เป็นต้น
  - 2.5 คำนามที่มี ال นำหน้า เช่น الملابس ، المكتبة ، الكتاب เป็นต้น
  - 2.6 คำนามที่บ่งบอกถึงความเป็นเจ้าของ (المضاف إلى معرفة) เช่น كتابه ، كتابتي
  - 2.7 คำนามที่ตกหลัง حرف النداء เช่น يا رجل ، يا شيخ เป็นต้น

2. เครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับ

เครื่องหมาย (عَلَامَةٌ) ที่จะรู้จักคำนามมีอยู่มากมาย แต่ในที่นี้ จะอธิบายเฉพาะเครื่องหมายที่สำคัญ 4 ประการ คือ อลิฟลาม, ต้นวีน, หุรฟญัร และ การอ่านแบบญัร ต่อไปนี้คือคำอธิบายลักษณะเครื่องหมายแต่ละอย่างดังต่อไปนี้

ก. ٱ (อะลิฟ ลาม)

ٱ เป็นพยัญชนะ 2 ตัวที่ติดรวมอยู่ ด้านหน้าของคำนาม

ตามปกติ ٱ ในทางภาษาจะมีความหมายหลายนัย แต่โดยทั่วไปแล้วมักจะใช้ ٱ บ่งบอก “ตัวตนที่ชัดเจน” ของคำนามที่มันนำหน้า ซึ่งโดยนัยนี้ความหมายของ ٱ ในภาษาอาหรับ ก็จะตรงกับคำว่า The ในภาษาอังกฤษนั่นเอง โปรดดูตัวอย่างการเปรียบเทียบคำนามภาษาอาหรับที่มี ٱ นำหน้าและคำนามภาษาอังกฤษที่มี The นำหน้า ตลอดจนความหมายของมันดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ลำดับ	ภาษาอาหรับ	ภาษาอังกฤษ	คำแปล
1.	الرَّجُلُ	The man	ผู้ชายคนนั้น
2.	الطَّائِرُ	The bird	นกตัวนั้น
3.	الْمَدِينَةُ	The town	เมืองใหญ่นั้น
4.	الْتِمْسَاخُ	The crocodile	จระเข้ตัวนั้น
5.	الْكُرَّةُ	The ball	ลูกบอลลูกนั้น

คำนามต่าง ๆ ที่มี ٱ นำหน้าตามตัวอย่างข้างบนนี้ จะบ่งบอกความหมายของตัวตนที่ชัดเจน ดังที่ได้เน้นตัวหนาและขีดเส้นใต้ไว้ นั่น แต่ถ้าท่านตัด ٱ ในภาษาอาหรับ (หรือ The ในภาษาอังกฤษ) ออกไป ความหมายของคำนามข้างต้นก็จะไม่เน้นตัวตนที่ชัดเจน แต่จะเปลี่ยนเป็นบ่งบอกเป็นความหมายกว้าง ๆ แทน

ซึ่งจากตัวอย่างคำนามทั้ง 5 คำนั้น หากตัด ٱ ออกไป ก็จะเหลือดังนี้

ลำดับ	ภาษาอาหรับ	คำแปล
1.	رَجُلٌ	ผู้ชายคนหนึ่ง(คือจะเป็นใครก็ได้ที่มีอวัยวะเพศเพศชาย),
2.	طَائِرٌ	นกตัวหนึ่ง (จะเป็นนกตัวไหนก็ได้),
3.	مَدِينَةٌ	เมืองใหญ่หนึ่ง,
4.	تَمْسَاحٌ	จระเข้ตัวหนึ่ง,
5.	كُرَّةٌ	ลูกบอลลูกหนึ่ง,

สรุปแล้ว คำทุกคำในภาษาอาหรับ หากมี **أل** อยู่ข้างหน้า ถือว่า คำนั้น ๆ เป็นคำนามทั้งสิ้น

ข. **تَنْوِينٌ**(สระคูหรือสระซ้อน)

คำว่า **ต้นวิน** (**تَنْوِينٌ**) ตามความเข้าใจทั่ว ๆ ไป หมายถึง “สระคู” หรือ “สระซ้อน” ซึ่งถูกเขียนไว้ที่ “พยัญชนะตัวสุดท้าย” ของคำนามที่ไม่มี **أل** ทั้งนี้ เพราะ **أل** และ **تَنْوِينٌ** จะอยู่รวมกันในคำ ๆ เดียวกันไม่ได้

อย่างเช่นคำว่า **الْمَدْرَسَةُ** (โรงเรียนหลังหนึ่ง) ท่านจะอ่านหรือเขียนว่า **الْمَدْرَسَةُ** (โดยใส่สระซ้อนที่ตัว **ة**) ไม่ได้

ต้นวิน (**تَنْوِينٌ**) ถือเป็นเครื่องหมายเฉพาะของคำนาม (**إِسْمٌ**) เช่นเดียวกับ **أل** หมายความว่า คำใดมี **ต้นวิน**อยู่ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของมัน คำนั้นจะต้องเป็นคำนาม (**إِسْمٌ**) เสมอ สระคูหรือสระซ้อนดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นสระ **ضَمَّةٌ** ซ้อนคือ (-ِ--), หรือสระ **فَتْحَةٌ** ซ้อนคือ (-َ--), หรือสระ **كَسْرَةٌ** ซ้อนคือ (-ِ--) เรียกว่า **ต้นวิน** ทั้งสิ้น และอย่างที่ได้อธิบายผ่านมาแล้วว่า คำนามอิสระ—คือยังไม่ได้เป็นส่วนประกอบของประโยคใด ๆ ตัวสุดท้ายของ

มันจะใส่สระอะไรก็ได้ โดยความหมายจะไม่เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

ตัวอย่างคำนามที่มี “ต้นวิน” ของสระทั้งสามเป็นเครื่องหมาย

ลำดับ	คำศัพท์	ความหมาย
1	فُنْدُقٌ, فُنْدُقًا, فُنْدُقٍ	โรงแรมหลังหนึ่ง
2	اِمْرَأَةٌ, اِمْرَأَةً, اِمْرَأَةٍ	สตรีผู้หนึ่ง
3	مُهَنْدِسٌ, مُهَنْدِسًا, مُهَنْدِسٍ	วิศวกรคนหนึ่ง
4	رَطَّانَةٌ, رَطَّانَةً, رَطَّانَةٍ	อุฐูฟงหนึ่ง
5	غَنِيٌّ, غَنِيًّا, غَنِيٍّ	เศรษฐีคนหนึ่ง

หมายเหตุ

สิ่งที่ต้องรับรู้ ณ ที่นี้ก็คือ ข้อเท็จจริงของคำว่า **تَنْوِينٌ** ไม่ได้หมายถึงสระคูหรือสระซ้อน ดังที่ได้อธิบายมาตั้งแต่ต้น แต่ที่ได้อธิบายไปอย่างนั้น ก็เพื่อความสะดวกต่อการเข้าใจในขั้นต้นเท่านั้น ทว่าความหมายจริง ๆ ของ **تَنْوِينٌ** ก็คือ **نُونٌ سَاكِنَةٌ** (นูนตาย, นูนที่เป็นตัวสะกด) ซึ่งอยู่ที่ท้ายคำ และเป็นเสียงอ่านของสระซ้อนเหล่านั้น

ส่วนสระคูหรือสระซ้อน ถือเป็นเพียง “สัญลักษณ์” หรือ “เครื่องหมาย” แทนค่า **تَنْوِينٌ** อีกทีหนึ่งให้ท่านสังเกตตัวอย่างของต้นวิน (นูนตาย) ซึ่งจะปรากฏเป็นเสียงอ่าน, และให้สังเกต “สัญลักษณ์” ของต้นวี

(คือสระคูหรือสระซ้อน) ซึ่งปรากฏเป็นตัวเขียนดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ของต้นวิน (สระคู) ในการเขียน ต้นวิน (นูนตาย) ตามเสียงอ่าน

فَلْفُلٌ (แปลว่า พริกไทย)	فَلْفُلُنٌ	(อ่านว่า ฟิลฟิหลุน)
دُبٌّ (แปลว่า หมี)	دُبُّنٌ	(อ่านว่า ดุบบุน)
سَلْحَفَاةٌ (แปลว่า เต่า)	سَلْحَفَاتُنٌ	(อ่านว่า สุลละฮ์ฟาตุ้น)
بَحَارٌ (แปลว่า มหาสมุทร)	بَحَارُنٌ	(อ่านว่า บิหารุน)
مُرْقَدٌ (แปลว่า สิ่งที่ทำให้หลับ, ยานอนหลับ)	مُرْقَدُنٌ	(อ่านว่า มุรกีตุ้น)

สรุปแล้ว “สระคู” ไม่ว่าจะเขียนในรูปแบบใด จึงมิใช่เป็น “ตัวตน” ที่แท้จริงของต้นวิน ดังความเข้าใจโดยผิวเผินทั่วไป, แต่มันเป็นเพียง “สัญลักษณ์ที่ใช้เขียนแทนค่าต้นวิน” คือนูนตายเท่านั้น จะอย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดความสับสนและเพื่อความสะดวกในการเรียน ในขั้นนี้จึงอนุโลมให้ถือว่า “ต้นวิน” ก็คือ “สระคู” ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

ค. **حُرُوفُ الْجَرِّ** (หุรุษญัร)

คำว่า **حُرُوفُ الْجَرِّ** เป็นพหูพจน์ของคำว่า **حَرْفُ الْجَرِّ** ที่ได้เคยกล่าวถึงมาแล้วในตอนต้น อาจจะสงสัยว่า หุรุษญัร (**حَرْفُ الْجَرِّ**) ก็คือ คำบางคำ, หรือพยัญชนะบางตัวซึ่งมีสระกำกับอยู่จนความหมาย ถ้าเคยศึกษาไวยากรณ์ไทยหรือไวยากรณ์อังกฤษมาแล้ว ก็จะทราบได้ทันทีว่า ความหมายโดยทั่ว ๆ ไปของ “หุรุษญัร” ในภาษาอาหรับ จะตรงกับ “คำบุพบท” ในวิชาไวยากรณ์ไทย หรือคำ Preposition ในวิชาไวยากรณ์อังกฤษนั่นเอง กฎเกณฑ์ที่จะต้องจดจำให้ขึ้นใจในที่นี้ก็คือ **حَرْفُ الْجَرِّ** เป็นเครื่องหมายที่

ใช้ “นำหน้า” เฉพาะคำนามเท่านั้น, และจะทำหน้าที่บังคับคำนามข้างหลังให้ต้องอ่านแบบ **جُرُّ** (ญัร) เสมอ การอ่านแบบญัร ก็คือ อ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ (สระอี) ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำนาม นอกจาก “สระกัสเราะฮ์” ซึ่งถือเป็นเครื่องหมายหลัก แล้ว การอ่านแบบญัร ยังมี เครื่องหมายรอง อีก 2 อย่าง การอ่านแบบญัรนี้ จะมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อ่านแบบ คือ **فُحْضٌ** (หุซฺ) หุรฟุญญัรที่นำหน้าคำนามได้นั้น มีทั้งหมด 20 ตัวด้วยกัน แต่ที่มักจะเจอบ่อยในตำราภาษาอาหรับและจะแนะนำให้รู้จักในขั้นตอนนี้มี 8 ตัว คือ

1. **مِنْ** (แปลว่า จาก, ซึ่งบ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นการกระทำ)
2. **إِلَى** (แปลว่า ไปถึง, ไปยัง, ไปสู่ .. หมายถึงจุดสิ้นสุดการกระทำ)

ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ว่า **جاءَ الْمُعَلِّمُ مِنَ الْمَنْزِلِ إِلَى الْجَامِعَةِ**

: แปลว่า อาจารย์ท่านนั้นมา จาก บ้านพัก สู่มหาวิทยาลัย

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า **الْمُعَلِّمُ** (ครู, อาจารย์), และคำว่า **الْمَنْزِلِ** (ที่พัก, บ้าน) และคำว่า **الْجَامِعَةِ** (มหาวิทยาลัย) ล้วนเป็นคำนาม เพราะทั้ง 3 คำนั้น ต่างมี **أل** (อลิฟลาม) ซึ่งเป็นเครื่องหมายของคำนามดังกล่าวมาแล้วข้างต้น กำกับอยู่ข้างหน้า นอกจาก **أل** แล้ว สองคำหลังคือ คำว่า **الْمَنْزِلِ** และ **الْجَامِعَةِ** ยังมีหุรฟุญญัร คือ **مِنْ** และ **إِلَى** กำกับอยู่ข้างหน้าด้วยอีกต่างหาก และเมื่อทั้ง 2 คำนี้มีหุรฟุญญัรกำกับอยู่ข้างหน้า มันก็ต้อง อ่านแบบญัร --- คือ อ่านด้วยสระกัสเราะฮ์หรือ สระอี --- ที่ตัว **ل** และตัว **ة** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของแต่ละคำเท่านั้น, จะอ่านมันด้วยสระอู (ضَمَّة) หรือสระอา (فَتْحَة) ในกรณีนี้ไม่ได้ทั้งสิ้น

3. **عَنْ** (แปลว่า จาก, หมายถึงแยกจาก, พากจาก, ห่างจาก, หลุดออกจาก, ตายจาก เป็นต้น)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า **بَعُدَ إِبْرَاهِيمُ عَنْ أَهْلِهِ**

: แปลว่า นายอิบรอฮีมอยู่ไกลจากลูกเมียของเขาแล้ว

หรือพูดว่า **رَمَيْتُ السَّهْمَ عَنِ الْفَرَسِ** : แปลว่า ฉันยิงลูกธนู (หลุด) ออกจากคันธนู เป็นต้น คำว่า **أَهْلِهِ** (ลูกเมีย, ครอบครัว) และคำว่า **الْفَرَسِ** (คันธนู) เป็นคำนาม เพราะอยู่หลังจากหุรฟุญญัร คือ **عَنْ**, .. และทั้ง 2 คำนั้นต้องอ่านแบบญัร – คืออ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ที่ตัวสุดท้าย -- เช่นเดียวกัน

4. **عَلَى** (แปลว่า บน, ข้างบน, ด้านบน)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า **وَضَعْتُ الْكِتَابَ عَلَى الْمَكْتَبِ**

: แปลว่า ฉันทวางหนังสือเล่มนั้นไว้บนโต๊ะเขียนหนังสือ

คำว่า الْمَكْتَبِ (โต๊ะเขียนหนังสือ) เป็นคำนามและอ่านแบบญัร เพราะอยู่หลังจากหุรฟญัร

คือ عَلَى

5. فِي (แปลว่า อยู่ใน, ข้างใน)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า الْمَاءُ فِي الْإِبْرِيْقِ

: แปลว่า น้ำอยู่ใน คนโท

หรือพูดว่า الْيَمَامَةُ فِي الْقَفْصِ

: แปลว่า นกเขา อยู่ใน กรง

คำว่า الْإِبْرِيْقِ (คนโท, เทียนน้ำ) และคำว่า الْقَفْصِ (กรงนก) เป็นคำนามและอ่านแบบญัร

เพราะอยู่หลังจากหุรฟญัร คือ فِي

6. بِ (แปลว่า ด้วย, โดย)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า رَسَمْتُ حَدِيْجَةَ بِالْمِرْسَمَةِ

: แปลว่า คอติญะฮ์วาด (ภาพ) ด้วย ดินสอ

หรือพูดว่า لَتَذْهَبْ بِسَلَامٍ

: แปลว่า ขอให้คุณเดินทาง โดย สวัสดิภาพ

คำว่า الْمِرْسَمَةِ (ดินสอ) และคำว่า سَلَامٍ (ปลอดภัย, สวัสดิภาพ) เป็นคำนาม และอ่าน

แบบญัรทั้ง 2 คำ เพราะอยู่หลังจากหุรฟญัร คือ بِ

7. كِ (แปลว่า เหมือน, คล้าย, เสมือน .. อันเป็นคำเปรียบเทียบความคล้ายคลึงของสิ่งสองสิ่ง)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า وَجْهَهَا مُضِيئَةٌ كَالْبَدْرِ

: แปลว่า หน้าของหล่อน ผ่องใสเหมือนจันทร์เพ็ญ

หรือพูดว่า خَالِدٌ شَجَاعٌ كَالنَّمْرِ

: แปลว่า คอลิด กล้าหาญเหมือนเสือโคร่ง

คำว่า الْبَدْرِ (จันทร์เพ็ญ) และคำว่า النَّمْرِ (เสือโคร่ง) เป็นคำนามและอ่านแบบญัร เพราะอยู่

หลังจากหุรฟญัร คือ كِ

8. لِ (แปลว่า เพื่อ, แก่, ให้แก่, เป็นกรรมสิทธิ์ของ, เป็นสิทธิของ, เนื่องจาก เป็นต้น)

ตัวอย่างเช่น

การพูดว่า **فَعَلْتُ كَذَا لِلْوَطَنِ**

: แปลว่า ฉันทำอย่างนี้ เพื่อบ้านเกิดเมืองนอน

หรือพูดว่า **كُلُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَيْتِ لِمَحَمَّدٍ**

: แปลว่า ทุกอย่างในบ้านหลังนี้ เป็นกรรมสิทธิ์ ของมุหัมมัด

หรือพูดว่า **هَذَا الْإِصْطَبَلُ لِلْبَقْرِ**

: แปลว่า คอกนี้ เป็น (สิทธิ์) ของวัว เป็นต้น

คำว่า **الْوَطَنِ** (บ้านเกิดเมืองนอน), คำว่า **مُحَمَّدٍ** (มุหัมมัด) และคำว่า **الْبَقْرِ** (วัว) ล้วนเป็น

คำนาม และอ่านแบบญัรทั้งสิ้น เพราะอยู่หลังจากหุรฟุญญัร คือ **لِ**

หมายเหตุ

لام **لِ** ที่เป็นหุรฟุญญัรนี้ จะอ่านได้ 2 ลักษณะคือ

1. อ่านด้วย สระกัสเราะฮ์ (สระอิ คืออ่านว่า **ลِ**)

การอ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ดังกล่าวจะมีใน 2 กรณี คือ

ก. คำนามข้างหลังลาม เป็น คำนามธรรมดาต่างๆไป (ภาษาอาหรับเรียกว่า **إِسْمٌ ظَاهِرٌ**) ดังตัวอย่างคำว่า **لِلْوَطَنِ، لِمُحَمَّدٍ، لِلْبَقْرِ** ที่ผ่านมาข้างต้น

ข. คำนามด้านหลังลาม เป็นตัว **لِ** (แปลว่า ของฉัน, ของผม, ของข้าพเจ้า, ของดิฉัน, ของกู) อันเป็น สรรพนามของบุรุษที่หนึ่ง (ผู้พูด) คนเดียว (ภาษาอาหรับเรียกว่า **ضَمِيرٌ لِّلْمَتَكَلِّمِ وَوَحْدَهُ**)

ตัวอย่างเช่น การพูดว่า **هَذِهِ التُّقُودُ لِي** : แปลว่า ธนบัตร (เงิน) เหล่านี้ เป็น ของฉัน

ตัว **لِ** ซึ่งเป็นหุรฟุญญัรดังกล่าวข้างต้น ให้อ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ ดังที่เห็นนั้น

2. อ่านด้วยสระฟัตหะฮ์ (สระอา คืออ่านว่า **ลِ**)

การอ่านดังกล่าว จะใช้ในกรณีคำข้างหลังจากลามหุรฟุญญัร เป็นคำสรรพนาม ของบุรุษที่หนึ่งหลายคน (คือคำว่า **نَا** ในภาษาอาหรับซึ่งตรงกับคำว่า เรา ในภาษาไทย, และไวยากรณ์อาหรับจะเรียกสรรพนามนี้ว่า **ضَمِيرُ الْمُتَكَلِّمِ مَعَ الْغَيْرِ**) หรือเป็นสรรพนามของบุรุษที่สอง (คู่สนทนา เช่นคำว่า คุณ, เธอ, มึง, เอ็ง เป็นต้น ภาษาอาหรับเรียก **مُخَاطَبٌ**) หรือเป็นสรรพนามของบุรุษที่สาม (ผู้ที่ถูกกล่าวถึง เช่นคำว่า เขา, พวกเขา, หล่อน, มัน เป็นต้น, ภาษาอาหรับเรียกว่า **غَائِبٌ**)

ตัวอย่างเช่น

พูดว่า **لَنَا** แปลว่า สำหรับเรา, ของเรา,
 หรือพูดว่า **لَهُ** แปลว่า สำหรับเขา, ของเขา, (หรือของมัน),
 หรือพูดว่า **لَهُمْ** แปลว่า สำหรับพวกเขา, ของพวกเขา,
 หรือพูดว่า **لَهَا** แปลว่า สำหรับหล่อน, ของหล่อน เป็นต้น
 จะเห็นได้ว่า **ل** ซึ่งเป็นหุรฟุญรูก์ที่นำหน้าคำสรรพนามในตัวอย่างเหล่านี้ จะอ่านด้วยสระ
فَتْحَةٌ (สระอา) ทั้งสิ้น

ง. **الْجُرُّ** (อ่านแบบญัร)

เครื่องหมายค่านามที่จะแนะนำเป็นข้อสุดท้ายก็คือ การอ่านแบบญัร คำว่า **الْجُرُّ** (อ่านแบบญัร) กับ **حَرْفُ الْجَرِّ** (หุรฟุญรูก์) มีความหมายแตกต่างกัน **“الْجُرُّ”** หมายถึง “การอ่านด้วยสระกัสเราะฮ์” (สระอี) – หรือเครื่องหมายรองของสระกัสเราะฮ์ ดังจะได้อธิบายต่อไป -- ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำ

ส่วน **“حَرْفُ الْجَرِّ”** หมายถึง “คำหรือพยัญชนะที่นำหน้าค่านาม” และบังคับค่านามข้างหลังมันให้อ่านแบบญัร

ตัวอย่างของค่านามที่อ่านแบบญัร ก็คือตัวอย่างของค่านามที่อยู่หลังจากหุรฟุญรูก์ที่ผ่านมาแล้วในคำอธิบายเรื่องหุรฟุญรูก์ ถ้าสังเกตให้ดีก็จะพบว่า มีค่านามจำนวนมากที่มีเครื่องหมายค่านามอยู่ในตัวเองไม่ใช่แค่เครื่องหมายเดียว แต่อาจจะเป็น 2 หรือ 3 เครื่องหมาย

ตัวอย่างเช่น

ประโยคที่ว่า **أَنْظُرُ إِلَى لَبْوَاءٍ** : จงดูที่สิงโตตัวเมียตัวนั้นซิ

คำว่า **لَبْوَاءٍ** (สิงโตตัวเมีย) เป็นค่านาม, มีเครื่องหมายของค่านามอยู่ 3 ประการคือ มี **إِلَى** ซึ่งเป็นหุรฟุญรูก์นำหน้า, มีต้นวีน คือสระซ็อนอยู่ที่ตัว **و**, และอ่านแบบญัร คืออ่านด้วยสระกัสเราะฮ์ที่ตัว **ء** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้าย หรือประโยคที่ว่า **نَامَ الطَّائِرُ فِي الْعُشِّ** : นกตัวนั้น นอนอยู่ในรัง

คำว่า **الطَّائِرُ** เป็นค่านาม, มีเครื่องหมายค่านามจากที่กล่าวมาแล้วเพียงประการเดียวคือมี อลิฟลาม (**أل**) ส่วนคำว่า **الْعُشِّ** (รังนก) เป็นค่านาม, .. แต่มีเครื่องหมายของค่านามอยู่ 3 ประการคือ มี **فِي** ซึ่งเป็นหุรฟุญรูก์นำหน้า, มี **أل** ข้างหน้า, และอ่านแบบญัร คือมีสระกัสเราะฮ์ที่ตัว **ش** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้าย

ศัพท์คำนามที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน		
أ	أب	พ่อ
	أباجور	คอมพิวเตอร์
	أسبوع	สัปดาห์
	أغنية	เพลง
	أيل	กวาง
إ	إدارة	การจัดการ
	آلة	เครื่อง
	إفطار	อาหารเช้า
ا	اسم	นาม
	الأرض	แผ่นดิน
	الحساسية	อาการแพ้
	الحلمة	หัวนม
	الحمام	ห้องน้ำ
	الحوت	ปลาวาฬ
	الدلفين	ปลาโลมา
	الدَّيْنُ	หนี้
	الذراع	แขน
	الروبيان	กุ้ง
	الطيور	นก
	العظام	กระดูก
	الفيزياء	วิทยาศาสตร์
	القرش	ฉลาม
	القضيب	อวัยวะเพศชาย
	الكحول	แอลกอฮอล์
	القدم	เท้า
	المربع	สี่เหลี่ยม
	المعادن	แร่ธาตุ
	المهبل	ช่องคลอด
	الزنك	สังกะสี

ب	بئر	บ่อ
	بحيرة	ทะเลสาบ
	بطة	เป็ด
	بقرة	วัว
	بندقية	ปืน
	بنك	ธนาคาร
	بيرة	เปียร์
	بيض	ไข่
ت	تفاح	แอปเปิ้ล
	تنورة	กระโปรง
ج	جسيم	นรก
	جرس	ระฆัง
	جسم	ร่างกาย
	جهة	ด้านข้าง
	جلد	ผิวหนัง
	جورب	ถุงเท้า
ح	حادث	อุบัติเหตุ
	حُبُّ	ความรัก
	حبار	ปลาหมึก
	حجرة	ห้อง
	حديد	เหล็ก
	حديقة	สวน
	حذاء	รองเท้า
	حقوق	สิทธิ
	حقيبة	กระเป๋า
	حليب	นม
	حمامة	นกพิราบ
	حيوان	สัตว์
خ	خاتم	แหวน
	خبز	ขนมปัง

	خلف	ข้างหลัง
د	دلو	ถัง
	دجاجة	ไก่
	دراجة	จักรยาน
ذ	ذرة	ข้าวโพด
ر	رَبِّ	พระเจ้า
	رأس	หัว
	رمان	ทับทิม
ز	زبدة	เนย
	زجاجة	แมลงวัน
س	سرير	เตียง
	سفارة	สถานทูต
	سكر	น้ำตาล
	سلام	สันติภาพ
	سماء	ท้องฟ้า
	سلة	ตะกร้า
	سمك	ปลา
	سيارة إسعاف	รถพยาบาล
ش	شارع	ซอย
	شاطئ	ทะเล
	شاي	ชา
	شجرة	ต้นไม้
ص	صاروخ	จรวด
	صحن	จาน
	صابون	สบู่
	صنبور	ก๊อกน้ำ
	صندوق	กล่อง
ض	ضرس	ฟันกราม
	ضعيف	อ่อนแอ
	ضلع	ซี่โครง

ط	طفل	เด็ก
	طبل	กลอง
	طريق	ทาง
	طوارئ	ภาวะฉุกเฉิน
ع	عالم	โลก
	علم	ความรู้
	عيد ميلاد	วันเกิด
	عين	ตา
	عمود	เสา
غ	غرفة	ห้อง
	غريب	แปลก
	غريق	จมน้ำ
ف	فأرة	หนู
	فاصوليا	ถั่ว
	فاكهة	ผลไม้
	فندق	โรงแรม
ق	قارب	เรือ
	قاعدة	หลักการ
	قاموس	พจนานุกรม
	قلب	หัวใจ
	قميص	เสื้อผ้า
	قهوة	กาแฟ
ك	كتاب	หนังสือ
	كهرباء	เครื่องใช้ไฟฟ้า
ل	لحم	เนื้อ
م	ماء	น้ำ
	مدخل	ทางเข้า
	مدرس	ครู
	مدرسة	โรงเรียน
	مطار	สนามบิน

	مطبق	จาน
	مطعم	อาหาร
	مكنسة	ไม้กวาด
	ملح	เกลือ
	ملك	กษัตริย์
	منزل	บ้าน
	موز	กล้วย
	موسيقى	เพลง
ن	نار	นรก
	نبيذ	ไวน์
	نهر	แม่น้ำ
ه	هاتف	โทรศัพท์
و	ورقة	กระดาษ
	ولد	เกิด
ي	يوم	วัน

คำถามทบทวนบทที่ 4

1. จงบอกความหมายของคำนามในภาษาอาหรับ?
2. ประเภทของคำนามในภาษาอาหรับมีกี่ประเภท?
3. จงอธิบายแต่ละประเภท มาพร้อมสังเขป?
4. จงอธิบายเครื่องหมายของคำนามในภาษาอาหรับ มาพอสังเขป พร้อมยกตัวอย่าง?
5. จงยกตัวอย่างศัพท์คำนามที่ใช้บ่อย มาสักประมาณ 20 คำ?

6 . اقرأ النص الآتي ثم استخرج منه الاسم ، والفعل ، والحرف وضعه في الجدول التالي :

تسكن أسرة أحمد في بيت كبير ، وهي أسرة نشيطة تعمل كثيرا . وهذا والد أحمد في الحديقة يغسل السيارة ، وهذه والدته في المطبخ تعد طعام الغداء ، وهذه أخته في غرفة الطعام وهي تمسح المائدة ، وهذا جده مع جدته في غرفة الجلوس وهما يشاهدان التلفاز ، وهذا أحمد في غرفته وهو يقرأ القرآن . في الظهر يذهب أحمد وأبوه وجده إلى المسجد لصلاة الجماعة ثم يجلسون حول المائدة ، وتتناول العائلة الغداء .

	اسم
	فعل
	حرف

เอกสารอ้างอิง บทที่ 4

พุดารับ (2556). รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2563. จาก

http://www.poodarab.com/2013/04/blog-post_25.html?m=1

วิกิพจนานุกรม (2561). ศัพท์คำนามภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2563. จาก

<https://th.wiktionary.org/wiki>

อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1, สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม

2563. จาก http://psuarab.blogspot.com/2011/11/blog-post_13.html

الأستاذ السيد بن حسن الديب (2012). **الحوار في شرح الأجرومية**. الأندلس: دار الرسالة العالمية

محمود عكاشة (2006). **علم اللغة مدخل نظري في اللغة العربية**. القاهرة: دار النشر

للجامعات، الطبعة الأولى

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5

หัวข้อเนื้อหา

فعل คำกริยา

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถบอกความหมายของแต่ละชนิดของคำกริยาได้
2. นักศึกษาสามารถแยกแยะและยกตัวอย่างแต่ละชนิดของคำกริยาได้
3. นักศึกษาสามารถสรุปและอภิปรายความรู้เรื่องคำกริยาได้
4. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างประโยคแต่ละชนิดของคำกริยาได้
5. นักศึกษาสามารถบอกความแตกต่างของประเภทคำกริยาในภาษาอาหรับได้
6. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลา เต็มเวลาและครบถ้วน
7. นักศึกษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการนำเสนอและอภิปรายในกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับคำกริยาในภาษาอาหรับ
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เรื่องประเภทของคำกริยาในภาษาอาหรับและยกตัวอย่างคำศัพท์และประโยค และทำกิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz) พร้อมกับเขียนข้อสรุปลงในกระดาษ และส่งตัวแทนออกมานำเสนอ
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. กระดาษ
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. Power Point เรื่อง คำกริยาในภาษาอาหรับ
5. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ไวยากรณ์อาหรับอย่างง่าย
6. กระดาษสรุปจากการอภิปราย
7. กิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz)
8. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
9. สื่ออีเลิร์นนิ่ง (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
10. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมของนักศึกษา
3. ตรวจสอบกระดาษสรุปจากการอภิปราย
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยการสัมภาษณ์
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 5

คำกริยา **فِعْلٍ**

คำกริยา (**فِعْلٍ**) ในภาษาอาหรับแบ่งออกเป็น 3 ชนิดด้วยกันคือ

1. **فِعْلٌ مَّاضٍ** (ฟิอฺลุนมาฎียฺ : The Perfect Tense) คือกริยาอดีตกาล
2. **فِعْلٌ مُضَارِعٌ** (ฟิอฺลฺอฺลมุฎอเวียฮฺ : The Imperfect Tense) คือกริยาปัจจุบันกาล หรืออนาคตกาล
3. **فِعْلٌ أَمْرٌ** (ฟิอฺลฺอฺลอะมฺรฺ : Imperative) คือกริยาที่เป็นคำสั่ง

1. กริยาอดีตกาล (**فِعْلٌ مَّاضٍ**) คือ คำกริยาที่แสดงถึงการกระทำที่ผ่านพ้นมาแล้วในอดีต พยัญชนะพื้นฐานของฟิอฺลฺอฺลมาฎียฺ (**فِعْلٌ مَّاضٍ**) ตามปกติ จะมีอยู่ 3 ตัว ซึ่งสระในพยัญชนะตัวแรกและสุดท้าย จะเป็นสระฟัตหะฮฺ (สระอา) ส่วนพยัญชนะตัวกลาง อาจเป็นสระฟัตหะฮฺ สระกัสเราะฮฺ หรือสระฎ็อมมะฮฺก็ได้

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น สระที่พยัญชนะตัวกลางดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามที่ชาวอาหรับได้กำหนดเอาไว้แล้วเท่านั้น คือ เราจะใส่สระอะไรตามอำเภอใจไม่ได้

ตัวอย่างฟิอฺลฺอฺลมาฎียฺ (**فِعْلٌ مَّاضٍ**) ที่พยัญชนะตัวกลางเป็นสระฟัตหะฮฺ (َ)

นั่งแล้ว	แปลว่า	جلس ◉
ยืนแล้ว	แปลว่า	قام ◉
ออกไปแล้ว	แปลว่า	خرج ◉
เข้ามาแล้ว	แปลว่า	دخل ◉
ฆ่าแล้ว	แปลว่า	قتل ◉
ตีแล้ว	แปลว่า	ضرب ◉
เปิดแล้ว	แปลว่า	فتح ◉
อภัยแล้ว	แปลว่า	غفر ◉
คุกเข่าแล้ว	แปลว่า	رکع ◉

ตัวอย่างฟิอฺลฺอฺลมาฎียฺ (**فِعْلٌ مَّاضٍ**) ที่พยัญชนะตัวกลางเป็นสระกัสเราะฮฺ (ِ)

รู้แล้ว	แปลว่า	علم ◉
---------	--------	-------

เขาเข้าใจแล้ว	แปลว่า	فهم ◉
มีความสุขแล้ว	แปลว่า	نعم ◉
ดื่มแล้ว	แปลว่า	شرب ◉
อ้วนแล้ว	แปลว่า	سمن ◉
บริการแล้ว	แปลว่า	خدم ◉
ขี่แล้ว	แปลว่า	ركب ◉
รีบเร่งแล้ว	แปลว่า	عجل ◉
แข็งแรงแล้ว	แปลว่า	قوي ◉
ขาดทุนแล้ว	แปลว่า	خسر ◉

ตัวอย่างฟิอแอลมาฎีย์ (فِعْلٌ مَاضٍ) ที่พยัญชนะตัวกลางเป็นสระฎีอุมมะฮ (ُ)

มีเกียรติแล้ว	แปลว่า	كرم ◉
ยิ่งใหญ่แล้ว	แปลว่า	عظم ◉
ดีแล้ว	แปลว่า	حسن ◉
มีมารยาทแล้ว	แปลว่า	أدب ◉
อ่อนแอแล้ว	แปลว่า	ضعف ◉
ป้องกันแล้ว	แปลว่า	حصن ◉
โตแล้ว	แปลว่า	كرب ◉
สั้นแล้ว	แปลว่า	قصر ◉

ตัวอย่างประโยค เช่น

1.1 قَرَأَ الطَّالِبُ الدَّرْسَ	แปลว่า	นักศึกษาคนนั้นเขาได้อ่านบทเรียนแล้ว
1.2 نِمْتُ مُبَكَّرًا	แปลว่า	ฉันได้นอนแต่หัวค่ำ
1.3 فَهَمَّتْ هَذَا الدَّرْسَ؟	แปลว่า	คุณ (ซ.) เข้าใจบทเรียนแล้วหรือยัง ?
1.4 تَكَلَّمْنَا فِي الْمَوْثَمَرِ الْمَاضِي	แปลว่า	เราได้พูดไปแล้วในที่ประชุมที่ผ่านมา
1.5 هُوَ دَرَّسَ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ	แปลว่า	เขาเคยสอนในโรงเรียนแห่งนี้มาแล้ว

2. กริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล (فِعْلٌ مُضَارِعٌ) คือคำกริยาที่แสดงถึงการกระทำที่กำลังเกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดขึ้น

พื้นฐานของฟิอแอลมุฎอเรียะฮอ (فِعْلٌ مُضَارِعٌ) มีที่มาจากฟิอแอลมาฎีฮ์ ทำได้โดยการเพิ่มพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งจากพยัญชนะ 4 ตัว คือ ا, ن, ي, ت ไว้ข้างหน้าฟิอแอลมาฎีฮ์ แล้วเปลี่ยนสระตัวสุดท้ายของฟิอแอลมาฎีฮ์ให้เป็นสระฎ็อมมะฮอ (ُ)

พยัญชนะที่เพิ่มข้างหน้าฟิอแอลมาฎีฮ์นี้จะแสดงถึงตัว ผู้กระทำ (ภาษาอาหรับเรียกว่า فاعل) ที่แตกต่างกัน

- ๑ ถ้าเพิ่ม ا ข้างหน้า แสดงว่าผู้กระทำ คือ บุรุษที่ 1 (ไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง) เพียงคนเดียว
- ๑ ถ้าเพิ่ม ن ข้างหน้า แสดงผู้กระทำ คือ บุรุษที่ 1 หลายคน
- ๑ ถ้าเพิ่ม ي ข้างหน้า แสดงผู้กระทำ คือ บุรุษที่ 3 เพศชาย
- ๑ ถ้าเพิ่ม ت ข้างหน้า แสดงผู้กระทำ คือ บุรุษที่ 2 เพศชายหรือบุรุษที่ 3 เพศหญิง

ตัวอย่าง : ฟิอแอลมาฎีฮ์ คือ

نصر แปลว่า ช่วยเหลือแล้ว

หากทำเป็นฟิอแอลมุฎอเรียะฮอด้วยการเพิ่ม ا ข้างหน้า ก็จะกลายเป็น انصر แปลว่า ฉันกำลังช่วยเหลือ

- ๑ หากเพิ่ม ن ข้างหน้า ก็จะกลายเป็น ننصر : แปลว่า พวกเรากำลังช่วยเหลือ
- ๑ หากเพิ่ม ي ข้างหน้า ก็จะกลายเป็น ينصر : แปลว่า เขากำลังช่วยเหลือ
- ๑ หากเพิ่ม ت ข้างหน้า ก็จะกลายเป็น تنصر : แปลว่า คุณ/หล่อนกำลังช่วยเหลือ

ตัวอย่างฟิอแอลมุฎอเรียะฮอ ทำจากฟิอแอลมาฎีฮ์ที่ผ่านมาแล้ว (เป็นตัวอย่างการเพิ่มตัว

ي ข้างหน้า)

เขากำลังนั่ง	แปลว่า	يجلس ๑
เขากำลังยืน	แปลว่า	يقوم ๑
เขากำลังออกไป	แปลว่า	يخرج ๑
เขากำลังเข้ามา	แปลว่า	يدخل ๑
เขากำลังฆ่า	แปลว่า	يقتل ๑
เขากำลังตี	แปลว่า	يضرب ๑
เขากำลังเปิด	แปลว่า	يفتح ๑
เขากำลังให้อภัย	แปลว่า	يعفو ๑
เขากำลังโค้ง	แปลว่า	يركع ๑

เขากำลังเรียนรู้	แปลว่า	يعلم ◉
เขากำลังเข้าใจ	แปลว่า	يفهم ◉
เขากำลังมีความสุข	แปลว่า	ينعم ◉
เขากำลังดื่ม	แปลว่า	يشرب ◉
เขากำลังอ้วน	แปลว่า	يسمن ◉
เขากำลังบริการ	แปลว่า	يخدم ◉
เขากำลังขี่	แปลว่า	يركب ◉
เขากำลังรีบเร่ง	แปลว่า	يعجل ◉
เขากำลังแข็งแรง	แปลว่า	يقوي ◉
เขากำลังขาดทุน	แปลว่า	يخسر ◉
เขากำลังมีเกียรติ	แปลว่า	يكرم ◉
เขากำลังยิ่งใหญ่	แปลว่า	يعظم ◉
เขากำลังดี	แปลว่า	يحسن ◉
เขากำลังมีมารยาท	แปลว่า	يؤدب ◉
เขากำลังอ่อนแอ	แปลว่า	يضعف ◉
เขากำลังป้องกัน	แปลว่า	يحصن ◉

ตัวอย่างฟิอแอลมฺฎอเรียะอ ทำจากฟิอแอลมาฎี๋ที่ผ่านมาแล้ว (เป็นตัวอย่างการเพิ่มตัว)

ข้างหน้า)

ฉันกำลังนั่ง	แปลว่า	اجلس ◉
ฉันกำลังยืน	แปลว่า	اقوم ◉
ฉันกำลังออกไป	แปลว่า	اخرج ◉
ฉันกำลังเข้ามา	แปลว่า	ادخل ◉
ฉันกำลังฆ่า	แปลว่า	اقتل ◉
ฉันกำลังตี	แปลว่า	اضرب ◉
ฉันกำลังเปิด	แปลว่า	افتح ◉
ฉันกำลังให้อภัย	แปลว่า	اغفر ◉
ฉันกำลังโค้ง	แปลว่า	اركع ◉

ฉันกำลังเรียนรู้	แปลว่า	◉ اعلم
ฉันกำลังเข้าใจ	แปลว่า	◉ افهم
ฉันกำลังมีความสุข	แปลว่า	◉ انعم
ฉันกำลังดื่ม	แปลว่า	◉ اشرب
ฉันกำลังอ้วน	แปลว่า	◉ اسمن
ฉันกำลังกริการ	แปลว่า	◉ اخدم
ฉันกำลังขี่	แปลว่า	◉ اركب
ฉันกำลังรีบเร่ง	แปลว่า	◉ اعجل
ฉันกำลังแข็งแรง	แปลว่า	◉ اقوي
ฉันกำลังขาดทุน	แปลว่า	◉ اخسر
ฉันกำลังมีเกียรติ	แปลว่า	◉ اكرم
ฉันกำลังยิ่งใหญ่	แปลว่า	◉ اعظم
ฉันกำลังดี	แปลว่า	◉ احسن
ฉันกำลังมีมารยาท	แปลว่า	◉ أودَّب
ฉันกำลังอ่อนแอ	แปลว่า	◉ اضعف
ฉันกำลังป้องกัน	แปลว่า	◉ احصن

ตัวอย่างฟิอแอลมฎอเรียะอ ทำจากฟิอแอลมาฎีย์ที่ผ่านมาแล้ว (เป็นตัวอย่างการเพิ่มตัว

ن ข้างหน้า)

พวกเรากำลังนั่ง	แปลว่า	◉ نجلس
พวกเรากำลังยืน	แปลว่า	◉ نقام
พวกเรากำลังออกไป	แปลว่า	◉ نخرج
พวกเรากำลังเข้ามา	แปลว่า	◉ ندخل
พวกเรากำลังฆ่า	แปลว่า	◉ نقتل
พวกเรากำลังตี	แปลว่า	◉ نضرب
พวกเรากำลังเปิด	แปลว่า	◉ نفتح

พวกเรากำลังให้อภัย	แปลว่า	نعفر ◉
พวกเรากำลังไค้	แปลว่า	نركع ◉
พวกเรากำลังเรียนรู้	แปลว่า	نعلم ◉
พวกเรากำลังเข้าใจ	แปลว่า	نفهم ◉
พวกเรากำลังมีความสุข	แปลว่า	ننعم ◉
พวกเรากำลังดื่ม	แปลว่า	نشرب ◉
พวกเรากำลังอ้วน	แปลว่า	نسمن ◉
พวกเรากำลังบริการ	แปลว่า	نخدم ◉
พวกเรากำลังขี่	แปลว่า	نركب ◉
พวกเรากำลังรีบเร่ง	แปลว่า	نعجل ◉
พวกเรากำลังแข็งแรง	แปลว่า	نقوي ◉
พวกเรากำลังขาดทุน	แปลว่า	نخسر ◉
พวกเรากำลังมีเกียรติ	แปลว่า	نكرم ◉
พวกเรากำลังยิ่งใหญ่	แปลว่า	نعظم ◉
พวกเรากำลังดี	แปลว่า	نحسن ◉
พวกเรากำลังมีมารยาท	แปลว่า	نؤدب ◉
พวกเรากำลังอ่อนแอ	แปลว่า	نضعف ◉
พวกเรากำลังป้องกัน	แปลว่า	نحصن ◉

ตัวอย่างฟิอแอลมฺกอเรียะอ ทำจากฟิอแอลมาฎียฺที่ผ่านมาแล้ว (เป็นตัวอย่างการเพิ่มตัว

ت ข้างหน้า)

คุณกำลังนั่ง	แปลว่า	تجلس ◉
คุณกำลังยืน	แปลว่า	تقوم ◉
คุณกำลังออกไป	แปลว่า	تخرج ◉
คุณกำลังเข้ามา	แปลว่า	تدخل ◉
คุณกำลังฆ่า	แปลว่า	تقتل ◉
คุณกำลังตี	แปลว่า	تضرب ◉
คุณกำลังเปิด	แปลว่า	تفتح ◉

คุณกำลังให้อภัย	แปลว่า	تغفر ◉
คุณกำลังไค้	แปลว่า	تركع ◉
คุณกำลังเรียนรู้	แปลว่า	تعلم ◉
คุณกำลังเข้าใจ	แปลว่า	تفهم ◉
คุณกำลังมีความสุข	แปลว่า	تنعم ◉
คุณกำลังดื่ม	แปลว่า	تشرب ◉
คุณกำลังอ้วน	แปลว่า	تسمن ◉
คุณกำลังบริการ	แปลว่า	تخدم ◉
คุณกำลังขี่	แปลว่า	تركب ◉
คุณกำลังรีบเร่ง	แปลว่า	تعجل ◉
คุณกำลังแข็งแรง	แปลว่า	تقوي ◉
คุณกำลังขาดทุน	แปลว่า	تخسر ◉
คุณกำลังมีเกียรติ	แปลว่า	تكرم ◉
คุณกำลังยิ่งใหญ่	แปลว่า	تعظم ◉
คุณกำลังดี	แปลว่า	تحسن ◉
คุณกำลังมีมารยาท	แปลว่า	تؤدب ◉
คุณกำลังอ่อนแอ	แปลว่า	تضعف ◉
คุณกำลังป้องกัน	แปลว่า	تحصن ◉

ตัวอย่างประโยค เช่น

2.1	يَبْكِي الطِّفْلُ فِي الْبَيْتِ	แปลว่า	เด็กคนนั้นกำลังร้องไห้อยู่ในบ้าน
2.2	نَتَنَاوَلُ الْعَشَاءَ فِي الْمَطْعَمِ	แปลว่า	พวกเรากำลังรับประทานอาหารในภัตตาคาร
2.3	أُرِيدُ أَنْ أَسَافِرَ إِلَى بَانْكُوكِ	แปลว่า	ฉันต้องการที่จะเดินทางไปกรุงเทพฯ
2.4	أُحِبُّ السَّفَرَ	แปลว่า	ฉันยังรักการเดินทางอยู่
2.5	أَتَشَارِكُ الْمُحَيِّمَ ؟	แปลว่า	คุณจะเข้าร่วมค่ายนี้ไหม ?
2.6	أَقْرَأُ الْمَجَلَاتِ فِي غُرْفَةِ الْاِسْتِقْبَالِ	แปลว่า	ฉันกำลังอ่านนิตยสารอยู่ในห้องรับแขก

3. กริยาที่เป็นคำสั่ง (**فِعْلُ الْأَمْرِ**) คือคำกริยาที่มีความหมายเป็นคำสั่งให้กระทำการใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะพิเศษของฟิออลอะมร์ โดยทั่วไปก็คือ พยัญชนะตัวสุดท้ายของมันจะตาย

เช่น اجلس : จงนั่ง, كُل : จงกิน, تكلم : จงพูด เป็นต้น

ตัวอย่างประโยค เช่น

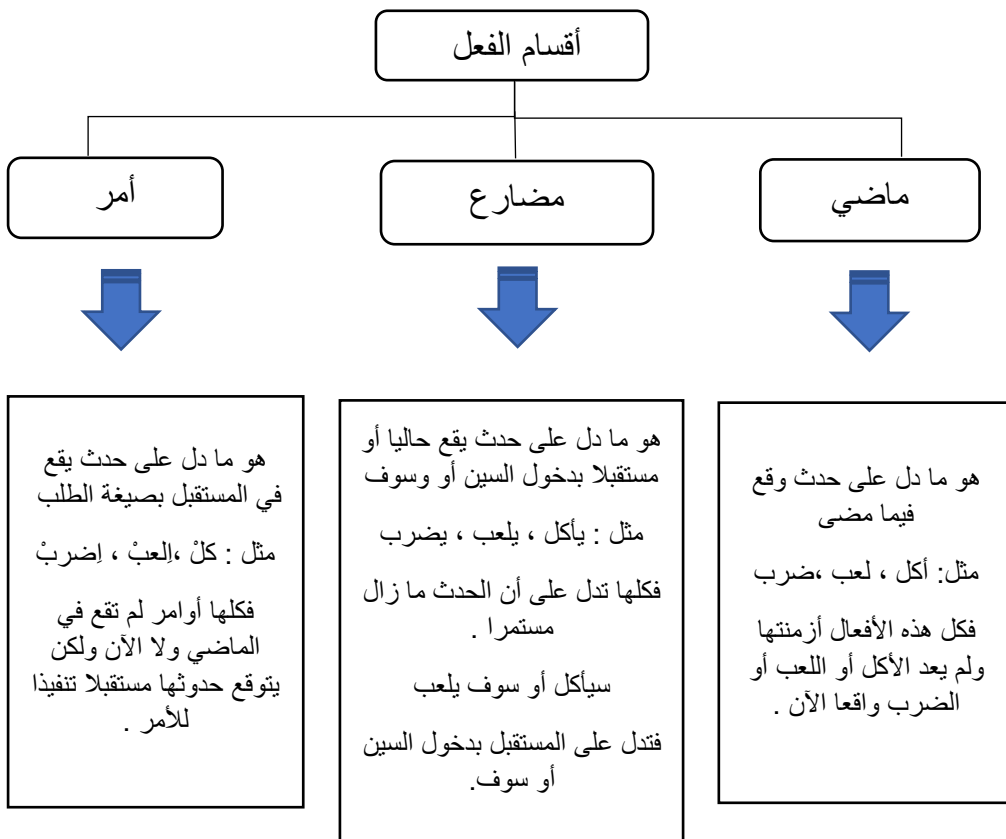
3.1 أُطِيبَ الْعِلْمُ : แปลว่า จงแสวงหาความรู้

3.2 تَعَالَ يَا مُحَمَّدُ : แปลว่า มาสิ มูฮัมหมัด

3.3 هَذِهِ الرِّسَالَةُ إِقْرَأِي : แปลว่า นี่เธอ (ญ.) จงอ่านจดหมายฉบับนี้

3.4 اِبْتَسِمِ كُلَّ يَوْمٍ : แปลว่า จงยิ้มทุกๆ วัน

3.5 اسْتَيْقِظْ مَبَكَّرًا : แปลว่า จงตื่นแต่เช้า

ประเภทของคำกริยาในภาษาอาหรับ

หากแบ่งประเภทของคำกริยาภาษาอาหรับแล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 จำพวกใหญ่ๆ นั่นก็คือ

1. กริยาต่อเทียบ (الفعل الصحيح) คือ คำกริยาที่ปราศจาก **حَرْفِ عِلَّةٍ**
2. กริยามั่วต้น (الفعل المعتل) คือ คำกริยาที่มี **حرف علة** หนึ่งตัวหรือมากกว่านั้น

1. กริยาต่อเทียบ (الفعل الصحيح) สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ซาลิม (سالم) คือ คำกริยา صحيح ที่ไม่มีพยัญชนะ **أ** (ฮัมซะหฺ) และไม่มีพยัญชนะสองตัวเหมือนกัน (มีขีดคະหฺ **ّ**) เช่น **جَلَسَ ، كَتَبَ** เป็นต้น

1.2 มะหฺมูซ (مهموز) คือ คำกริยา صحيح ที่มีพยัญชนะ **أ** (ฮัมซะหฺ) เช่น **أَكَلَ** **سَأَلَ ، قَرَأَ ،** เป็นต้น

1.3 มุฎเาะอ็อฟ (مضعّف) คือ คำกริยา صحيح ที่มีพยัญชนะสองตัวเหมือนกัน (มีขีดคະหฺ) เช่น **دَلَّ ، مَرَّ ، جَرَّ** เป็นต้น

2. กริยามั่วต้น (الفعل المعتل) สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 มิซาล (مثال) คือ คำกริยา معتل ที่มีพยัญชนะตัวแรกเป็น **حرف علة** เช่น **أَكَلَ ، يَسَرَ ، وَعَدَ** เป็นต้น

2.2 อัจญว็อฟ (أجوف) คือ คำกริยา معتล ที่มีพยัญชนะตัวกลางเป็น **حرف علة** เช่น **قَامَ ، بَالَ ، نَامَ** เป็นต้น

2.3 นาภิซ (ناقص) คือ คำกริยา معتล ที่มีพยัญชนะตัวท้ายเป็น **حرف علة** เช่น **دَعَا ، سَعَى** เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วเรายังสามารถที่จะแบ่ง **الفعل المعتل** ออกเป็นอีก 2 ประเภท คือ...

2.4 ละฟีฟม็อฟ (لفيف مفروق) คือ คำกริยา معتล ที่มีพยัญชนะตัวแรกและตัวสุดท้ายเป็น **حرف علة** เช่น **وَقَى ، وَعَى** เป็นต้น

2.5 ละพีพม์กรุน (لفيف مقرون) คือ คำกริยา **معتلّ** ที่มีพยัญชนะตัวกลางและตัวท้าย เป็น **حرف علة** เช่น **كوى** ، **نوى** ، **عوى** เป็นต้น

คำถามทบทวนบทที่ 5

1. คำกริยา (فِعْلٌ) ในภาษาอาหรับมีกี่ชนิด ?
2. จงแสดงตัวอย่างแต่ละชนิด ?
3. จงอธิบายความหมายของ “กริยาอดีตกาล (فِعْلٌ مَّاضٍ)”?
4. จงอธิบายความหมายของ “กริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล (فِعْلٌ مُضَارِعٌ)”?
5. จงอธิบายความหมายของ “กริยาที่เป็นคำสั่ง (فِعْلٌ أَمْرٌ)”?
6. คำกริยามีกี่ประเภท ? จงอธิบาย ?
7. กริยาต่อเหยื่อ (الفعل الصحيح) มีกี่ประเภท ? อะไรบ้าง?
8. กริยาม้วนต้น (الفعل المعنل) มีกี่ประเภท ? อะไรบ้าง ?

9. عين الأفعال في الجمل التالية مع بيان نوعه.

نوع الفعل	الفعل	الجمل	العدد
		أذهبُ إلى النادي الرياضي كلَّ يومٍ.	1
		نقرأُ القصص العلمية في المكتبة.	2
		الأباء ذهبوا إلى السوق في العطلة.	3
		أخذ الطالبان الكتب من المكتبة.	4
		أكتبُ الرسالة يا عمر !	5
		الطالبات يشاركن في المسابقة.	6
		إلعبِي كرة اليد يا فاطمة !	7
		كُلُوا واشربُوا من رزق الله	8

10. ضع هذه الأفعال في جملة مفيدة :

أ. يجلس .....

ب. يذهب .....

ت. أقوم .....

ث. تخدم .....

ج. أدب .....

เอกสารอ้างอิง บทที่ 5

พุดารับ (2556). รูปแบบประโยคในภาษาอาหรับ, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2563. จาก

http://www.poodarab.com/2013/04/blog-post_29.html

อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม

2563. จาก http://psuarab.blogspot.com/2011/09/blog-post_1266.html

ที่มาของรูปภาพ: <https://lisanarabs.blogspot.com>, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2564

الأستاذ السيد بن حسن الديب (2012). **الحوار في شرح الأجرومية**. الأندلس: دار الرسالة العالمية

طه علي حسين الديلمي و كامل محمود نجم الديلمي (2004). **أساليب حديثة في تدريس**

قواعد اللغة العربية. عمان: دار الشروق للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى

قواعد اللغة العربية في صورة لوحات مبسطة مع الشرح والتدريبات. إعداد

مصطفى عبد الغفار راجعه الشيخ عماد حمدي دياب تنسيق وترتيب علاء الدين شوقي

(lisanarab.blogspot.com)

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6

หัวข้อเนื้อหา

ชนิดของคำในภาษาอาหรับ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับได้
2. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำเชื่อมในภาษาอาหรับได้
4. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำเชื่อมในภาษาอาหรับได้
5. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำสรรพนามในภาษาอาหรับได้
6. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างประโยคคำสรรพนามในภาษาอาหรับได้
7. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตรงเวลา เต็มเวลาและครบถ้วน
8. นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการนำเสนอและอภิปรายในกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับชนิดของคำในภาษาอาหรับ
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เกี่ยวกับชนิดของคำในภาษาอาหรับพร้อมยกตัวอย่างแต่ละคำได้ ทำกิจกรรมใบคำสำหรับนักศึกษา
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจใบคำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 5

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง ชนิดของคำในภาษาอาหรับ
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาอาหรับ
5. กิจกรรมใบ้คำ
6. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
7. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) รายวิชาการอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
8. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมใบ้คำ
3. ตรวจสอบแยกคำถามทบทวนบทเรียน
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยให้นักศึกษาทำ My mab เขียนสรุปชนิดของคำในภาษาอาหรับทั้งหมด
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 6

ชนิดของคำในภาษาอาหรับ

คำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ

คำนามชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ (Demonstrative Pronouns : أسماء الإشارة) คือ คำนามที่ใช้ชี้เฉพาะสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งที่อยู่ใกล้ หรือไกล ซึ่งทั้งสองมีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกัน

ขอเสนอคำนามชี้เฉพาะที่ใช้กับสิ่งที่อยู่ใกล้ ซึ่งในภาษาอาหรับจะมีลักษณะการใช้ที่แตกต่างไปจากภาษาอื่น เช่น ในภาษาอังกฤษจะใช้เพียง This , These เท่านั้น หรือแม้กระทั่งในภาษาไทยเองก็เช่นกัน แต่ในภาษาอาหรับจะแบ่งวิธีการใช้ตามจำนวน (พจน์) เพศของสิ่งนั้นๆ ที่เราต้องการชี้เฉพาะ และที่สำคัญจะแยกวิธีใช้ระหว่างสัตว์ สิ่งของ (ไม่มีสติปัญญา) และมนุษย์ (สิ่งมีชีวิต) ซึ่งในภาษาอาหรับคำนามประเภทนี้จะมีทั้งหมด 5 ตัวด้วยกัน คือ

هذا = นี้ this ใช้กับเพศชาย, เอกพจน์

هذه = นี้ this ใช้กับเพศหญิง, เอกพจน์, สัตว์ สิ่งของ (ไร้สติปัญญา) ทั้งในรูปของเอกพจน์ และพหูพจน์

هذان = นี้ these ใช้กับเพศชาย, ทวิพจน์

هاتان = these ใช้กับเพศหญิง, ทวิพจน์

هؤلاء = these ใช้กับเพศชาย หรือเพศหญิง, พหูพจน์, สิ่งมีชีวิต (คน)

تعريف أسماء الإشارة : أفعال موضوعه للدلالة على شيء معين،
والإشارة إليه إشارة حسية، أو معنوية

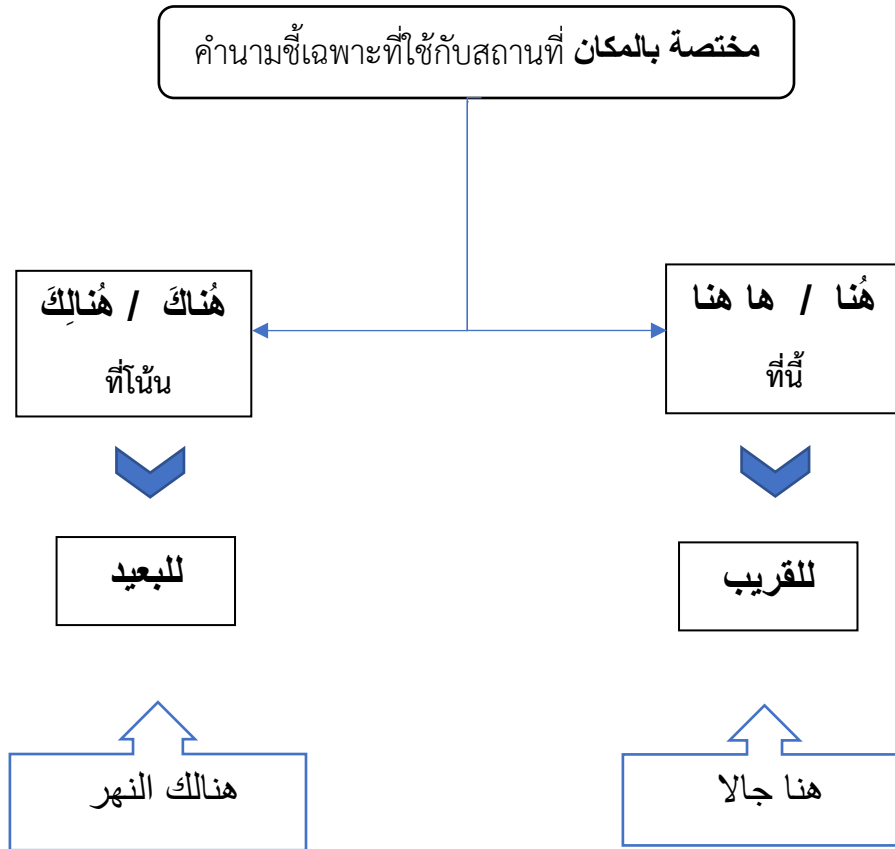
اسم الإشارة للقريب

اسم الإشارة للقريب				
	هذا معلم	مذكر	مفرد	هذا
	هذان معلمان رأيتُ هذين المهندسين		مثنى	هذان / هذين
	هؤلاء معلمون رأيتُ هؤلاء المهندسين		جمع	هؤلاء
	هذه مهندسة	مؤنث	مفرد	هذه
	هاتان مهندستان رأيتُ هاتين المهندستين		مثنى	هاتان / هاتين
	هؤلاء مهندسات		جمع	هؤلاء

اسم الإشارة للبعيد

اسم الإشارة للبعيد				
	ذلك معلم	مذكر	مفرد	ذلك
	ذالك معلمان رأيتُ ذَئِكَ المهندسين		مثنى	ذالك / ذَئِكَ
	أولئك معلمون		جمع	أولئك
	تلك مهندسة	مؤنث	مفرد	تلك
	تانك مهندستان رأيتُ تَئِكَ المهندستين		مثنى	تانك / تَئِكَ
	أولئك المهندسات		جمع	أولئك

" هؤلاء و أولئك " : مختصة بالإنسان.

أما مع جمع غير العاقل: تستخدم " هذه / تلك ".

مثل : هذه سبورات (✓)   هؤلاء سبورات (X)

: تلك سبورات (✓)   أولئك سبورات (X)

คำเชื่อมในภาษาอาหรับ

حروف العطف (คำสันธาน) หมายถึง คำที่มีตำแหน่งในการสร้างและเชื่อมกับประโยค หรือเป็นคำที่ใช้เชื่อมประโยค คำที่อยู่หลังคำสันธานจะอ่านเป็นสระเดียวกับคำที่อยู่ข้างหน้า ประโยคตามตัวหน้า เรียกว่า **تَابِع** โดยมีบรรดาอักษรเชื่อม เรียกว่า **(الْحُرُوفُ الْعَاطِفَةُ)** อยู่ระหว่างคำ ๆ นั้นกับคำข้างหน้ามัน **مَتَّبِعُ** เรียกคำที่ถูกกล่าวตามหลัง ซึ่งตกอยู่หลังอักษรเชื่อม **(حَرْفُ عَطْفٍ)** ว่า **(مَعْطُوفٌ عَلَيْهِ)** และเรียกคำที่ถูกกล่าวมาข้างหน้าซึ่งตกอยู่ก่อนอักษรเชื่อมว่า **(مَعْطُوفٌ)** ทั้งนี้ คำที่อยู่หลังอักษรเชื่อม **(مَعْطُوفٌ)** จะแทนที่คำที่อยู่ก่อนอักษรเชื่อม **(مَعْطُوفٌ عَلَيْهِ)** ในการเรียบเรียงสำนวนของประโยคใหม่ได้

ตัวอย่าง

ฮัสสัน และ ฮุสสีนทั้งสองไปที่มหาวิทยาลัย **حسن و حسين ذهبا إلى الجامعة**

ฟาตินได้รับรางวัลต่อจากนั้นได้ขอบคุณคนครูของเธอ **حصلت فاتن على الجائزة**

فشكرت معلمتها

มะฮ์มูกลับจากตลาดหลังจากนั้นก็มูฮัมมัด **رجع محمود من السوق ثم محمد**

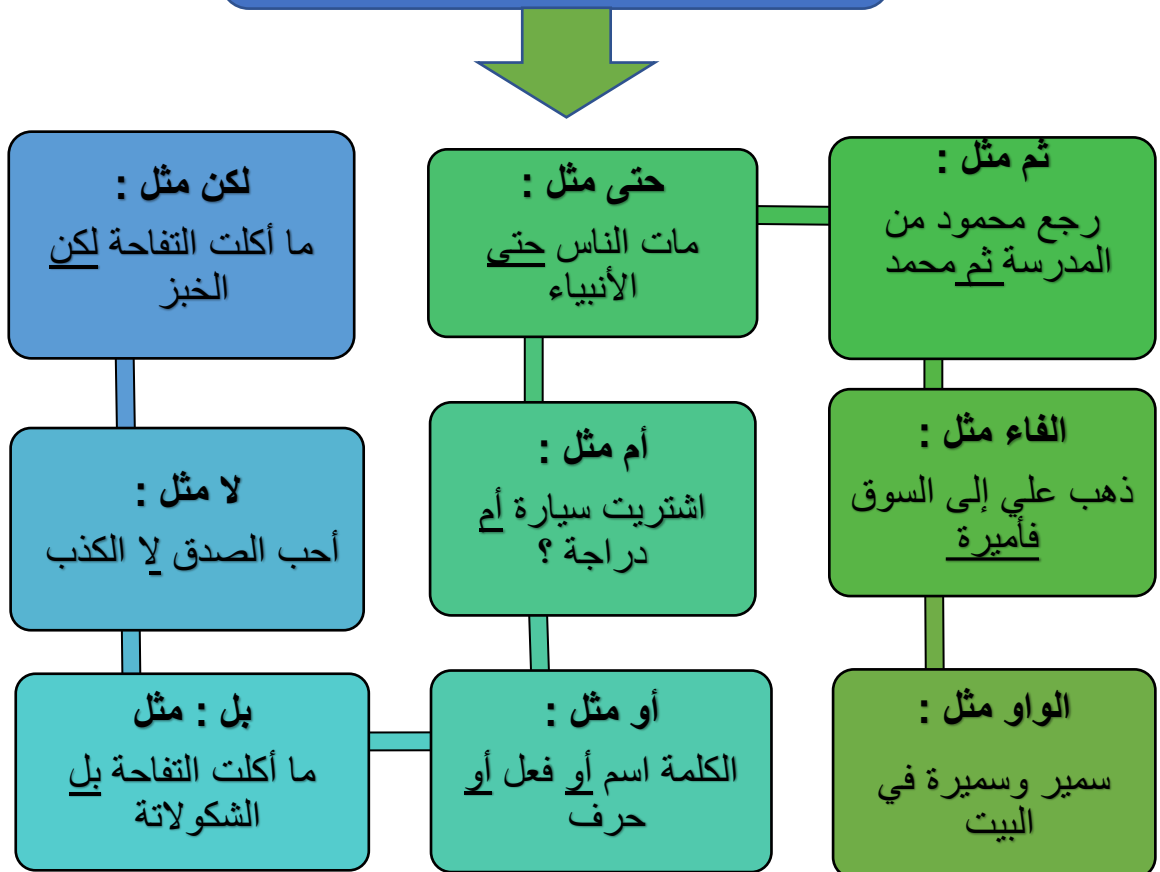
ฉันไม่รับประทานแอปเปิลแต่รับประทานส้ม **ما أكلت التفاحة بل البرتقال**

ตัวอย่างศัพท์เหล่านี้เอามาจากในกลุ่มเรียน เป็นคำที่ใช้บ่อยมากที่สุดในการสร้างและเชื่อมกับประโยคดังต่อไปนี้

ลำดับ	คำเชื่อม	ความหมาย
1	عندما	เมื่อ
2	بسبب	เป็นเพราะว่า
3	لأن	เพราะว่า
4	كل	ทุก ๆ
5	الذي	ซึ่ง
6	بعض	บางส่วน
7	حتى	จนกระทั่ง
8	بجانب	อยู่ข้าง ๆ

9	منذ	ตั้งแต่
10	في النهاية	ในที่สุด
11	سوف	จะ
12	إذن	ดังนั้น
13	ثم	แล้วก็
14	و	และ
15	أخرى	อื่น ๆ

العطف : تابع يتوسط بينه وبين متبوعه
حرف من حروف العطف

คำสรรพนามในภาษาอาหรับ

คำสรรพนามในภาษาอาหรับแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. الضَّمَايِرُ الْمُنْفَصِلَةُ (อัญญาอมาอิร อัลฆุนฟาซิละฮฺ) คือ คำสรรพนามอิสระที่แยกตัวอยู่ตามลำพัง ไม่ติดต่อกับคำใด ๆ

ความหมาย	คำสรรพนาม	
เขา, มัน (เอกพจน์ชาย)	هُوَ	สรรพนามบุรุษที่ 3
หล่อน, มัน (เอกพจน์หญิง)	هِيَ	
หล่อนทั้งหลาย (พหูพจน์หญิง)	هُنَّ	
เขาทั้งสอง (ทวิพจน์เพศชายและหญิง)	هُمَا	
เขาทั้งหลาย (พหูพจน์ชาย)	هُمْ	
ท่าน, คุณ (เอกพจน์ชาย)	أَنْتَ	สรรพนามบุรุษที่ 2
ท่าน, คุณ (เอกพจน์หญิง)	أَنْتِ	
คุณทั้งสอง (ทวิพจน์เพศชายและหญิง)	أَنْتُمَا	
ท่านทั้งหลาย (พหูพจน์ชาย)	أَنْتُمْ	
ท่านทั้งหลาย (พหูพจน์หญิง)	أَنْتُنَّ	
เรา, พวกเรา (ช/ญ)	نَحْنُ	สรรพนามบุรุษที่ 1
ผม/ฉัน/ดิฉัน (ช/ญ)	أَنَا	

ตัวอย่างประโยคการใช้สรรพนามอิสระ เช่น

طَالِبٌ	= นักศึกษา
أَنَا طَالِبٌ	= ฉันเป็นนักศึกษา
أَنْتَ طَالِبٌ	= คุณเป็นนักศึกษาชายคนหนึ่ง
أَنْتِ طَالِبَةٌ	= คุณเป็นนักศึกษาหญิง

هو طَالِبٌ	= เขาเป็นนักศึกษาชายคนหนึ่ง
هي طَالِبَةٌ	= หล่อนเป็นนักศึกษาหญิง
انْتُمَا طَالِبَانِ	= คุณทั้งสองเป็นนักศึกษาชาย
انْتُمَا طَالِبَاتَانِ	= คุณทั้งสองเป็นนักศึกษาหญิง
هُمَا طَالِبَانِ	= เขาทั้งสองเป็นนักศึกษาชาย
هُمَا طَالِبَاتَانِ	= หล่อนทั้งสองเป็นนักศึกษาหญิง
نَحْنُ طَالِبٌ	= พวกเราเป็นนักศึกษาชาย
نحن طَالِبَاتٌ	= พวกเราเป็นนักศึกษาหญิง
انتم طَالِبٌ	= พวกท่าน, พวกคุณเป็นนักศึกษาชาย
انتن طَالِبَاتٌ	= พวกท่าน, พวกเธอเป็นนักศึกษาหญิง
هُم طَالِبٌ	= พวกเขาเป็นนักศึกษาชาย
هن طَالِبَاتٌ	= พวกหล่อนเป็นนักศึกษาหญิง

ตัวอย่างทั้งหมดที่ผ่านมัลลันเป็นคำนามประธานและภาคแสดงประธาน (มุบตะตะอะ-คอบัร) โดยคำสรรพนามทั้งหมดถูกจัดว่าเป็นประธานของประโยค (มุบตะตะอะ) และนักศึกษา คือ ภาคแสดงของประโยค (คอบัร)

2. الضَّمَائِرُ الْمُتَّصِلَةُ (อฎฎอมาอิร มุตตะตะลิสะฮ) คือ คำสรรพนามไม่อิสระ กล่าวคือ คำสรรพนามประเภทนี้จะติดกับคำนาม คำกิริยา และคำบุพบท คำนามประเภทนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่

2.1 สรรพนามมุตตะตะลิตต่อท้ายคำนาม เป็นการสนธิคำนามกับคำสรรพนามที่แสดงถึงความเป็นเจ้าของ เช่น

ความหมาย	ตัวอย่าง (كِتَابٌ)
หนังสือของฉัน	كِتَابِي (ي+)
หนังสือของคุณ (เพศชาย)	كِتَابُكَ (كَ+)
หนังสือของเธอ (เพศหญิง)	كِتَابُكِ (كِ+)

หนังสือของเขา (เพศชาย)	(ه+) كِتَابُهُ
หนังสือของหล่อน (เพศหญิง)	(هَا+) كِتَابُهَا
หนังสือของคุณทั้งสอง	(كُـمَا+) كِتَابِكُمَا
หนังสือของคุณทั้งสอง	(هُمَا+) كِتَابُهُمَا
หนังสือของเรา	(نَا+) كِتَابُنَا
หนังสือของพวกคุณ (เพศชาย)	(كُمْ+) كِتَابُكُمْ
หนังสือของพวกเธอ (เพศหญิง)	(كُنَّ+) كِتَابُكُنَّ
หนังสือพวกของเขา	(هُمْ+) كِتَابُهُمْ
หนังสือของพวกหล่อน	(هُنَّ+) كِتَابُهُنَّ

2.2 คำสรรพนามมุตะเศิลต่อท้ายคำกริยา โดยส่วนใหญ่แล้วคำสรรพนามที่อยู่ในลักษณะนี้

จะกลายเป็นกรรม (مفعول به) เช่น

ความหมาย	ตัวอย่าง (شكر محمد)
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณฉัน	(ي+) شَكَرَنِي مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณพวกเรา	(نَا+) شَكَرَنَا مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณคุณ (เพศชาย)	(كَ+) شَكَرَكَ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณเธอ (เพศหญิง)	(كِ+) شَكَرَكِ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณคุณทั้งสอง	(كُـمَا+) شَكَرَكُمَا مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณพวกคุณ	(كُمْ+) شَكَرَكُمْ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณพวกคุณเธอ	(كُنَّ+) شَكَرَكُنَّ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณเขา	(هَاءِ+) شَكَرَهُ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณหล่อน	(هَا+) شَكَرَهَا مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณเขาทั้งสอง	(هُمَا+) شَكَرَنَا مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณพวกเขา	(هُمْ+) شَكَرَهُمْ مُحَمَّدٌ
มุฮัมหมัดได้ขอบคุณพวกหล่อน	(هُنَّ+) شَكَرَهُنَّ مُحَمَّدٌ

2.3 คำสรรพนามบุตตะศีลต่อท้ายกับคำบุพบท

ความหมาย	ตัวอย่าง
สำหรับฉัน	متصل (ل) + ضمير
สำหรับฉัน	لي
สำหรับเรา (พหูพจน์ทั้งเพศชายและหญิง)	لنا
สำหรับคุณ (เอกพจน์เพศชาย)	لك
สำหรับเธอ (เอกพจน์เพศหญิง)	لكِ
สำหรับท่านทั้งสอง (ทวิพจน์ทั้งเพศชายและหญิง)	لكما
สำหรับพวกท่าน (พหูพจน์เพศชาย)	لكم
สำหรับพวกเธอ (พหูพจน์เพศหญิง)	لكنَّ
สำหรับเขา (เอกพจน์เพศชาย)	له
สำหรับหล่อน (เอกพจน์เพศหญิง)	لها
สำหรับพวกเขา (พหูพจน์เพศชาย)	لهم
สำหรับพวกหล่อน (พหูพจน์เพศหญิง)	لهن

أمثلة للضمائر المتصلة : (الأسماء) و(الحروف)

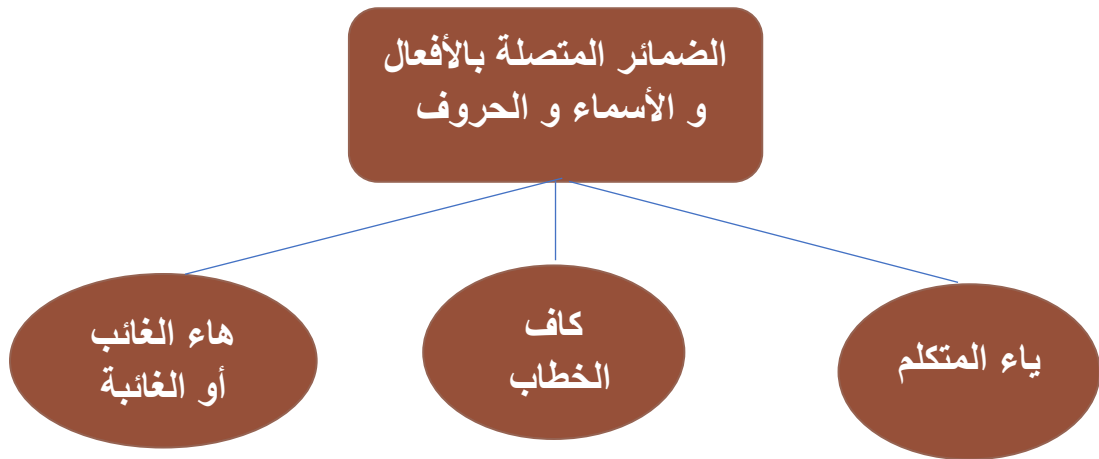
- أكل فطوري في الساعة السابعة صباحا
- هذا بيتنا الرفيع
- هل هذه كُرْتَاكَ
- فاطمة تساعد أمها
- يركب حسن وحسين سيارتهما
- يحترم الطالب مُعَلِّمَهُ
- الطلاب يستعدون لإمتحاناتهم
- هن يسافرن مع عائلتهن
- أحب صديقي لأنه مؤدب
- للوالدين حق علينا
- اتصلت به
- سلمت عليه

أمثلة للضمائر المنفصلة :

- أنا لا أتأخر في الصباح.
- نحن نعلم الحقيقة
- أنت تحب الرياضة
- أنت تطيعين أمك
- أنتما ولدان مهذبان
- إياك خص المعلم بالجائزة
- هو مولع باللعب
- هي تلميذة مجتهدة
- هن مسافرات.
- هم يذهبون إلى العمل

الضمائر المتصلة بالأفعال

البيان	المثال	الضمائر المتصلة
(علمتُ) التاء المتحركة ضمير متصل مبني في محل رفع فاعل	علمتُ سبب غيابك عن المدرسة	التاء المتحركة
تضررا: ألف الاثنتين ضمير متصل مبني في محل رفع فاعل	الوالد وابنه تضررا من حادث السير	ألف الاثنتين
ادرسوا: الواو واو الجماعة ضمير متصل مبني في محل رفع فاعل	ادرسوا بجد ونشاط	واو الجماعة
تستسلمي: الياء ياء المؤنثة المخاطبة ضمير متصل مبني في محل رفع فاعل	أيتها الفتاة ، لن تستسلمي لليأس	ياء المخاطبة المؤنثة
يفنين: نون النسوة ضمير متصل مبني في محل رفع فاعل	لغافات التبغ يفنين العمر	نون النسوة

الأمثلة	الضمير	الاسم	الفعل	الحرف
إنها عزيزتك القوية التي تجعلك لا تستسلم للمرض	الهاء - الكاف	عزيزتك الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل جر بالإضافة	تجعلك الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل نصب مفعول به	الهاء هاء الغائبة ضمير متصل مبني في محل نصب اسم إن
يسعدني رؤيتك من المتوقفين	الياء - الكاف	رؤيتك: الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل جر بالإضافة	يسعدني : الياء ياء المتكلم ضمير متصل مبني في محل نصب مفعول به	-
يحب الرجل وطنه ويخلص له	الهاء	وطنه : الهاء هاء الغائب ضمير متصل مبني في محل جر بالإضافة	-	له : الهاء هاء الغائب ضمير متصل مبني في محل جر بحرف الجر والجار والمجرور متعلقان بالفعل يخلص
أحبك وأحترمك لأنك مخلص في عملك	الكاف	عملك : الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل جر بالإضافة	أحبك/ أحترمك : الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل نصب مفعول به	-لأنك: الكاف كاف الخطاب ضمير متصل مبني في محل نصب اسم أن

คำถามทบทวนบทที่ 6

ตอนที่ 1

1. จงบอกความหมายของคำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ ?
2. จงยกตัวอย่างคำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับ ?
3. คำชี้เฉพาะในภาษาอาหรับมีกี่ตัว อะไรบ้าง ?
4. จงบอกความหมายของคำเชื่อมในภาษาอาหรับ ?
5. สร้างประโยคโดยใช้คำเชื่อมมา 3 ตัวอย่าง ?

ตอนที่ 2 เติมคำชี้เฉพาะในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. _____ الطالبة تدرس في جامعتي.
2. أريد أن أسافر إلى _____ المدينة الجميلة.
3. _____ الطلاب سيسافرون إلى الشرق الأوسط في الصيف.
4. هل تعرف _____ الطبيبين؟ إنهما مشهوران جداً.
5. _____ القميصان جديان.
6. _____ البنايات قديمة ويرجع تاريخها إلى العصور الوسطى.
7. _____ اللوحتان جميلتان للغاية. هل رسمتهما بنفسك؟
8. هل تعرف اسم الكاتب الذي ألف _____ الروايتين؟
9. _____ المهندسات أمريكيات من أصل عربي.
10. من _____ الشخص؟

ตอนที่ 3 จงแยกย้ายคำสรรพนาม المنفصل และ المتصل จากประโยคต่อไปนี้

- عَيْنُ الضمير المنفصل والضمير المتصل فيما يأتي
- أنتم تدرسون اللغة العربية في مدرستكم.....
  - سمعتُ محمداً يتحدث خبراته.....
  - ترك أحمد عمله في شركة الكهرباء.....
  - نسي أخي الموعد فنكرته به.....
  - هم مسافرون إلى كوالالمبور.....
  - أنتِ تجتهدين في دروسك، ولا تهملين واجبك.....
  - أنتنَّ تطبخنَ الطعام لعائلتكنَّ.....
  - جئتُك بالفواكه ولم أجداك فأعطيته لأمك.....
  - انتما تركتما عملكما.....
  - لقد رحلوا مع والدهم.....

ตอนที่ 4 เติมคำสรรพนามไม่อิสระ ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ضع مكان النقط الضمير المتصل المناسب:

- أحب مدرستي لأن... علمت... وفتحت أمام... آفاقاً واسعة.
- هل رأي... يا صديقتي أولئك اللاعبين وهم يتقاذف... الكرة؟
- رفيقاتنا يلبس... أجمل الثياب لأن... ذوات ذوق رفيع.

เอกสารอ้างอิง บทที่ 6

ยูทูป (2020). **คำเชื่อมอาหรับอังกฤษ**, สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2564. จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=Ftyf7TqpKOE>

อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). **หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1**, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม

2563. จาก http://psuarab.blogspot.com/2012/09/blog-post_25.html

อาลี เสือสมิง (2010). **กฎไวยากรณ์ภาษามลายูเบื้องต้น**, สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2563. จาก

<https://alisuasaming.org/main/?p=1656>

ชัยวัฒน์ สืบสันติวรพงศ์ ภาษาอาหรับระดับหนึ่ง **اللغة العربية المستوى الأول** พิมพ์ครั้งที่ 1

ธันวาคม /2546

الأستاذ السيد بن حسن الديب (2012). **الحوار في شرح الأجرومية**. الأندلس: دار الرسالة

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 7

หัวข้อเนื้อหา

ชนิดของคำนาม

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถบอกการแบ่งของคำนามได้
2. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างคำนามที่แบ่งตามจำนวน (แบ่งตามเวลา) ได้
3. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างการแบ่งของคำนามแต่ละประเภทได้
4. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างคำนามที่แบ่งตามลักษณะได้
5. นักศึกษาสามารถบอกความแตกต่างระหว่างคำนามแบบเจาะจงและไม่เจาะจงได้
6. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างคำนามแบบเจาะจงและไม่เจาะจงได้
7. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลา เต็มเวลาและครบถ้วน
8. นักศึกษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการนำเสนอและอภิปรายในกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับการแบ่งของคำนาม
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เกี่ยวกับการแบ่งของคำนามพร้อมยกตัวอย่างแต่ละประเภทได้ ทำกิจกรรมใบคำสำหรับนักศึกษา
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบคำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 7

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง การแบ่งของคำนาม
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การแบ่งของคำนาม
5. กิจกรรมใบ้คำ
6. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
7. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) รายวิชา การอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
8. Website Internet http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมใบ้คำ
3. ตรวจสอบแบบทบทวนบทเรียน
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจนักศึกษา
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 7

ชนิดของคำนาม

ในภาษาอาหรับ มีการแบ่งคำนามออกเป็นหลายแบบ ดังนี้

1. แบ่งตามจำนวน - เอกพจน์ ทวิพจน์ พหูพจน์ (แบ่งตามเวลา)
2. แบ่งตามลักษณะ -แบบเจาะจง และแบบไม่เจาะจง

1. คำนามที่แบ่งตามจำนวน - เอกพจน์ ทวิพจน์ พหูพจน์ (แบ่งตามเวลา)

ตัวอย่างคำนามเอกพจน์เพศชาย

เด็กมุสลิมชายคนหนึ่ง	المسلم ◉
ญาติชายคนหนึ่ง	الوارث ◉
ผู้แพ้ชายคนหนึ่ง	الخاسر ◉
ผู้ชนะชายคนหนึ่ง	الفائز ◉
นักเขียนชายคนหนึ่ง	الكاتب ◉
คนนอนชายคนหนึ่ง	النائم ◉
คนหิวโซชายคนหนึ่ง	الجائع ◉
นักเดินทางชายคนหนึ่ง	المسافر ◉

ตัวอย่างคำนามเอกพจน์เพศหญิง

เด็กมุสลิมหญิงคนหนึ่ง	المسلمة ◉
ญาติหญิงคนหนึ่ง	الوارثة ◉
ผู้แพ้หญิงคนหนึ่ง	الخاسرة ◉
ผู้ชนะหญิงคนหนึ่ง	الفائزة ◉
นักเขียนหญิงคนหนึ่ง	الكاتبة ◉
คนนอนหญิงคนหนึ่ง	النائمة ◉
คนหิวโซหญิงคนหนึ่ง	الجائعة ◉
นักเดินทางหญิงคนหนึ่ง	المسافرة ◉

ตัวอย่างคำนามทวิพจน์เพศชาย

เด็กมุสลิมชายสองคน	المسلمان ◉
ญาติชายสองคน	الوارثان ◉
ผู้แพ้ชายสองคน	الخاسران ◉
ผู้ชนะชายสองคน	الفائزان ◉
นักเขียนชายสองคน	الكاتبان ◉
คนนอนชายสองคน	النائمان ◉
คนหิวโซชายสองคน	الجائعان ◉
นักเดินทางชายสองคน	المسافران ◉

ตัวอย่างคำนามทวิพจน์เพศหญิง

เด็กมุสลิมชายสองคน	المسلمتان ◉
ญาติชายสองคน	الوارثتان ◉
ผู้แพ้ชายสองคน	الخاسرتان ◉
ผู้ชนะชายสองคน	الفائزتان ◉
นักเขียนชายสองคน	الكاتبتان ◉
คนนอนชายสองคน	النائمات ◉
คนหิวโซชายสองคน	الجائعتان ◉
นักเดินทางชายสองคน	المسافرتان ◉

คำนามพหูพจน์ ในภาษาอาหรับ คำนามพหูพจน์จะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. พหูพจน์ชายล้วน
2. พหูพจน์หญิงล้วน
3. พหูพจน์ดักซีร์

ตัวอย่างพหูพจน์ชายล้วน

المسلمون	=	المسلم
الوارثون	=	الوارث
الخاسرون	=	الخاسر
الفائزون	=	الفائز
الكاتبون	=	الكاتب
النائمون	=	النائم
الجائعون	=	الجائع
المسافرون	=	المسافر

ตัวอย่างพหูพจน์หญิงล้วน

المسلّمات	=	المسلّمة
الوارثات	=	الوارثة
الخاسرات	=	الخاسرة
الفائزات	=	الفائزة
الكاتبات	=	الكاتبة
النائمات	=	النائمة
الجائعات	=	الجائعة
المسافرات	=	المسافرة

ตัวอย่างพหูพจน์ดักซีร์

(جمع تكسير)	كُتِبَ :	(مفرد)	كتاب
(جمع تكسير)	علماء :	(مفرد)	عالم
(جمع تكسير)	طُرُق :	(مفرد)	طريق
(جمع تكسير)	أقرباء :	(مفرد)	قريب
(جمع تكسير)	حقائب :	(مفرد)	حقيبة
(جمع تكسير)	الطلاب :	(مفرد)	الطالب
(جمع تكسير)	الرجال :	(مفرد)	الرجل

◉ الكرسي	(مفرد)	:	الكراسي	(جمع تكسير)
◉ المكتب	(مفرد)	:	المكاتب	(جمع تكسير)
◉ القلم	(مفرد)	:	الأقلام	(جمع تكسير)

2. แบ่งตามลักษณะ -แบบเจาะจง และแบบไม่เจาะจง

ข้อควรสังเกต : - คำนามแบบเจาะจงจะมี ال

- คำนามแบบไม่เจาะจงจะไม่มี ال

ตัวอย่างคำนามแบบเจาะจง معرفة

เด็กมุสลิมชายคนหนึ่ง	◉ المسلم
ญาติชายคนหนึ่ง	◉ الوارث
ผู้แพ้ชายคนหนึ่ง	◉ الخاسر
ผู้ชนะชายคนหนึ่ง	◉ الفائز
นักเขียนชายคนหนึ่ง	◉ الكاتب
คนนอนชายคนหนึ่ง	◉ النائم
คนหิวโซชายคนหนึ่ง	◉ الجائع
นักเดินทางชายคนหนึ่ง	◉ المسافر
เด็กมุสลิมหญิงคนหนึ่ง	◉ المسلمة
ญาติหญิงคนหนึ่ง	◉ الوارثة
ผู้แพ้หญิงคนหนึ่ง	◉ الخاسرة
ผู้ชนะหญิงคนหนึ่ง	◉ الفائزة
นักเขียนหญิงคนหนึ่ง	◉ الكاتبة
คนนอนหญิงคนหนึ่ง	◉ النائمة
คนหิวโซหญิงคนหนึ่ง	◉ الجائعة
นักเดินทางหญิงคนหนึ่ง	◉ المسافرة

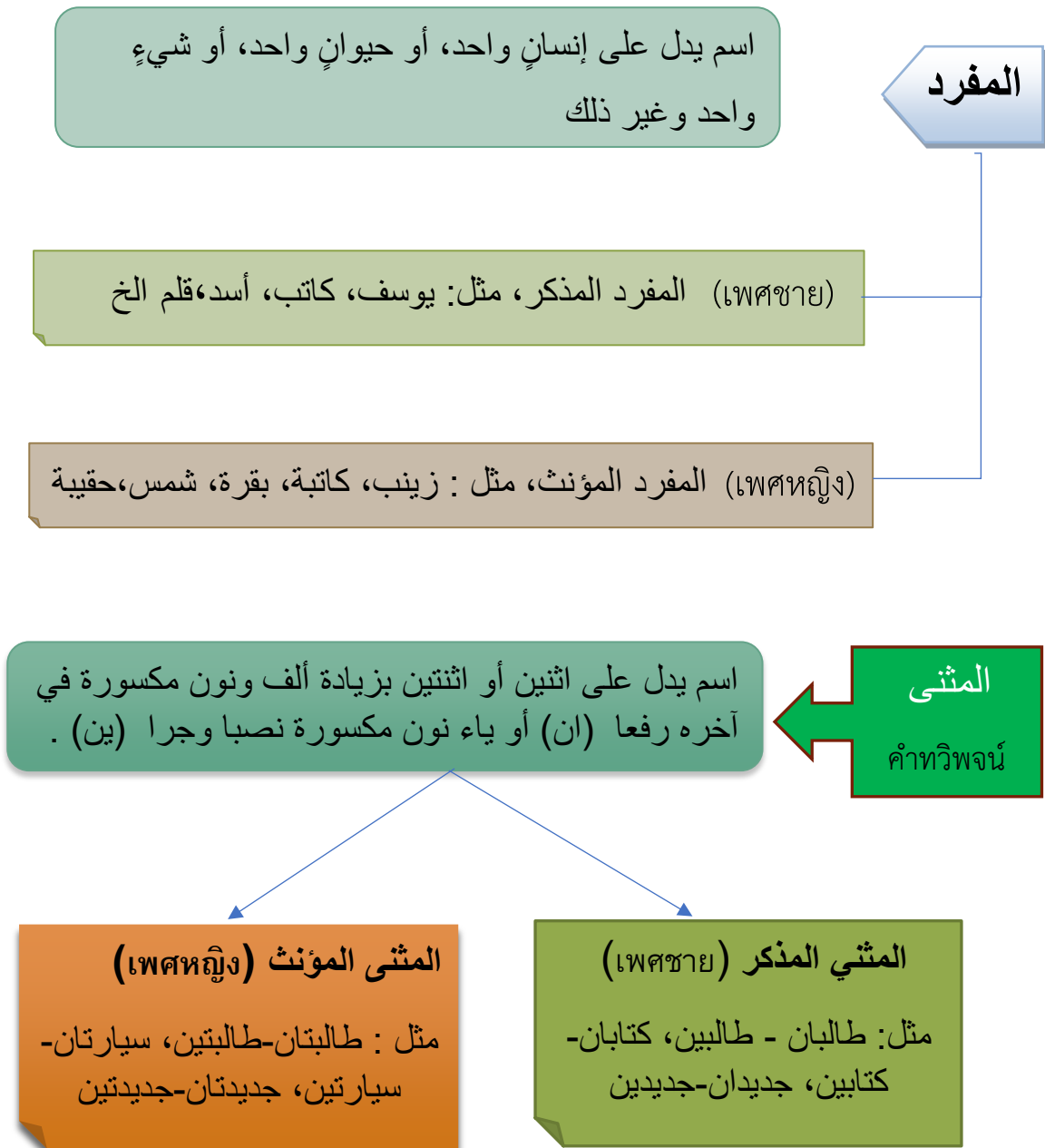
ตัวอย่างคำนามแบบไม่เจาะจง نكرة

เด็กมุสลิมชาย	◉ مسلم
ญาติชาย	◉ وارث

ผู้แพ้ชาย	خاسر ◉
ผู้ชนะชาย	فائز ◉
นักเขียนชาย	كاتب ◉
คนนอนชาย	نائم ◉
คนหิวโซชาย	جائع ◉
นักเดินทางชาย	مسافر ◉
เด็กมุสลิมหญิง	مسلمة ◉
ญาติหญิง	وارثة ◉
ผู้แพ้หญิง	خاسرة ◉
ผู้ชนะหญิง	فائزة ◉
นักเขียนหญิง	كاتبة ◉

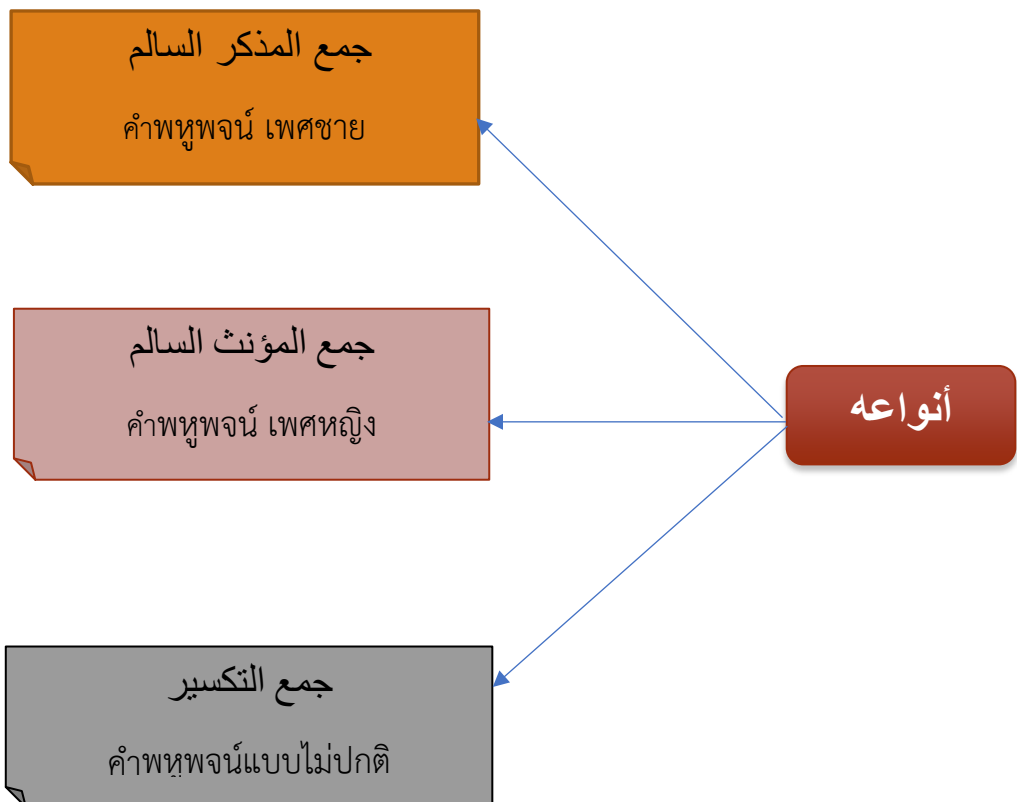
(7) ينقسم الاسم من حيث العدد إلى : المفرد والمثنى والجمع

ملاحظة : في تثنية المؤنث المنتهية بتاء تأنيث (تاء مربوطة) تبدل في التثنية بتاء مفتوحة ثم نزيد عليها علامة التثنية : طالبة = طالبان

اسم ناب عن ثلاثة فأكثر بزيادة في مثل (كاتبون ، كاتبات) في آخره أو بتغيير بناءه مثل (كتب ، رجال ، علماء) .

الجمع

جمع المذكر السالم

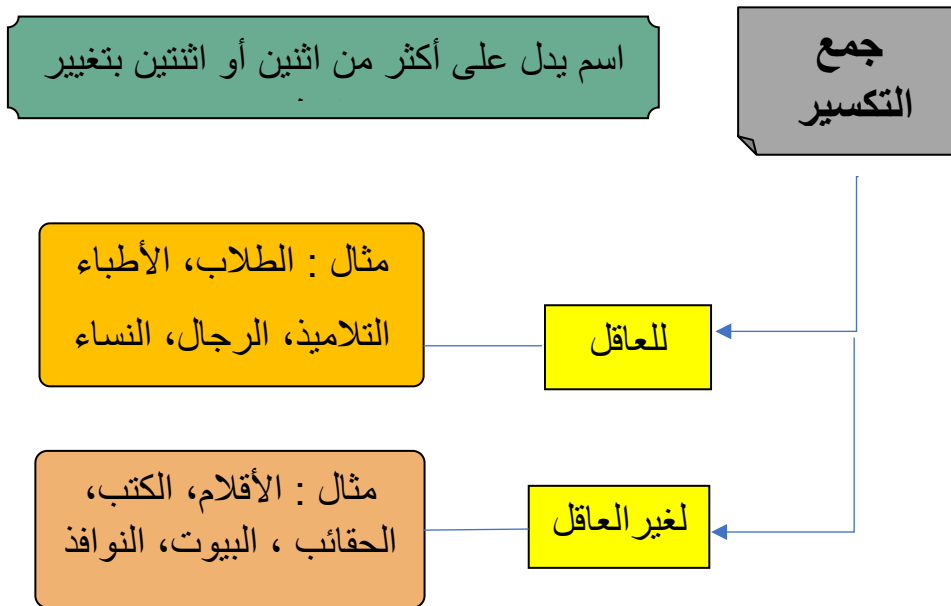
اسم يدل على أكثر من اثنين بزيادة " واو ونون" مفتوحة في حالة الرفع أو " ياء ونون" مفتوحة في حالتي النصب والجر على مفرده

المفرد	علامة الجمع (ون)	علامة الجمع (ين)
كاتب	كاتبون : هؤلاء كاتبون	كاتبين : قابلت كاتبين
مؤمن	مؤمنون : المؤمنون مخلصون	مؤمنين : سلمت على المؤمنين
عالم	عالمون : اجتمع العالمون في المجلس	عالمين : استفدت العلم من العالمين
مصري	مصريون : جاء المصريون	مصريين : تكلمت مع المصريين

جمع المؤنث السالم

اسم يدل على أكثر من اثنتين بزيادة " ألف وتاء" على مفرده

المفرد	جمع المؤنث السالم	علامة الجمع (ات)
كاتب	كاتبات	هؤلاء كاتبات رواية
مؤمن	مؤمنات	مؤمنات عفيفات
عالم	عالمات	العالمات قادمات
مصري	مصريات	سلمت على المصريات

غير العاقل		العاقل	
أسود	أسد	صبان	صبي
أطعمة	طعام	فتيان	فتى
حقائب	حقيبة	أبطال	بطل
أراض	أرض	عمال	عامل
كتب	كتاب	أزواج	زوج
فرق	فريق	أعمام	عم

แบบฝึกทำยหน่วยที่ 7

أسئلة وتدريبات

السؤال الأول : وضح التعريفات الآتية، مع التمثيل.

1. المفرد: .....
2. المثنى: .....
3. الجمع: .....
4. جمع المذكر السالم: .....
5. جمع المؤنث السالم: .....
6. جمع التكسير: .....

السؤال الثاني هات المفرد والمثنى والجمع للكلمات الآتية:

عدد	المفرد	المثنى	الجمع
1	معلم		
2	الجامعة		
3		طالبان	
4			مهندسون
5	قلم		

السؤال الثالث : حَوِّلْ صِيغَةَ المفردِ إِلَى صِيغَةِ المثنى فِي الجملِ الآتية :

1. العاملُ حاضِرٌ .....
2. المُهَنْدِسَةُ نَشِيْطَةٌ .....
3. المَعْلَمُ مُجْتَهِدٌ .....
4. الطفلُ صغيرٌ .....

السؤال الرابع حَوِّصِ عَصَا المَثْنَى إِلَى صِيغَةِ الجَمْعِ فِي الجُمْلِ الأَتِيَةِ:

1. المدّرستان واقفتان .....
2. المُهندِسَان نَشِيْطَان .....
3. البنّتان جميلتان .....
4. الكتابان ثقيلان .....

คำถามทบทวนบทที่ 7

1. ชนิดของคำนาม แบ่งออกเป็นกี่แบบ ?
2. จงยกตัวอย่างคำนามเอกพจน์และพหูพจน์ มาสัก 10 คำ ?
3. จงยกตัวอย่างคำนามทวิพจน์ มา 5 คำ ?
4. จงยกตัวอย่างพหูพจน์ชายล้วน มา 5 คำ ?
5. จงยกตัวอย่างพหูพจน์ดักซีร์ มา 5 คำ ?

เอกสารอ้างอิง บทที่ 7

อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม

2563.จากhttp://psuarab.blogspot.com/2012/09/blog-post_25.html

อิสมาแอล มีสุวรรณ (2550). ภูเขาภาษาอาหรับ กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสืออิสลาม

طه علي حسين الديلمي و كامل محمود نجم الديلمي (2004). أساليب حديثة في تدريس قواعد

اللغة العربية. عمان : دار الشروق للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى

أحمد محمد متولي (2000). تيسير النحو والصرف للتعليم الأساسي. القاهرة : دار

الأندلس الجديدة للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 8

หัวข้อเนื้อหา

คำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลงสระหรือพยัญชนะบางตัวที่ปลายได้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักศึกษาสามารถบอกความหมายของคำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลงได้
2. นักศึกษาสามารถอธิบายเกี่ยวกับคำที่เอียะอหฺรอบ (الإعراب) ได้
3. นักศึกษาสามารถอธิบายเกี่ยวกับคำที่มีبنى (مبنى) ได้
4. นักศึกษาสามารถสรุปความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลงได้
5. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างคำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลงได้
6. นักศึกษาสามารถอธิบายเกี่ยวกับคำนามที่มูอฺรือบว่ามีกี่ชนิดพร้อมสามารถยกตัวอย่างได้
7. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ โดยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตรงเวลา เต็มเวลาและครบถ้วน
8. นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงคุณลักษณะที่ดี โดยแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ถูกต้อง
9. ตามระเบียบ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนเกริ่นนำเกี่ยวกับคำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลง
2. ผู้สอนแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแก่นักศึกษา
3. ผู้สอนอภิปรายเนื้อหาโดยโปรแกรม Power Point
4. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
5. ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปสาระสำคัญของความรู้เรื่องคำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลง ทำกิจกรรมเกมภาษาอาหรับในมัลติมีเดีย (Quizizz)
6. ผู้สอนบันทึกข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม
7. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะแต่ละกลุ่มแล้วสรุปบทเรียน และแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต
8. ผู้สอนแจกแบบทดสอบหลังเรียนแก่นักศึกษา
9. ผู้สอนตรวจแบบทดสอบและบันทึกผลคะแนน

สื่อการเรียนการสอน

1. ไวท์บอร์ด และปากกาไวท์บอร์ด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. Power Point เรื่อง คำนามและคำกริยาที่เปลี่ยนแปลง
4. เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ไวยากรณ์อาหรับอย่างง่าย
5. แบบคำถามทบทวนบทเรียน บทที่ 8
6. กิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz)
7. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
8. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) รายวิชา การอ่านภาษาอาหรับเบื้องต้น และภาษาอาหรับพื้นฐาน ใน Website Internet www.yru.ac.th/elearning
9. Website Internet
http://arabicwithoutwalls.ucdavis.edu/aww/alifbaa_unit1/ab1_culture_history.html

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตจากการนำเสนอของนักศึกษา
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมเกมในมัลติมีเดีย (Quizizz)
3. ตรวจสอบแบบคำถามทบทวนบทเรียน
4. ทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยการสุ่มของนักศึกษา
5. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 8

หลักของการผันกิริยา

المعربات من الأسماء والأفعال

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า เป้าหมายหลักของวิชาไวยากรณ์อาหรับ คือ การอ่านสระที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของแต่ละคำในประโยคได้ถูกต้อง แต่จะต้องเข้าใจด้วยว่า พยัญชนะตัวสุดท้ายดังกล่าวนั้น บางคำก็เปลี่ยนแปลงสระได้ และบางคำก็เปลี่ยนแปลงสระไม่ได้

“การเปลี่ยนแปลง” สระหรือพยัญชนะตัวสุดท้ายของคำในไวยากรณ์อาหรับจะเรียกการเปลี่ยนแปลงนั้นว่า “เอียะอหฺรอบ (الإعراب)”

และคำใด ที่สระหรือพยัญชนะตัวสุดท้ายเปลี่ยนแปลงได้ (ตามการเปลี่ยนแปลงของการทำหน้าที่ของคำนั้นในประโยค) ไวยากรณ์อาหรับจะเรียกคำนั้นว่า คำมูร็อบ (المُعْرَب)

ตัวอย่างเช่น :

คำว่า

دُهُبٌ แปลว่า เสือดาว เราสามารถจะ اعراب คือเปลี่ยนสระตัวสุดท้ายของมัน (ตัว د) ให้เป็นสระฎ็อมมะฮฺคือ دُهُبٌ หรือสระฟัตหะฮฺคือ دُهُبًا หรือสระกะสเราะฮฺคือ دُهُبٌ ก็ได้ ตามการเปลี่ยนแปลงของการทำหน้าที่ของคำนี้ในประโยคต่าง ๆ ดังจะได้กล่าวต่อไป

ดังนั้น คำว่า دُهُبٌ จึงเรียกว่า เป็นคำ มูร็อบ مُعْرَبٌ

ส่วนคำที่พยัญชนะตัวสุดท้าย “เปลี่ยนแปลงสระไม่ได้” ไม่ว่าจะทำหน้าที่อะไรในประโยคก็ตาม ไวยากรณ์อาหรับจะเรียกคำนั้นว่า คำมับนีย์ (المَبْنِي) คือ คำที่มีสระคงที่และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และการ “ไม่เปลี่ยนแปลง” สระที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำดังกล่าวนี้ จะเรียกว่า “บินา” (البناء)

ตัวอย่างเช่น :

คำว่า

حَيْثُ แปลว่า (ณ ที่, ในแง่ที่) คำนี้ พยัญชนะสุดท้ายคือตัว ث จะต้องอ่านด้วยสระ ฎ็อมมะฮฺ (สระอุ) ตลอดเวลา

จะเปลี่ยนไปอ่านเป็น حَيْثُ หรือ حَيْثُ ไม่ได้ทั้งสิ้น

คำว่า حَيْثُ จึงเรียกว่าเป็น คำมับนีย (مَبْنِي)

หมายเหตุ

สระทั้ง 3 ของคำมูร้อบและคำมับนีย จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันแม้จะเป็นสระเดียวกันก็ตาม

สระอุ และสระอู ของคำมูร้อบ จะเรียกว่า ضمة

สระอุ และสระอูของคำมับนีย จะเรียกว่า ضم

สระอะ และสระอา ของมูร้อบ จะเรียก فتحة

สระอะ และสระอา ของคำมับนีย จะเรียกว่า فتح

สระอิ และสระอี ของมูร้อบ จะเรียกว่า كسرة

สระอิ และสระอี ของมับนีย จะเรียกว่า كسر

คำที่มูร้อบหรือเปลี่ยนแปลงได้ จะมีเพียง 2 อย่างเท่านั้น

1. คำนาม (اسم) ส่วนใหญ่
2. พื่อแอลมูฎอเรียะอ (فعل مضارع) ส่วนใหญ่

ส่วนคำที่ “บินาตลอดกาล” จะมีอยู่ 3 ประเภทคือ

1. หุรฟทุกประเภท
2. พื่อแอลมาฎีย (กริยาอดีตกาล) ทุกคำ
3. พื่อแอลอะมัร (กริยาที่เป็นคำสั่ง) ทุกตัว

ชนิดของคำนามที่มูร้อบได้ : المعربات من الأسماء

เนื่องจากคำนามจะแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

คำนามมับนีย หรือคำนามซึ่งพยัญชนะสุดท้ายของมันมีสระคงที่

คำนามมูร้อบ หรือคำนามซึ่งเปลี่ยนแปลงสระหรือพยัญชนะที่ปลายคำได้

สำหรับคำนามประเภทแรกคือ คำนามมับนีย จะมีการอธิบายในตอนหลัง แต่การรู้จักคำนามมูร้อบนั้น ถือเป็นหัวใจของการเรียนรู้วิชาไวยากรณ์อาหรับ จึงจำเป็นต้องนำมากล่าวถึงก่อน

คำนามที่มูร้อบ มีอยู่ 7 ชนิดด้วยกัน คือ

1. الإسم المفرد	นามเอกพจน์
2. المثنى	นามทวิพจน์
3. جمع التذكير	พหูพจน์แต่กรุป

4. جمع المذكر السالم	พหูพจน์เพศชาย
5. جمع المؤنث السالم	พหูพจน์เพศหญิง
6. الإسم الذي لا ينصرف	คำนามที่ห้ามใส่ตัวชี้
7. الأسماء الخمسة	คำนามทั้ง 5

ต่อไปนี้เป็น “ความหมาย” และ “รูปลักษณะ” ของคำนามแต่ละชนิดข้างต้นเหล่านี้

1. الإسم المفرد : นามเอกพจน์ คือ คำนามที่บ่งบอกความหมายว่า หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นอย่างหนึ่ง คน หนึ่งตัว หนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หนึ่งต้น หนึ่งผล หรืออะไรก็ตามที่เป็นหนึ่งเดียว

ตัวอย่างเช่น

ลำดับ	คำ	ความหมาย
1	هرة	แมวตัวหนึ่ง
2	تفاحة	แอปเปิ้ลผลหนึ่ง
3	رغيف	ขนมปังปอนด์ชิ้นหนึ่ง
4	شجر	ต้นไม้ต้นหนึ่ง
5	إمرأة	ผู้หญิงคนหนึ่ง
6	المسافر	นักเดินทางชายคนหนึ่ง
7	الجائع	คนหิวโซชายคนหนึ่ง
8	النائم	คนนอนชายคนหนึ่ง
9	الكاتب	นักเขียนชายคนหนึ่ง
10	الفائز	ผู้ชนะชายคนหนึ่ง
11	الخاسر	ผู้แพ้ชายคนหนึ่ง
12	الوارث	ญาติชายคนหนึ่ง
13	المسلم	มุสลิมชายคนหนึ่ง

นามเอกพจน์ในภาษาอาหรับไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว จึงต้องอาศัยการท่องจำคำเอาเท่านั้น

2. المثني : นามทวิพจน์ หมายถึง คำนามที่บ่งบอกความหมายว่า “สอง” การทำจากนามเอกพจน์เป็นทวิพจน์ ทำได้ด้วยการเพิ่ม ن+ หรือ ي+ ข้างหลังนามเอกพจน์

จากตัวอย่างของคำนามเอกพจน์ข้างต้น จะนำมาทำเป็นคำนามทวิพจน์ได้ดังนี้

1. คำว่า **هرة** ถ้าเพิ่ม **ل+ن** ก็จะเป็น คำนามทวิพจน์ **هرتان** หรือถ้าเพิ่ม **ي+ن** ก็จะเป็น **هرتين** แปลว่า แมว 2 ตัว
2. คำว่า **تفاحة** ถ้าเพิ่ม **ل+ن** ก็จะเป็น คำนามทวิพจน์ **تفاحتان** หรือถ้าเพิ่ม **ي+ن** ก็จะเป็น **تفاحتين** แปลว่า แอปเปิ้ล 2 ผล
3. คำว่า **رغيف** ถ้าเพิ่ม **ل+ن** ก็จะเป็น คำนามทวิพจน์ **رغيفان** หรือถ้าเพิ่ม **ي+ن** ก็จะเป็น **رغيفين** แปลว่า ขนมปังปอนด์ 2 ชิ้น
4. คำว่า **شجر** ถ้าเพิ่ม **ل+ن** ก็จะเป็น คำนามทวิพจน์ **شجران** หรือถ้าเพิ่ม **ي+ن** ก็จะเป็น **شجرين** แปลว่า ต้นไม้ 2 ต้น
5. คำว่า **امرأة** ถ้าเพิ่ม **ل+ن** ก็จะเป็น คำนามทวิพจน์ **امراتان** หรือถ้าเพิ่ม **ي+ن** ก็จะเป็น **امراتين** แปลว่า ผู้หญิง 2 คน

จงสังเกตด้วยว่า ในคำนามทวิพจน์นี้ สระของพยัญชนะเดิมก่อนหน้า **ي** และ **ل** ที่ถูกเติม จะเป็นสระฟัตหะฮ (َ) ส่วนสระของพยัญชนะหลังสุดคือ ตัว **ن** ที่ถูกเติมจะเป็นสระกัสเราะฮ (ِ)

3. جمع التذكير : พหูพจน์แตกรูป

คำว่า **جمع** หรือ พหูพจน์ ในภาษาอาหรับจะหมายถึง คำที่แสดงความหมายของจำนวน ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป โดยไม่จำกัดเพศ

ส่วนคำว่า **التذكير** หรือ แตกรูป หมายถึง คำที่กลายเป็นพหูพจน์ด้วยการเปลี่ยนแปลง คำนามเอกพจน์ ของมันให้ผิดเพี้ยนไปจากรูปลักษณะเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

3.1 ด้วยการเพิ่มเติมพยัญชนะบางตัวเข้าไปในคำนามเอกพจน์ และเปลี่ยนแปลงสระเดิมของคำนามเอกพจน์ด้วย

ซึ่ง **جمع التذكير** ส่วนใหญ่จะมีรูปลักษณะ ดังลักษณะที่ 1 นี้

ตัวอย่างเช่น

คำนามเอกพจน์	ความหมาย	คำนามแตกรูป	ความหมาย
رجل	ผู้ชายคนหนึ่ง	رجال	ผู้ชายหลายคน

ولد	ลูกชายคนหนึ่ง	أولاد	ลูกชายหลายคน
فقير	คนยากจนคนหนึ่ง	فقراء	คนยากจนหลายคน
سمك	ปลาตัวหนึ่ง	اسماك	ปลาหลายตัว
رغيف	ขนมปังปอนด์ชิ้นหนึ่ง	أرغفة	ขนมปังปอนด์หลายชิ้น
عالم	ผู้รู้ นักวิชาการคนหนึ่ง	علماء	ผู้รู้ นักวิชาการหลายคน

3.2 ด้วยการตัดทอนพยัญชนะบางตัวของคำนามเอกพจน์ออกไป และมีเปลี่ยนแปลงสระ
เดิมของคำนามเอกพจน์ด้วย

ตัวอย่างเช่น

คำนาม เอกพจน์	ความหมาย	คำนาม แต่กรุป	ความหมาย
مدينة	เมืองหนึ่ง	مدن	เมืองหลายเมือง
رسول	ทูตคนหนึ่ง	رسل	ทูตหลายคน
طريق	ทางสายหนึ่ง	طرق	ทางหลายสาย
سفينة	เรือใหญ่ลำหนึ่ง	سفن	เรือใหญ่หลายลำ
كتاب	หนังสือเล่มหนึ่ง	كتب	หนังสือหลายเล่ม
خشبة	ไม้ท่อนหนึ่ง	خشب	ไม้หลายท่อน

3.3 ด้วยการคงรูปพยัญชนะเดิมของคำนามเอกพจน์ไว้ แต่เปลี่ยนแปลงเฉพาะสระสระเพียง
อย่างเดียว

ตัวอย่างเช่น

أَسَدٌ	สิงโตตัวหนึ่ง	เป็น	أَسَدٌ	สิงโตหลายตัว
نَمْرٌ	เสือดำตัวหนึ่ง	เป็น	نَمْرٌ	เสือดำหลายตัว

4. جمع المذكر السالم : พหูพจน์เพศชายคงรูป

คำว่า : “ جمع ” แปลว่า พหูพจน์

คำว่า : “ المذكر ” แปลว่า ที่ถูกทำให้เป็นเพศชาย

คำว่า : “ السالم ” แปลว่า ปลอดภัย, ปลอดภัย

รวมความแล้ว **جمع المذكر السالم** จึงหมายถึง คำพหูพจน์เพศชายที่คำนามเอกพจน์ของมัน ปลอดภัยจากการเปลี่ยนรูป เมื่อทำเป็นพหูพจน์แล้ว

หรืออีกนัยหนึ่ง พหูพจน์เพศชายคงรูป จะยังคงรักษารูปคำนามเอกพจน์ของมันไว้โดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงเหมือนพหูพจน์แต่กรุปที่ผ่านมาแล้ว เพียงแต่มีการเพิ่มเติมพยัญชนะบางตัวที่ ตอนท้ายของคำนามเอกพจน์บ้างเล็กน้อย เพื่อให้กลายเป็นคำพหูพจน์หรือพหูพจน์ขึ้นมาเท่านั้น

พยัญชนะที่ถูกเพิ่มเติมในตอนท้ายของคำนามเอกพจน์ เพื่อให้กลายเป็นพหูพจน์เพศชาย ก็คือ **و** และ **ن** หรือ **ي** และ **ن**

ตัวอย่างเช่น

๑ คำนามเอกพจน์ว่า **مسلم** แปลว่า ผู้ชายมุสลิมคนหนึ่ง ถ้าทำเป็นพหูพจน์เพศชาย ด้วยการ เพิ่ม **و** และ **ن** ตอนท้าย ก็จะเป็น **مسلمون** แปลว่า บรรดาผู้ชายมุสลิม หรือ ผู้ชายมุสลิมหลายคน แต่ถ้าเพิ่ม **ي** และ **ن** ตอนท้ายก็จะเป็น **مسلمين** ซึ่งก็มีความหมายอย่างเดียวกัน

๒ คำนามเอกพจน์ว่า **مهندس** แปลว่า วิศวกรคนหนึ่ง ถ้าทำเป็นพหูพจน์เพศชาย ด้วยการ เพิ่ม **و** และ **ن** ตอนท้าย ก็จะเป็น **مهندسون** ถ้าเพิ่ม **ي** และ **ن** ตอนท้ายก็จะเป็น **مهندسين** แปลว่า วิศวกรหลายคน

๓ คำนามเอกพจน์ว่า **مؤذن** แปลว่า ผู้อะซานนมาซคนหนึ่ง ทำเป็นพหูพจน์เพศชาย ก็จะเป็น **مؤذنون** หรือ **مؤذنين** แปลว่า ผู้อะซานนมาซหลายคน

5. **جمع المؤنث السالم** : พหูพจน์เพศหญิงคงรูป

คำว่า : **مؤنث** แปลว่า ที่ถูกทำให้เป็นเพศหญิง

คำที่จะนำมาทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง ต้องทำมาจากคำนามเอกพจน์เพศหญิง และทำได้โดยการเพิ่ม **ا** และ **ت** ต่อท้ายคำนามเอกพจน์

ตัวอย่างเช่น

๑ คำนามเอกพจน์ว่า **هند** แปลว่า ผู้หญิงคนหนึ่งชื่อฮินด์หรือฮินดูน ทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง จะเป็น **هندات** แปลว่า ผู้หญิงที่ชื่อฮินด์หลายคน

๑ คำนามเอกพจน์ว่า **زينب** แปลว่า ผู้หญิงคนหนึ่งชื่อซัยหนับ ทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง จะเป็น **زينبات** แปลว่า ผู้หญิงที่ชื่อซัยหนับหลายคน

หมายเหตุ

มีเงื่อนไขบางประการเกี่ยวกับพหูพจน์เพศหญิง ที่สมควรจะรับทราบดังนี้

1. ในกรณีที่นามเอกพจน์เพศหญิงซึ่งนำมาทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง มีตัว ตามรรบูฎะฮ คือ (อ) อยู่ ท้ายคำ ก็ให้ตัดตัว **อ** ทิ้งไปก่อน แล้วจึงเพิ่ม **ا** และ **ت**

ตัวอย่างเช่น :

๑ คำนามเอกพจน์ **مسلمة** แปลว่า มุสลิมะฮคนหนึ่ง ทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง ให้ตัดตัว **อ** ข้างท้ายออกไปแล้ว เพิ่ม **ا** และ **ت** ก็จะเป็น **مسلمات** แปลว่า มุสลิมะฮหลายคน

๑ คำนามเอกพจน์ **خادمة** แปลว่า สาวใช้คนหนึ่ง ทำเป็นพหูพจน์เพศหญิง ให้ตัดตัว **อ** ข้างท้ายออกไปแล้ว เพิ่ม **ا** และ **ت** ก็จะเป็น **خادمات** แปลว่า สาวใช้หลายคน เป็นต้น

2. คำว่า “เพิ่ม **ا** และ **ت**” ข้างท้าย ต้องเป็นการเพิ่มทั้ง 2 ตัว คือ **ا** และ **ت** จึงจะเรียกว่า พหูพจน์เพศหญิง

แต่ถ้าพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งจาก 2 ตัวนั้น ไม่ว่าจะ **ا** หรือ **ت** เป็นพยัญชนะเดิมของนามเอกพจน์อยู่ก่อนแล้ว เมื่อทำพหูพจน์เพศ ก็จะเรียกว่า เป็น พหูพจน์แต่กรุป ไม่ใช่พหูพจน์เพศหญิง แม้จะดูผิวเผินว่าเหมือนกับพหูพจน์เพศหญิง ก็ตาม

ตัวอย่างเช่น :

๑ คำนามเอกพจน์ว่า **بيت** ซึ่งความหมายในที่นี้แปลว่า กลอนบทหนึ่ง จะเห็นได้ว่า ตัว **ت** เป็นพยัญชนะที่มีอยู่เดิมของคำว่า **بيت** เมื่อทำเป็นพหูพจน์ จะมีรูปศัพท์ว่า **أبيات** แปลว่า กลอนหลายบท คำว่า **أبيات** นี้ไม่ใช่เป็นพหูพจน์เพศหญิง แม้จะมี **ا** และ **ت** อยู่ข้างท้ายเหมือนกันก็ตาม

ทั้งนี้ เนื่องจากตัว **ت** นี้เป็นพยัญชนะเดิมของคำนามเอกพจน์ มิใช่พยัญชนะเดิม

คำว่า **أبيات** จึงถือว่าเป็นพหูพจน์แต่กรุป มิใช่เป็นพหูพจน์เพศหญิง ดังกล่าวมาแล้ว

6. **الإسم الذي لا ينصرف** : คำนามที่ห้ามใส่ต้นวิน (ห้ามใส่สระซ้อน)

คำนามที่ห้ามใส่ต้นวิน หรือ **الإسم الذي لا ينصرف** นี้ ภาษาอาหรับจะมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า **الممنوع من صرف**

ความจริง คำดังกล่าวนี้ก็คือ นามเอกพจน์ หรือ พหูพจน์แต่กรุปที่อธิบายผ่านมาแล้วนั่นเอง

ตามปกติ นามเอกพจน์หรือพหูพจน์แต่กรุปทั่ว ๆ ไป ที่ไม่มี **Al** (อลิฟลาม) อยู่ข้างหน้า ก็จะต้องมีต้นวินที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของมันเสมอ

แต่ในกรณีของ **الإسم الذي لا ينصرف** นี้ แม้จะเป็นนามเอกพจน์หรือพหูพจน์แต่กรุปที่ไม่มี **Al** ข้างหน้า ทว่ามี “เหตุผล” บางอย่างที่ทำให้มัน “ถูกห้าม” จากการใส่ต้นวิน ตามเกณฑ์ไวยากรณ์อาหรับ

เหตุผลดังกล่าว มี 9 ประเภทด้วยกัน และค่านามที่ห้ามใส่ต้นวินตามปกติจะต้องมี 2 จาก 9 เหตุผลเสมอ ยกเว้นค่านามบางคำ ที่มีเพียงเหตุผลเดียว แต่แทนค่าเท่ากับ 2 เหตุผล ซึ่งจะได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในภายหลัง

ในที่นี้ จะขออธิบายเพียงบางกรณีที่จะพบบ่อยในภาษาอาหรับดังนี้

6.1 ห้ามใส่ต้นวินเพราะเหตุผล 2 ประการคือ “เป็นชื่อเฉพาะ” และ “เป็นเพศหญิง”

หรือจะพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ คำที่ไวยากรณ์อาหรับห้ามใส่ต้นวินได้แก่ คำซึ่งเป็นชื่อเฉพาะของสิ่งที่เป็นเพศหญิง ไม่ว่าจะเป็นชื่อคนและสัตว์ หรือเป็นชื่อเฉพาะของสิ่งอื่นที่ไม่มีเพศแต่มีรูปศัพท์ในภาษาอาหรับเป็นเพศหญิง หรือเป็นชื่อเฉพาะเพศชายแต่มี “รูปศัพท์” เป็นเพศหญิง

ตัวอย่างเช่น :

ชื่อเฉพาะของผู้หญิงว่า

شريفة فاطمة خديجة زينب آمنة فضيلة
ميمونة حسنة سودة

ชื่อเฉพาะเพศหญิงดังตัวอย่างนี้ จะใส่ต้นวินว่า **شريفة فاطمة** ฯลฯ ไม่ได้

หมายเหตุ

ชื่อเฉพาะเพศหญิงที่ “ห้าม” ใส่ต้นวินดังกล่าวข้างต้นมีเงื่อนไขว่าชื่อนั้นจะต้องมีพยัญชนะเกินกว่า 3 ตัว ดังตัวอย่างที่ผ่านมาแล้ว

หรือมีพยัญชนะแค่ 3 ตัว แต่พยัญชนะตัวกลางมีสระ เช่น ผู้หญิงชื่อ **وَبْر** ซึ่งมีความหมายว่า ขนที่อ่อนนุ่ม หรือผู้หญิงที่ชื่อ **حَجْر** ซึ่งมีความหมายว่า

ศิลา, หิน

อนึ่ง หากชื่อเฉพาะเพศหญิงมีพยัญชนะ 3 ตัวและพยัญชนะตัวกลางตาย เช่น ผู้หญิงที่ชื่อ **هِنْد** ก็ “อนุญาต” ให้ใส่ต้นวิน คืออ่านว่า **هِنْد** หรือไม่ใส่ต้นวินคือ อ่านว่า **هِنْد** ก็ได้ ซึ่งในกรณีนี้ การไม่ใส่ต้นวินจะดีกว่าการใส่ต้นวิน

ส่วน ชื่อเฉพาะ ที่มีรูปศัพท์เป็นเพศหญิง (คือมีตัว ʾ อยู่ตอนท้าย) แต่เป็นสิ่งที่ไม่มีเพศ ก็ห้ามใส่ต้นวินเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างเช่น

مَكَّة	ชื่อนครมักกะฮ
عَرَفَةَ	ชื่อทุ่งกว้างแห่งหนึ่งที่นครมักกะฮ
مُزْدَلِفَةَ	ชื่อสถานที่ซึ่งคนทำฮัจญ์ไปนอนพักค้างคืนกัน หลังจากเดินทางออกจากทุ่งอะรอฟะฮ

หรือ “ชื่อเฉพาะ องผู้ชาย แต่มีรูปศัพท์เป็นเพศหญิง (คือมีตัว ʾ อยู่ตอนท้าย) ก็ห้ามใส่ต้นวินเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างเช่น

أَسْمَاءُ	ท่านอุซามะฮ เป็นชื่อของเศาะหาบะฮท่านหนึ่ง
طَلْحَةَ	ท่านฏ็อลหะฮ เป็นชื่อของเศาะหาบะฮท่านหนึ่ง
مَيْسِرَةَ	ท่านมัยสะเราะฮ ชื่อคนรับใช้ผู้ชายของท่านหญิงคอดีญะฮที่ร่วมเดินทางไปค้าขายพร้อมท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลียฮิวาซัลลัม

6.2 ห้ามใส่ต้นวินเพราะ “เป็นชื่อเฉพาะ” และ “เป็นชนชาติอื่นจากชาวอาหรับ”

โดยนัยนี้ ชื่อเฉพาะของเมืองหรือชื่อประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น กรุงเทพฯ กรุงลอนดอน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสเปน ฯลฯ ซึ่งเมื่อเขียนเป็นภาษาอาหรับ ก็จะห้ามใส่ต้นวินทั้งสิ้น

หมายเหตุ

- ชื่อของบรรดานบี 25 ท่านนั้น มีอยู่ 21 ท่านที่เป็นชาวต่างชาติและไม่ใช่ชาวอาหรับ จึงห้ามใส่ต้นวิน เช่น **إبراهيم** (ท่านนบีอิบรอฮีม) **اسماعيل** (ท่านนบีอิสมาอีล) **اسحاق** (ท่านนบีอิสฮาก) **يعقوب** (ท่านนบียะอกูบ) เป็นต้น
- ชื่อชาวต่างชาติที่ห้ามใส่ต้นวินนี้ มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีพยัญชนะเกินกว่า 3 ตัว หากมีพยัญชนะแค่ 3 ตัวก็ให้ใส่ต้นวินได้ อย่างเช่น **نوح** (ชื่อท่านนบินูห) **لوط** (ชื่อท่านนบิลูฏ) เป็นต้น ซึ่งนบิตั้ง 2 ท่านนี้ไม่ใช่ชาวอาหรับ แต่ชื่อของท่านมีพยัญชนะเพียง 3 ตัว จึงใส่ต้นวินได้
- ชื่อนบิตที่เป็นชาวอาหรับแท้ ๆ จะมีอยู่เพียง 4 ท่านคือ **محمد** (ท่านนบีมุหัมมัด) **صالح** (ท่านนบีสอลิห์) **شعيب** (ท่านนบิซุอัยบ) **هود** (ท่านนบิฮูด)

6.3 ห้ามใส่ต้นวินเพราะ “เป็นชื่อเฉพาะ” และมีรูปศัพท์พ้องกับ “รูปศัพท์เฉพาะของคำกริยา”

ตัวอย่างเช่น

يزيد (ผู้ชายชื่อ ยะซีด) ชื่อนี้รูปศัพท์จะตรงกับพื่อแอลมูอูเรียะอูคำหนึ่ง คือ **يزيد** ซึ่งแปลว่า กำลังเพิ่มเติม

شمر (ผู้ชายชื่อ ชัมมร) ชื่อนี้ลักษณะสระจะตรงกับ “แม่บท” ของพื่อแอลมาฎี๋ยบทหนึ่ง คือ **فعل** ที่จะได้เรียนต่อไป

احمد (ผู้ชายชื่อ อะหมัด) ชื่อนี้มีการเพิ่ม **أ** ข้างหน้า คำศัพท์เดิมคือ **حمد** จนมีลักษณะไปพ้องกับ “แม่บท” ของพื่อแอลมาฎี๋ยอีกบทหนึ่ง คือบท **افعل** เป็นต้น

6.4 ห้ามใส่ต้นวินเพราะ “เป็นชื่อเฉพาะ” และมีการเพิ่ม **أ** และ **ن** ข้างท้ายรูปศัพท์เดิม

ตัวอย่างเช่น

عثمان ผู้ชายชื่อ อุษมาน

عمران ผู้ชายที่ชื่อ อิมรอน

نمران ผู้ชายที่ชื่อ นิมรอน เป็นต้น

6.5 ห้ามใส่ต้นวินเพราะมีลักษณะสระพ้องกับสระของรูปศัพท์ว่า **مفاعل** หรือ **مفاعيل**

รูปศัพท์ทั้ง 2 คำ ความจริงก็คือ พหูพจน์แตกรูป ในลักษณะที่ 1 ที่อธิบายผ่านมาแล้วนั่นเอง
ไวยากรณ์อาหรับจะเรียกรูปศัพท์ทั้ง 2 คำนี้ว่า

صيغة منتهى الجموع หรือขั้นตอนสุดท้ายของการทำพหูพจน์ก็เพราะพหูพจน์แตกรูป

(บางคำ) ในภาษาอาหรับที่ทำมาจากคำนามเอกพจน์ สามารถทำเป็นพหูพจน์แตกรูปซ้ำได้อีก

แต่เมื่อทำเป็นพหูพจน์แตกรูปมาถึงรูปศัพท์ทั้ง 2 คำข้างต้น ก็ถือว่า ถึงจุดสุดท้ายของพหูพจน์ (

منتهى الجموع) คือจะทำเป็นพหูพจน์ลักษณะอื่นต่อไปไม่ได้อีกแล้ว

ตัวอย่างเช่น

คำนามเอกพจน์ว่า **كلب** แปลว่า สุนัขตัวหนึ่ง

พหูพจน์แตกรูปของ **كلب** ก็คือ **أكلب** แปลว่า สุนัขหลายตัว (ระหว่าง 3 ตัวถึง 10)

และพหูพจน์แตกรูปของ **أكلب** ก็คือ **أأكلب** แปลว่า สุนัขฝูงใหญ่ (ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไปจนนับจำนวนไม่ถ้วน) ซึ่งถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายเพราะคำว่า **أأكلب** จะมีสระตรงกับรูปศัพท์ว่า **مفاعل** อันเป็น **صيغة منتهى الجموع** ดังกล่าวมาแล้ว

ตัวอย่างของพหูพจน์แตกรูปอื่น ๆ ที่มี “ลักษณะสระพ้องกับลักษณะสระของรูปศัพท์ว่า **مفاعل**

เช่น

◎ مساجد (บรรดามัสญิดทั้งหลาย)

- قواعد (กฎเกณฑ์ต่าง ๆ) เป็นพหูพจน์ของ مسجد (มัสยิดหลังหนึ่ง)
- جرائد (หนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับ) เป็นพหูพจน์ของ قاعدة (กฎเกณฑ์ข้อหนึ่ง)
- أصابع (บรรดานิ้วมือ) เป็นพหูพจน์ของ جريدة (หนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับ)
- رسائل (จดหมายหลายฉบับ) เป็นพหูพจน์ของ أصبع (นิ้วมือนิ้วหนึ่ง)
- رسالة (จดหมายหนึ่งฉบับ) เป็นต้น

และตัวอย่างของคำนามที่มีลักษณะสระ พ้องกับลักษณะสระของรูปศัพท์ว่า **مفاعيل** เช่น

- مصابيح (ตะเกียงหลายดวง) เป็นพหูพจน์ของ مصباح (ตะเกียงดวงหนึ่ง)
- دنانير (บรรดาเงินดีนาร์) เป็นพหูพจน์ของ دينار (เงินหนึ่งดีนาร์)
- عصافير (ฝูงนกกระจอก) เป็นพหูพจน์ของ عصفور (นกกระจอกตัวหนึ่ง)
- براكين (บรรดาภูเขาไฟ) เป็นพหูพจน์ของ بركان (ภูเขาไฟลูกหนึ่ง)
- مفاتيح (กุญแจหลายดอก) เป็นพหูพจน์ของ مفتاح (กุญแจหนึ่งดอก)

7. الأسماء الخمسة : คำนามทั้ง 5

คำนามชนิดสุดท้ายที่สามารถ **اعراب** คือมีการเปลี่ยนแปลงที่พยัญชนะตัวสุดท้ายได้ ได้แก่ คำนามทั้ง 5

الأسماء الخمسة หรือคำนามทั้ง 5 ได้แก่ คำว่า **أب** (บิดา), **أخ** (ญาติพี่น้อง), **حم** (ญาติสามี), **فم** (ปาก), และ **ذو**

หมายเหตุ

ตำราบางเล่มจะเพิ่มคำนามเข้ามาอีกคำหนึ่งในกลุ่มนี้ คือคำว่า **هن** ซึ่งหมายถึง สิ่งซึ่งน่าเกลียดที่จะระบุเป็นคำพูดชัดเจน เช่น อวัยวะเพศหญิง, การร่วมเพศ เป็นต้น

ตามทัศนะนี้ คำนามทั้ง 5 ก็จะกลายเป็น **الاسماء الستة** หรือคำนามทั้งหกไป

พื้นฐานเดิมของคำนามทั้ง 5 (หรือทั้ง 6) นี้ เมื่อเป็นคำเดียวคือ เป็นคำนามซึ่งยังไม่มีคำนามอื่นมาประสม(ไวยากรณ์ไทยเรียกว่า สมาส,ไวยากรณ์อาหรับเรียกว่า **إضافة**) ข้างหลัง มันก็จะมีรูปแบบดังกล่าวมาแล้วข้างต้นทุกประการ

แต่เมื่อคำนามทั้ง 5 คำนี้ มีความหมายอื่นมา **إضافة** คือ สมาสหรือประสมข้างหลังจนกลายเป็นวลีหรือกลุ่มคำที่ไม่มี

ความหมายสมบูรณ์ชาวอาหรับก็จะเพิ่ม **و** หรือ **ا** หรือ **ي** ไว้ด้านหลังมันอีกทีหนึ่ง และจะเรียกคำนามทั้ง 5 ที่มีคำอื่นมาสมาสข้างท้ายนี้ว่า "คำนามทั้ง 5 "

ตัวอย่างของคณามทั้ง 5

จาก 4 คำแรก คือคำว่า **أب** (พ่อ), คำว่า **أخ** (พี่น้อง), คำว่า **حم** (ญาติสามี), และคำว่า **هند** (ปาก)

สมมุติหากเรานำคำว่า **هند** (ผู้หญิงชื่อ ฮินด์,ฮินดุน) มาสมาสคือมาต่อท้ายข้างหลัง ชาวอาหรับก็จะเพิ่ม **و** หรือ **ا** หรือ **ي** ไว้ด้านหลังคำศัพท์เดิมของ 4 คำนั้น จนกลายเป็น "นามทั้ง 5" ดังนี้
 1. **هند** + **أب** จะกลายเป็น **أبو هند** (เพิ่มวาว)หรือ **أبا هند** (เพิ่มอสิฟ) หรือ **أبي هند** (เพิ่มยา) แปลว่า พ่อของฮินดุน 2. **هند** + **أخ** จะกลายเป็น **أخو هند** (เพิ่มวาว) หรือ **أخا هند** (เพิ่มอสิฟ) หรือ **أخي هند** (เพิ่มยา) แปลว่า ญาติพี่น้องของฮินดุน 3. **هند** + **حم** จะกลายเป็น **حمو هند** (เพิ่มวาว) หรือ **حما هند** (เพิ่มอสิฟ) หรือ **حمي هند** (เพิ่มยา) แปลว่า ญาติสามีของฮินดุน 4. **هند** + **فم** จะกลายเป็น **فو هند** (เพิ่มวาว) หรือ **فا هند** (เพิ่มอสิฟ) **في هند** (เพิ่มยา) แปลว่า ปากของฮินดุน.

หมายเหตุ

โปรดสังเกตด้วยว่า ในคำที่ 4 (คือคำว่า **فم**) เมื่อจะทำมันเป็นนามทั้ง 5 ด้วยการเพิ่ม **و** หรือ **ا** หรือ **ي** นั้น เขาจะตัดตัว **م** ของมันออกเสียก่อน และจากคำสุดท้าย คือคำว่า **ذو** (เจ้าของ) สมมุติว่า หากเรานำคำว่า **مال** (ทรัพย์สิน) มา **إضافة** ข้างท้ายของมัน มันก็จะกลายเป็นคำนามตัวที่ 5 คือ **ذو مال** หรือ **ذامال** หรือ **ذي مال** แปลว่า เจ้าของทรัพย์สิน เป็นต้น

กฎเกณฑ์อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับคำนามทั้ง 5 ที่ท่านจะต้องจำไว้ก็คือ คำนามที่มาสมาส (**إضافة**) ข้างหลังคำนามทั้ง 5 นี้ เอียะฮ์รอบของมันจะต้องอ่านแบบญูรเสมอ

ดูตัวอย่างจากคำว่า **هند** และคำว่า **مال** ในตัวอย่างที่ผ่านมาแล้วซึ่งเมื่อถูกนำมาสมาสกับคำนามทั้ง 5 ก็จะต้องอ่านแบบญรรคือ อ่านเป็น **هند** และ **مال** เป็นต้น

สรุปแล้ว บรรดาคำนามที่สามารถจะเอียงอหรือรอบ คือ เปลี่ยนแปลงสระหรือพยัญชนะที่ปลายคำได้ จะมีเพียง 7 ชนิดนี้เท่านั้น ส่วนคำนามที่อื่นจาก 7 ชนิดที่กล่าวมานี้ ล้วนเป็นคำนามที่ "บิना" คือ สระที่พยัญชนะสุดท้ายของมัน "คงที่" และจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ทั้งสิ้น ดังจะได้อธิบายต่อไป

ชนิดของคำกริยาที่มู้อรอบได้ **المعربات من الأفعال**

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า คำกริยา (فعل) นั้น จะมี 3 ชนิดด้วยกันคือ กริยาอดีตกาล (فعل ماضٍ) กริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล (فعل مضارع) และกริยาที่เป็นคำสั่ง (فعل أمر) ซึ่งคำกริยาชนิดที่หนึ่งและชนิดที่สาม จะเป็นคำกริยาที่บินาหรือสระคงที่ตลอดกาล

ส่วนคำกริยาที่มู้อรอบ คือเปลี่ยนแปลงสระหรือพยัญชนะที่ปลายคำได้ ก็จะมีกริยาชนิดที่สองเพียงชนิดเดียว คือ กริยาปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล (فعل مضارع) เท่านั้น

สำหรับวิธีรู้จัก (فعل مضارع) ขึ้นพื้นฐาน ก็ทราบมาแล้วว่า ฟิอแอลมูฎอเรียะอ์ขึ้นพื้นฐานนั้น คือฟิอแอลซึ่งมีการเพิ่มเติมพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งจากพยัญชนะ 4 ตัว ได้แก่ **ن ت ي ا** ไว้ "ด้านหน้า" ของฟิอแอลมาฎีย์เดิม

นั่นคือ วิธีทำฟิอแอลมูฎอเรียะอ์ โดยการเพิ่มพยัญชนะด้านหน้า แต่ถ้าพิจารณาจาก "พยัญชนะด้านหลัง" แล้ว ฟิอแอลมูฎอเรียะอ์จะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1

ฟิอแอลมูฎอเรียะอ์ที่พยัญชนะสุดท้าย เป็นพยัญชนะปกติ ซึ่งไวยากรณ์อาหรับจะเรียกฟิอแอลมูฎอเรียะอ์ประเภทนี้ว่า

الفعل المضارع الصحيح الآخر : ฟิอแอลมูฎอเรียะอ์เศาะเหียะห์อาคิร

คำว่า **الصحيح** แปลว่า ปกติ , สบายดี

คำว่า **الآخر** แปลว่า สุดท้าย

ความหมายของฟิอแอลมูฎอเรียะอ์เศาะเหียะห์อาคิร หมายถึง ฟิอแอลมูฎอเรียะอ์ซึ่งพยัญชนะตัวสุดท้ายเป็นพยัญชนะปกติ

พยัญชนะปกติ คือพยัญชนะอื่นทุกตัวที่ไม่ใช่ **ا** และ **ي** ทั้งนี้ เนื่องจากชาวอาหรับจะเรียก อลิฟ , วาว และยา ว่า **حروف العلة** หมายถึงพยัญชนะที่ป่วย พิการ หรือบกพร่อง

ตัวอย่าง

ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺที่พยัญชนะสุดท้ายปกติ เช่น

คำว่า

ลำดับ	ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺ	ความหมาย
1	يجلس	เขากำลังนั่ง
2	يدخل	เขากำลังเข้ามา
3	يخرج	เขากำลังออกไป
4	يشرب	เขากำลังดื่ม
5	يقوم	เขากำลังยืน

ตัว **س** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของ **يجلس** , ตัว **ب** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของ **يشرب** , ตัว **ل** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของ **يدخل** , ตัว **م** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของ **يقوم** , ตัว **ج** ซึ่งเป็นพยัญชนะตัวสุดท้ายของ **يخرج**

ประเภทที่ 2

ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺที่พยัญชนะสุดท้ายเป็นพยัญชนะบกพร่อง ซึ่งไวยากรณ์อาหรับจะเรียกฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺประเภทนี้ว่า

الفعل المضارع المعتل الآخر : ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺอุมตุลอาคิร

คำว่า **المعتل** แปลว่า ที่พิการ, ที่บกพร่อง, ที่ป่วย

ดังนั้นคำว่า **الفعل المضارع المعتل الآخر** จึงหมายถึง ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺซึ่งพยัญชนะสุดท้ายของมันเป็นพยัญชนะบกพร่อง

และพยัญชนะบกพร่องก็คือ อลิฟ (**ا**) , วา (**و**) , และยา (**ي**) ดังกล่าวมาแล้ว

สาเหตุที่ถือว่า พยัญชนะทั้ง 3 ตัวนี้เป็นพยัญชนะบกพร่อง เพราะอลิฟจะไม่ยอมรับสระใด ๆ เลย ไม่ว่าจะป็นสระฎ็อมมะฮฺ สระฟัตหะฮฺ หรือสระกะสเราะฮฺ

ส่วนวาและยา แม้หลายกรณีที่มีมันรับสระได้ แต่มีหลายกรณีเช่นกันที่มีมันใส่สระไม่ได้ ดังตัวอย่างที่กำลังจะกล่าวถึงต่อไป

นอกจากนี้ พยัญชนะทั้งสามนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงรูปได้อีกซึ่งแตกต่างกับพยัญชนะปกติอื่น ๆ ที่จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปเป็นพยัญชนะอื่นเลยไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ตัวอย่าง

ฟิอแอลมุฎอเรียะฮฺอุมตุลอาคิร ที่มี “อลิฟ” เป็นตัวสุดท้าย เช่น

- ◉ **يخشى** : เขากำลังกลัว
- ◉ **يسعى** : เขากำลังขวนขวาย
- ◉ **يرضى** : เขากำลังพึงพอใจ
- ◉ **يخزي** : เขากำลังได้รับความอับยศ

พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำกริยาทั้ง 3 คำข้างต้น ความจริงก็คือ อลิฟ (ا) ซึ่งจะสังเกตได้จากเสียงอ่าน แต่ชาวอาหรับจะเขียนมันในรูปลักษณะตัวยา (ي) ดังที่เห็น

ตัวอย่าง

พื่อแอลมุกฏอเรียะอุมตุลอาคิร ที่มี “วาว” เป็นตัวสุดท้าย เช่น

- ◉ **يدعو** : เขากำลังวิงวอน, กำลังขออุอา
- ◉ **يغزو** : เขากำลังทำสงคราม
- ◉ **يدنو** : เขากำลังเข้าใกล้
- ◉ **ينجو** : เขากำลังรอดพ้น

และตัวอย่าง

พื่อแอลมุกฏอเรียะอุมตุลอาคิร ที่มี “ยา” เป็นตัวสุดท้าย เช่น

- ◉ **ينوى** : เขากำลังตั้งเจตนา
- ◉ **يجرى** : เขากำลังวิ่ง
- ◉ **يشوى** : เขากำลังปิ้ง, กำลังย่าง

หมายเหตุ

โปรดจำไว้เสมอว่า พื่อแอลมุกฏอเรียะอุมตุลอาคิรทั้ง 2 ประเภทข้างต้นนี้ พยัญชนะตัวสุดท้ายของมัน ไม่ว่าจะเป็นพยัญชนะปกติ (**حروف صحيح**) หรือพยัญชนะบกพร่อง (**حروف العلة**) ตามธรรมชาติเดิม จะต้องอ่านด้วยสระอู (สระฎ็อมมะฮะฮ) เสมอ ตราบใดที่ไม่มีคำอื่นใดไปบังคับให้มันต้องเปลี่ยนสระ

ทว่า สระฎ็อมมะฮะฮที่พยัญชนะสุดท้ายดังกล่าว จะมี 2 ลักษณะ คือ สระฎ็อมมะฮะฮที่ชัดเจน (**ضمة ظاهرة**) กับสระฎ็อมมะฮะฮที่ถูกกำหนดหรือถูกสมมุติ (**ضمة مقدره**)

สระฎ็อมมะฮะฮที่ชัดเจน (**ضمة ظاهرة**) คือ สระฎ็อมมะฮะฮที่สามารถอ่านออกเสียงเป็นสระอูได้ หรือเขียนเป็นสระ (ُ) หรือ (ُو) ตามหลักภาษาได้

ส่วนสระฎ็อมมะฮฺที่ถูกกำหนดหรือถูกสมมุติ (**ضمة مقدره**) หมายถึง สระฎ็อมมะฮฺที่มีอยู่ตามหลักการเท่านั้น แต่จะไม่มีเขียนเป็นตัวตนเอาไว้ และจะไม่สามารถอ่านออกเสียงเป็นสระฎ็อมมะฮฺได้

ดังนั้น สระประเภทนี้จึงต้องอาศัย “การกำหนด” หรือสมมุติ (ภาษาอาหรับเรียกว่า **تقدير**) เองว่า มันมีอยู่จริง ที่พยัญชนะสุดท้ายของคำบางคำ

สระพิตหะฮฺและสระกะสเราะฮฺในบางกรณีก็ต้อง “ถูกกำหนด” ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้

ضمة ظاهرة หรือสระฎ็อมมะฮฺที่เปิดเผยชัดเจนในฟิอแอลมูฎอเรียฮฺ จะมีปรากฏเฉพาะในกรณีของฟิอแอลมูฎอเรียฮฺเศาะเหียะห์อาคิร หรือฟิอแอลมูฎอเรียฮฺที่พยัญชนะสุดท้ายเป็นพยัญชนะปกติเท่านั้น ดังตัวอย่างที่ผ่านมาแล้ว

ส่วน **ضمة مقدره** หรือสระฎ็อมมะฮฺที่ต้องกำหนด จะมีปรากฏในฟิอแอลมูฎอเรียฮฺมุดัลอาคิร หรือฟิอแอลมูฎอเรียฮฺที่พยัญชนะสุดท้ายเป็นพยัญชนะที่บกพร่อง (เป็นหุรฟอิลละฮฺ คือ อลิฟ, วาว, และยา)

จากตัวอย่างทั้งหมดของฟิอแอลมูฎอวัลอาคิรที่ผ่านมาแล้ว จะสังเกตเห็นได้ว่า ไม่มีการเขียนสระฎ็อมมะฮฺกำกับไว้ที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของแต่ละตัวอย่างเลยแม้แต่คำเดียว

ดังนั้น สระฎ็อมมะฮฺของฟิอแอลมูฎอเรียฮฺ ประเภทนี้จึงต้องเป็น **ضمة مقدره** (สระฎ็อมมะฮฺที่ถูกกำหนดหรือ “สมมุติ” เอาบนตัวอลิฟ, วาว หรือยา) ทั้งสิ้น

ประเภทที่ 3

ฟิอแอลหฺ (ภาษาอาหรับเรียกว่า **الأفعال الخمسة**) หมายถึง ฟิอแอลมูฎอเรียฮฺธรรมดา สองประเภทข้างต้นนั่นเอง แต่มีสิ่งอื่นมาต่อท้ายจนมัน “แตกตัว” ออกเป็น 5 ลักษณะด้วยกัน

สิ่งที่ต่อท้ายฟิอแอลมูฎอเรียฮฺธรรมดาจนกลายเป็นฟิอแอลหฺ ได้แก่

- ก. มี **ن ا** (อลิฟ นูน) มาต่อท้าย ซึ่ง **ان** ที่ต่อท้ายนี้จะแสดงความหมายว่า **فاعل** (ผู้กระทำ) ของกริยาตัวนั้น มีจำนวน 2 คน ซึ่งอาจจะเป็นสรรพนามของบุรุษที่ 3 หรือบุรุษที่ 2 ก็ได้
- ข. มี **ن و** (วาว นูน) มาต่อท้าย ซึ่งแสดงความหมายว่า **فاعل** เป็นสรรพนามของเพศชายหลายคน อาจจะเป็นสรรพนามของบุรุษที่ 3 หรือบุรุษที่ 2 ก็ได้
- ค. มี **ن ي** (ยา นูน) ต่อท้าย ซึ่งแสดงความหมายว่า ผู้กระทำเป็นบุรุษที่หนึ่งเพศหญิงหนึ่งคน

จากตัวอย่างฟิอแอลมูฎอเรียฮฺว่า **يجلس** เมื่อเรานำพยัญชนะทั้ง 3 ชุดข้างต้นมาต่อท้าย มันก็จะแตกตัวออกเป็นฟิอแอลหฺดังต่อไปนี้

1. يجلسان (พยัญชนะนำหน้าเป็นตัว **ي** และเพิ่ม **ان** ข้างหลัง) แปลว่า เขาทั้งสอง (ผู้ชาย) กำลังนั่ง

2. تجلسان (พยัญชนะนำหน้าเป็นตัว **ت** และเพิ่ม **ان** ข้างหลัง) แปลว่า คุณทั้งสอง (ผู้ชาย) กำลังนั่ง

3. يجلسون (พยัญชนะนำหน้าเป็นตัว **ي** และเพิ่ม **ون** ข้างหลัง) แปลว่า พวกเขา (ผู้ชายหลายคน) กำลังนั่ง

4. تجلسون (พยัญชนะนำหน้าเป็นตัว **ت** และเพิ่ม **ون** ข้างหลัง) แปลว่า พวกคุณ (ผู้ชายหลายคน) กำลังนั่ง

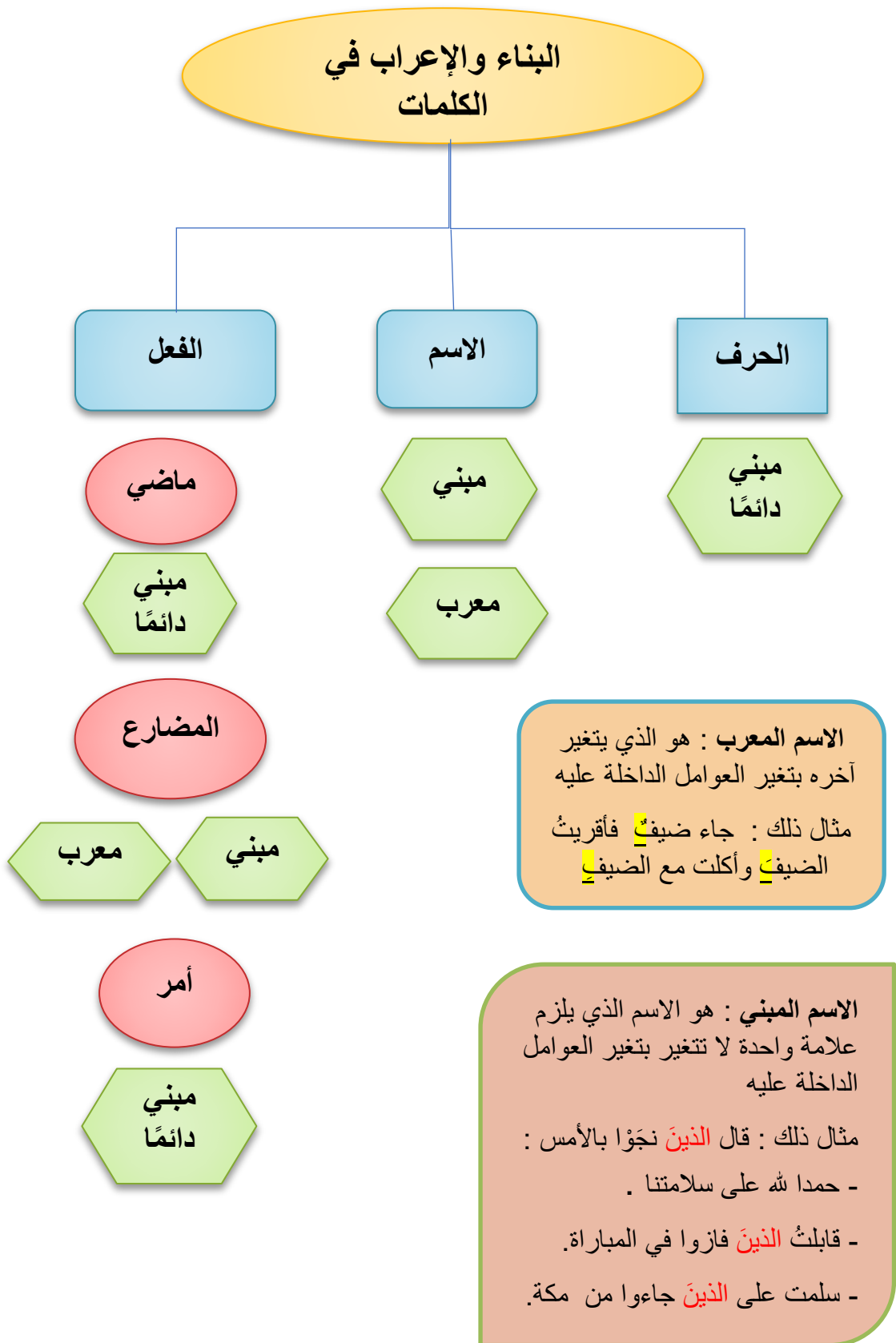
5. تجلسين (พยัญชนะนำหน้าเป็นตัว **ت** และเพิ่ม **ين** ข้างหลัง) แปลว่า เธอ (ผู้หญิงบุรุษที่ 1) กำลังนั่ง

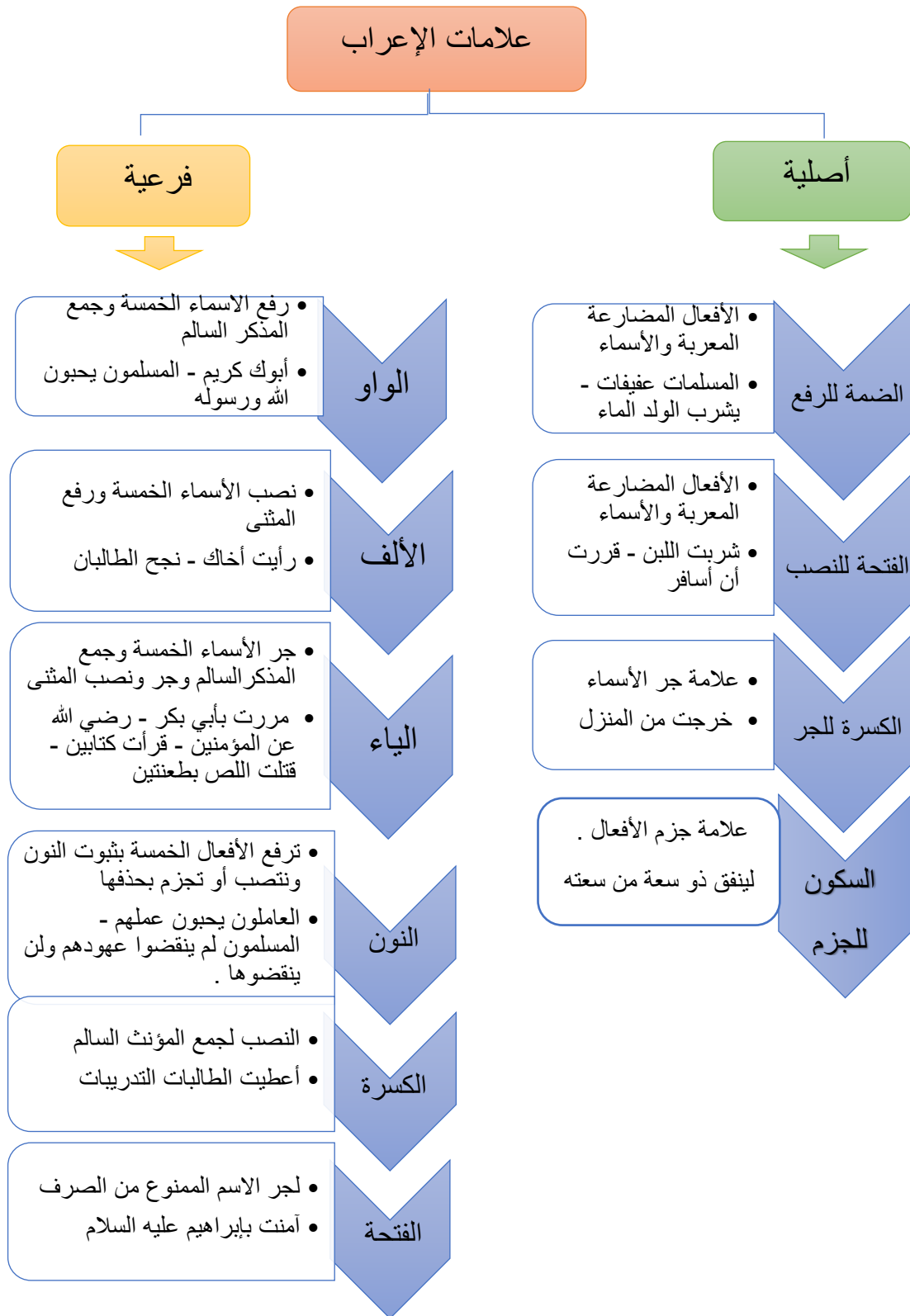
ให้สังเกตตัวอย่างฟิอแอลห่าอีกคำหนึ่ง ซึ่งทำมาจากฟิอแอลมูฏอเรียอะอรรรมดา คือ يفهم (เขากำลังเข้าใจ) ดังต่อไปนี้

1. يفهمان (เขาทั้งสองกำลังเข้าใจ)
2. تفهمان (คุณทั้งสองกำลังเข้าใจหรือหล่อนทั้งสองกำลังเข้าใจ)
3. يفهمون (พวกเขา กำลังเข้าใจ)
4. تفهمون (พวกคุณกำลังเข้าใจ)
5. يفهمين (เธอกำลังเข้าใจ)

จากตัวอย่างที่กล่าวมานี้ เราสามารถนำไปเปรียบเทียบใช้กับฟิอแอลมูฏอเรียอะอรรรมดาอื่นได้ทั้งหมด ซึ่งไวยากรณ์อาหรับจะกำหนด “แม่บท” ของฟิอแอลห่าไว้ 5 คำสำหรับท่องเปรียบเทียบ คือ

1. يفعلان
2. تفعلان
3. يفعلون
4. تفعلون
5. تفعلين

الاسم الذي لا ينصرف : وهو الاسم الذي لا يقبل التنوين والكسرة .
 مثال : جئتُ من مصرَ ، ذهبتُ إلى مكةَ ، سلمتُ على إبراهيمَ .

فلا يجوز أن نقول : من مصر أو مصرٍ

الأفعال الخمسة : هي كل فعل مضارع اتصلت به :

- ألف الاثنين : يلعبان – تلعبان
- واو الجماعة : يلعبون – تلعبون
- ياء المخاطبة : تلعبين

حكمها :

ترفع بثبوت النون : (الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلاة)

وتنصب وتجرم بحذفها : (فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا ...)

คำถามทบทวนบทที่ 8

1. จงบอกตัวอย่างความหมายของคำมูร็อบและคำมับนีย?
2. จงยกตัวอย่างคำมูร็อบและคำมับนีย?
3. คำที่มูร็อบหรือเปลี่ยนแปลงได้มีกี่ชนิด? อะไรบ้าง ?
4. คำที่บิनाตลอดกาล มีกี่ประเภท? อะไรบ้าง ?
5. ชนิดของคำนามที่มูร็อบได้มีกี่ชนิด? จงอธิบายมาพอสังเขป?
6. ชนิดของক্রিয়াที่มูร็อบได้มีกี่ชนิด? จงอธิบายมาพอสังเขป?

7- استخرج الكلمات المعربة والكلمات المبنية في الجمل الآتية:

1- التلميذ يذاكر الدروس.

.....

2- يلعب إسماعيل الكرة.

.....

3- الطلاب يفهمون الدرس

.....

4- سعاد بنت مؤدبة.

.....

5- أنا أذاكر الدرس

.....

6- هذا الرجل ذكي

.....

7- هؤلاء قوم كرام.

.....

(8) استخراج الأسماء المبنية فيما يأتي، مبيناً نوعها:

- 1- مَنْ ذَكَرَ الدرسَ اليَومَ؟ .....
- 2- متى يبدأ الامتحان؟ .....
- 3- إذا ساد النظام انتظم المرور.....
- 4- متى تمشي تَرِ صوراً جميلة.....
- 5- يذَكرُ التلميذُ حيثُ يوجد الهدوء.....

(9) حدِّدْ الأسماء المبنية والمعربة فيما يلي:

- (شارع - المشكلة - حيث - نظيف - هذا - المدينة - أنتَ - مدرسة - هؤلاء - انتصار -
هو - مهندسون - انتم - الحديقة - متى - الحصان - كيف - النساء - الرجال - أولئك -
الذي - سيارتان - مجتهدان).

الأسماء المعربة	الأسماء المبنية

เอกสารอ้างอิง บทที่ 8

ชัยยิต อาลี (2555).ภาษาอาหรับสำหรับผู้เริ่มต้น กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสืออิสลาม
อาจารย์ปราโมทย์ ศรีอุทัย (2563). หนังสือภาษาอาหรับอย่างง่าย เล่ม 1, สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม
2563.จากhttp://psuarab.blogspot.com/2012/09/blog-post_25.html

طه علي حسين الديلمي و كامل محمود نجم الديلمي (2004). أساليب حديثة في تدريس
قواعد اللغة العربية. عمان : دار الشروق للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى
محمد بكر إسماعيل (2000). قواعد النحو بأسلوب العصر. القاهرة : دار المنار
للنشر والتوزيع، الطبعة الأولى
قواعد اللغة العربية في صورة لوحات مبسطة مع الشرح والتدريبات . إعداد
مصطفى عبد الغفار راجعه الشيخ عماد حمدي دياب تنسيق وترتيب علاء الدين شوقي
(lisanarab.blogspot.com)